

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Råd

80/176/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 10. december 1979 om indgåelse af protokollerne om første, anden og tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp, som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971. 1
- Protokoller om forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp, som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971 2
- Protokoller om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp, som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971 7
- Protokoller om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp, som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971 13

80/177/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 1979 om indgåelse af aftalen om en samordnet aktion med hensyn til luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfær (aktion COST 61a bis) ... 18
- Aftale — samordning Fællesskabet-COST — om en samordnet aktion med hensyn til luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfærd (aktion COST 61a bis) 19

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 1979 om indgåelse af aftalen om en samordnet aktion med hensyn til analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand (aktion COST 64b bis) 24
- Aftale — samordning Fællesskabet-COST — om en samordnet aktion med hensyn til analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand (aktion COST 64b bis) 25

80/179/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 1979 om indgåelse af aftalen om en samordnet aktion med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler (aktion COST 90) 30
- Aftale — samordning Fællesskabet-COST — om en samordnet aktion med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler (aktion COST 90) 31

80/180/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 20. december 1979 om indgåelse af overenskomsten mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Østrig der er forhandlet i henhold til artikel XXVIII i GATT, vedrørende visse varer fra levnedsmiddelindustrien 36

80/181/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 20. december 1979 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder og om ophævelse af direktiv 71/354/EØF. 40

Kommission

80/182/EØF:

- ★ Kommissionens beslutning af 28. november 1979 om en procedure i henhold til artikel 85 i EØF-traktaten (IV/29.672 — FLORAL) 51

80/183/EØF:

- ★ Kommissionens beslutning af 7. december 1979 om en procedure efter EØF-traktatens artikel 85 (sag nr. IV/29.266 m.fl. — aftaler om levering af rørsukker) 64

80/184/EØF:

- ★ Kommissionens beslutning af 12. december 1979 om en procedure i henhold til artikel 85 i EØF-traktaten (IV/223 — Transocean Marine Paint Association) 73

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS AFGØRELSE

af 10. december 1979

om indgåelse af protokollerne om første, anden og tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp, som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971

(80/176/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113, og

under henvisning til henstilling fra Kommissionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollerne om første, anden og tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp, som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971, godkendes herved på Det europæiske økonomiske Fællesskabs vegne.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at deponere dokumenterne vedrørende godkendelsen af protokollerne hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 1979.

På Rådets vegne

T. HUSSEY

Formand

PROTOKOLLER

om forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp, som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971

PRÆAMBEL

De regeringer, som deltager i konferencen for udarbejdelse af teksterne til protokollerne om forlængelse af de konventioner, der udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971, har —

i betragtning af, at den internationale hvedeoverenskomst af 1949 blev ændret, fornyet eller forlænget i 1953, 1956, 1959, 1962, 1965, 1966, 1967, 1968 og 1971, og

i betragtning af, at den internationale hvedeoverenskomst af 1971, der består af to separate retsakter, konventionen om hvedehandel af 1971 og konventionen om fødevarehjælp af 1971, udløber den 30. juni 1974 —

udarbejdet teksterne til protokollerne om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 og om forlængelse af konventionen om fødevarehjælp af 1971.

PROTOKOL OM FORLÆNGELSE AF KONVENTIONEN OM HVEDEHANDEL AF 1971

REGERINGERNE FOR PARTERNE I DENNE PROTOKOL ER —

i betragtning af, at konventionen om hvedehandel af 1971 (i det følgende benævnt »konventionen«), som er et led i den internationale hvedeoverenskomst af 1971, udløber den 30. juni 1974 —

- a) stk. 4 i artikel 19;
- b) artikel 22—26 inklusive;
- c) stk. 1 i artikel 27;
- d) artikel 29—31 inklusive.

Artikel 3

Definitioner

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Konventionens forlængelse, udløb og ophævelse

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 2 i denne protokol forbliver konventionen i kraft mellem parterne i denne protokol indtil den 30. juni 1975, idet nævnte protokol dog, såfremt en ny international hvedeoverenskomst træder i kraft inden den 30. juni 1975, kun forbliver i kraft indtil ikrafttrædelsesdatoen for den nye overenskomst.

Artikel 2

Bestemmelser i konventionen, der betragtes som uvirksomme

Følgende bestemmelser i konventionen betragtes som uvirksomme fra den 1. juli 1974:

Enhver henvisning i denne protokol til »regering« eller »regeringer« skal forstås som omfattende Det europæiske økonomiske Fællesskab (i det følgende benævnt »Fællesskabet«). Som følge heraf skal enhver henvisning i denne protokol til en regerings »undertegnelse« eller »deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrumenter« eller »tiltrædelsesinstrument« eller »erklæring om foreløbig anvendelse«, når det drejer sig om Fællesskabet, forstås som indbefattende undertegnelse ved eller erklæring om foreløbig anvendelse fra Fællesskabets kompetente myndighed på dettes vegne og deponering af det instrument, som ifølge Fællesskabets institutionelle procedure er påkrævet for indgåelse af en international overenskomst.

Artikel 4

Finansiering

Det første bidrag fra et eksport- eller importmedlem, der tiltræder denne protokol i henhold til artikel 7, stk.

1, litra b), skal fastsættes af Rådet på grundlag af det antal stemmer, som medlemmet får tildelt, og den resterende periode af det løbende høstår; desuagtet sker der ingen ændring af de bidrag, som er fastsat for de øvrige eksport- og importmedlemmer for det pågældende høstår.

Artikel 5

Undertegnelse

Denne protokol skal fra den 2. april 1974 til og med den 22. april 1974 stå åben i Washington for undertegnelse af regeringer for lande, som den 2. april 1974 er parter i konventionen, eller foreløbigt anses som parter i denne, eller som er medlemmer af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation, og som er anført i tillæg A eller B til konventionen.

Artikel 6

Ratifikation, accept, godkendelse eller indgåelse

Denne protokol skal ratificeres, accepteres, godkendes eller indgås af hver signatarregering i overensstemmelse med dennes forfatningsmæssige eller institutionelle procedure. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater senest den 18. juni 1974, idet Rådet dog kan indrømme enhver signatarregering, som på denne dato ikke har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

Artikel 7

Tiltrædelse

1. Denne protokol skal:

- a) indtil den 18. juni 1974 stå åben for tiltrædelse af regeringen for ethvert medlemsland, der på denne dato er anført i tillæg A eller B til konventionen, idet Rådet dog kan indrømme enhver regering, som på denne dato ikke har deponeret sit instrument, en eller flere forlængelser af fristen, og
- b) efter den 18. juni 1974 stå åben for tiltrædelse af regeringen for ethvert land, der er medlem af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation på betingelser, som Rådet anser for passende, med mindst to tredjedele flertal af de af eksportmedlemmerne afgivne stemmer og med mindst to tredjedele flertal af de af importmedlemmerne afgivne stemmer.

2. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

3. Når der med henblik på anvendelse af konventionen og denne protokol henvises til medlemmer, som er anført i tillæg A eller B til konventionen, skal ethvert medlem, hvis regering har tiltrådt konventionen på betingelser, foreskrevet af Rådet eller i denne protokol i henhold til stk. 1, litra b), i denne artikel, anses for at være anført i de respektive tillæg.

Artikel 8

Foreløbig anvendelse

Enhver signatarregering kan hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse af denne protokol. Enhver anden regering, som opfylder de nødvendige betingelser for at undertegne denne protokol, eller hvis ansøgning om tiltrædelse er godkendt af Rådet, kan ligeledes hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse. Enhver regering, som deponerer en sådan erklæring, skal anvende denne protokol foreløbigt og anses foreløbigt som part i denne.

Artikel 9

Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft mellem de regeringer, der har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse i henhold til artikel 6, 7 og 8 i denne protokol inden den 18. juni 1974, på følgende betingelser:

- a) den 19. juni 1974, for så vidt angår alle bestemmelser i konventionen undtagen artikel 3—9 og artikel 21, og
- b) den 1. juli 1974, for så vidt angår artikel 3—9 og artikel 21 i konventionen,

forudsat at ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne eller erklæringerne om foreløbig anvendelse er blevet deponeret senest den 18. juni 1974 på vegne af regeringer, der repræsenterer eksportmedlemmer, som er tillagt mindst 60 % af de i tillæg A anførte stemmer, og importmedlemmer, som er tillagt mindst 50 % af de i tillæg B anførte stemmer, eller som ville have været tillagt disse stemmeprocenter, såfremt de havde været parter i konventionen på denne dato.

2. Denne protokol træder i kraft på datoen for deponeringen af et ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrument for enhver regering, som deponerer et sådant instrument efter den 19. juni 1974 i henhold til bestemmelserne herom i

denne protokol, idet dog ingen del af nævnte protokol træder i kraft for en sådan regering, før den pågældende del træder i kraft for andre regeringer i henhold til stk. 1 eller 3 i denne artikel.

3. Hvis denne protokol ikke træder i kraft i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, kan de regeringer, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, efter indbyrdes aftale beslutte, at den skal træde i kraft mellem de regeringer, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter, eller erklæringer om foreløbig anvendelse.

Artikel 10

Meddelelse fra depositarregeringen

Regeringen for Amerikas forenede Stater skal som depositarregering give alle undertegnende og tiltrædende regeringer meddelelse om enhver undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse, indgåelse, foreløbig anvendelse og tiltrædelse af denne protokol samt om enhver notifikation og opsigelse, der modtages i hen-

hold til artikel 27 i konventionen, og om enhver erklæring og notifikation, der modtages i henhold til artikel 28 i konventionen.

Artikel 11

Bekræftet genpart af protokollen

Snarest muligt efter denne protokols endelige ikrafttræden skal depositarregeringen til generalsekretæren for De forenede Nationer fremsende en bekræftet genpart af denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk til registrering i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt. Enhver ændring i denne protokol skal ligeledes meddeles til generalsekretæren for De forenede Nationer.

Artikel 12

Præblens sammenhæng med protokollen

Denne protokol omfatter præamblen til protokollerne om forlængelse af den internationale hvedeoverenskomst af 1971.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil af deres respektive regeringer eller myndigheder, underskrevet denne protokol på de ud for deres underskrifter anførte datoer.

Teksterne til denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk har samme gyldighed. Originaleksemplarerne deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater, der fremsender en bekræftet genpart deraf til alle regeringer, som har undertegnet eller tiltrådt denne protokol, og til Rådets eksekutivsekretær.

PROTOKOL OM FORLÆNGELSE AF KONVENTIONEN OM FØDEVAREHJÆLP AF 1971

PARTERNE I DENNE PROTOKOL ER —

i betragtning af, at konventionen om fødevarehjælp af 1971 (i det følgende benævnt »konventionen«), som er et led i den internationale hvedeoverenskomst af 1971, der blev forlænget ved protokol i 1974, udløber den 30. juni 1974 —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel I

Konventionens forlængelse, udløb og ophævelse

Med forbehold af bestemmelserne i artikel II i denne protokol forbliver konventionen i kraft mellem parterne

i nævnte protokol indtil den 30. juni 1975, idet denne protokol dog, såfremt en ny overenskomst om fødevarehjælp træder i kraft inden den 30. juni 1975, kun forbliver i kraft indtil ikrafttrædelsesdatoen for den nye overenskomst.

Artikel II

Bestemmelser i konventionen, der betragtes som uvirksomme

Bestemmelserne i artikel II, stk. 1, 2 og 3, i artikel III, stk. 1, og i artikel VI—XIV i konventionen betragtes som uvirksomme fra den 1. juli 1974.

*Artikel III***International fødevarehjælp**

1. Parterne i denne protokol er enige om at yde fødevarehjælp til udviklingslandene i form af hvede, grovere kornarter og heraf udvundne produkter, som er egnede til menneskeføde og af en antagelig type og kvalitet, eller kontante beløb svarende til de årlige minimumsmængder, som er anført i stk. 2 nedenfor.

2. Det årlige minimumsbidrag for hver af parterne i denne protokol fastsættes således:

	<i>tons</i>
Argentina	23 000
Australien	225 000
Canada	495 000
Amerikas forenede Stater	1 890 000
Finland	14 000
Japan	225 000
Sverige	35 000
Schweiz	32 000.

3. Med henblik på denne protokols anvendelse skal alle parter, som har undertegnet denne protokol i overensstemmelse med artikel V, stk. 2, eller som har tiltrådt denne protokol i overensstemmelse med artikel VII, anses som opført i artikel III, stk. 2, med det minimumsbidrag, som fastsættes for pågældende part i overensstemmelse med de herfor gældende bestemmelser i artikel V eller artikel VII i denne protokol.

*Artikel IV***Komiteen for Fødevarehjælp**

Der nedsættes en komité for fødevarehjælp, som skal være sammensat af de i artikel III, stk. 2, i denne protokol anførte parter samt andre, der bliver parter i nævnte protokol. Komiteen udpeger en formand og en næstformand.

*Artikel V***Undertegnelse**

1. Denne protokol skal fra den 2. april 1974 til og med den 22. april 1974 stå åben i Washington for undertegnelse af regeringerne for Argentina, Australien, Canada, Amerikas forenede Stater, Finland, Japan, Sverige og Schweiz under forudsætning af, at de undertegner såvel denne protokol som protokollen om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971.

2. Denne protokol skal ligeledes på samme betingelser stå åben for undertegnelse af parterne i konventionen om fødevarehjælp af 1967 eller i konventionen om fødevarehjælp af 1971 og af parter, der foreløbigt anses som parter i konventionen om fødevarehjælp af 1971, og som ikke er anført i stk. 1 i denne artikel, under forudsætning af, at deres bidrag mindst svarer til det,

som de forpligtede sig til at yde i henhold til konventionen om fødevarehjælp af 1967, eller senere ved konventionen om fødevarehjælp af 1971.

*Artikel VI***Ratifikation, accept, godkendelse eller indgåelse**

Denne protokol skal ratificeres, accepteres, godkendes eller indgås af hver af de undertegnende parter i overensstemmelse med disses forfatningsmæssige eller institutionelle procedurer under forudsætning af, at hver enkelt også ratificerer, accepterer, godkender eller indgår protokollen om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater senest den 18. juni 1974, idet Komiteen for Fødevarehjælp dog kan indrømme enhver undertegnende part, som på denne dato ikke har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

*Artikel VII***Tiltrædelse**

1. Denne protokol skal stå åben for tiltrædelse af enhver part, der er omhandlet i artikel V i nævnte protokol, under forudsætning af, at hver af disse også tiltræder protokollen om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971, samt under forudsætning af, at bidraget for så vidt angår de i artikel V, stk. 2, omhandlede parter mindst svarer til det, som de forpligtede sig til at yde i henhold til konventionen om fødevarehjælp af 1967 eller senere i henhold til konventionen om fødevarehjælp af 1971. Tiltrædelsesinstrumenterne i henhold til dette stykke skal deponeres senest den 18. juni 1974, idet Komiteen for Fødevarehjælp dog kan indrømme enhver part, som på denne dato ikke har deponeret sit tiltrædelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

2. Komiteen for Fødevarehjælp kan godkende, at denne protokol tiltrædes som bidragyder af regeringen for ethvert medlem af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation, på sådanne betingelser, som Komiteen for Fødevarehjælp anser for passende, forudsat at denne regering på samme tid også tiltræder protokollen om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971, såfremt den ikke allerede er part i denne protokol.

3. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

*Artikel VIII***Foreløbig anvendelse**

Enhver af de i artikel V i denne protokol omhandlede parter kan hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse af denne

protokol, forudsat at den også deponerer en erklæring om foreløbig anvendelse af protokollen om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971. Enhver anden part, hvis ansøgning om tiltrædelse er godkendt, kan ligeledes hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse, forudsat at den også deponerer en erklæring om foreløbig anvendelse af protokollen om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971, medmindre den allerede er part i nævnte protokol, eller den allerede har deponeret en erklæring om foreløbig anvendelse af nævnte protokol. Enhver part, som deponerer en sådan erklæring, skal anvende denne protokol foreløbigt og anses foreløbigt som part i denne.

Artikel IX

Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft for de parter, der har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter:

- a) den 19. juni 1974, for så vidt angår alle bestemmelser undtagen artikel II i konventionen og artikel III i protokollen, og
- b) den 1. juli 1974, for så vidt angår artikel II i konventionen og artikel III i protokollen,

under forudsætning af, at alle andre regeringer, som er anført i artikel V, stk. 1, i denne protokol, har deponeret sådanne instrumenter eller en erklæring om foreløbig anvendelse senest den 18. juni 1974, og at protokollen om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 er i kraft. Nærværende protokol vil for enhver anden part, som deponerer sit ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrument efter protokollens ikrafttræden, træde i kraft på datoen for deponeringen.

2. Hvis denne protokol ikke træder i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 i denne artikel, kan de parter, som senest den 19. juni 1974 har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses-

eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, efter indbyrdes aftale beslutte, at den skal træde i kraft imellem de parter, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, forudsat at protokollen om forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 er i kraft, eller de kan træffe sådanne andre foranstaltninger, som de skønner, at forholdene nødvendiggør.

Artikel X

Meddelelse fra depositarregeringen

Regeringen for Amerikas forenede Stater skal som depositarregering give alle parter, som har undertegnet eller tiltrådt denne protokol, meddelelse om enhver undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse, indgåelse, foreløbig anvendelse og tiltrædelse af denne protokol.

Artikel XI

Bekræftet genpart af protokollen

Snarest muligt efter denne protokols endelige ikrafttræden skal depositarregeringen til generalsekretæren for De forenede Nationer fremsende en bekræftet genpart af denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk til registrering i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt. Enhver ændring i denne protokol skal ligeledes meddeles til generalsekretæren for De forenede Nationer.

Artikel XII

Præambelns sammenhæng med protokollen

Denne protokol omfatter præambelen til protokollerne om forlængelse af den internationale hvedeoverenskomst af 1971.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil af deres respektive regeringer eller myndigheder, underskrevet denne protokol på de ud for deres underskrifter anførte datoer.

Teksterne til denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk har samme gyldighed. Originaleksemplarerne deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater, der fremsender bekræftede genparter deraf til alle parter, som har undertegnet eller tiltrådt denne protokol.

PROTOKOLLER

om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp, som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971

PRÆAMBEL

Konferencen, der har til opgave at udarbejde teksterne til protokollerne om yderligere forlængelse af de konventioner, der udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971, har —

i betragtning af, at den internationale hvedeoverenskomst af 1949 blev ændret, fornyet eller forlænget i 1953, 1956, 1959, 1962, 1965, 1966, 1967, 1968, 1971 og 1974, og

i betragtning af, at den internationale hvedeoverenskomst af 1971, der består af to separate retsakter, konventionen om hvedehandel af 1971 og konventionen om fødevarehjælp af 1971, som begge blev forlænget ved protokol i 1974, udløber den 30. juni 1975 —

udarbejder teksterne til protokollerne om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 og om yderligere forlængelse af konventionen om fødevarehjælp af 1971.

PROTOKOL OM YDERLIGERE FORLÆNGELSE AF KONVENTIONEN OM HVEDEHANDEL AF 1971

REGERINGERNE FOR PARTERNE I DENNE PROTOKOL ER —

i betragtning af, at konventionen om hvedehandel af 1971 (i det følgende benævnt »konventionen«), som er et led i den internationale hvedeoverenskomst af 1971, der blev forlænget ved protokol i 1974, udløber den 30. juni 1975 —

- a) stk. 4 i artikel 19;
- b) artikel 22—26 inklusive;
- c) stk. 1 i artikel 27;
- d) artikel 29—31 inklusive.

Artikel 3

Definitioner

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Konventionens forlængelse, udløb og ophævelse

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 2 i denne protokol forbliver konventionen i kraft mellem parterne i denne protokol indtil den 30. juni 1976, idet nævnte protokol dog, såfremt en ny international hvedeoverenskomst træder i kraft inden den 30. juni 1976, kun forbliver i kraft, indtil ikrafttrædelsesdatoen for den nye overenskomst.

Artikel 2

Bestemmelser i konventionen, der betragtes som uvirksomme

Følgende bestemmelser i konventionen betragtes som uvirksomme fra den 1. juli 1975:

Enhver henvisning i denne protokol til »regering« eller »regeringer« skal forstås som omfattende Det europæiske økonomiske Fællesskab (i det følgende benævnt »Fællesskabet«). Som følge heraf skal enhver henvisning i denne protokol til en regerings »undertegnelse« eller »deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrumenter« eller »tiltrædelsesinstrument« eller »erklæring om foreløbig anvendelse«, når det drejer sig om Fællesskabet, forstås som indbefattende undertegnelse ved eller erklæring om foreløbig anvendelse fra Fællesskabets kompetente myndighed på dettes vegne og deponering af det instrument, som ifølge Fællesskabets institutionelle procedure er påkrævet for indgåelse af en international overenskomst

Artikel 4

Finansiering

Det første bidrag fra et eksport- eller importmedlem, der tiltræder denne protokol i henhold til artikel 7, stk.

1, litra b), skal fastsættes af Rådet på grundlag af det antal stemmer, som medlemmet får tildelt, og den resterende periode af det løbende høstår; desuagtet sker der ingen ændring af de bidrag, som er fastsat for de øvrige eksport- og importmedlemmer for det pågældende høstår.

Artikel 5

Undertegnelse

Denne protokol skal fra den 25. marts 1975 til og med den 14. april 1975 stå åben i Washington for undertegnelse af regeringer for lande, som den 25. marts 1975 er parter i konventionen, forlænget ved protokol, eller foreløbigt anses som parter i denne, eller som er medlemmer af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation, og som er anført i tillæg A eller B til konventionen.

Artikel 6

Ratifikation, accept, godkendelse eller indgåelse:

Denne protokol skal ratificeres, accepteres, godkendes eller indgås af hver signatarregering i overensstemmelse med dennes forfatningsmæssige eller institutionelle procedure. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater senest den 18. juni 1975, idet Rådet dog kan indrømme enhver signatarregering, som på denne dato ikke har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

Artikel 7

Tiltrædelse

1. Denne protokol skal:

- a) indtil den 18. juni 1975 stå åben for tiltrædelse af regeringen for ethvert medlemsland, der på denne dato er anført i tillæg A eller B til konventionen, idet Rådet dog kan indrømme enhver regering, som på denne dato ikke har deponeret sit instrument, en eller flere forlængelser af fristen, og
- b) efter den 18. juni 1975 stå åben for tiltrædelse af regeringen for ethvert land, der er medlem af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation på betingelser, som Rådet anser for passende, med mindst to tredjedele flertal af de af eksportmedlemmerne afgivne stemmer og med mindst to tredjedele flertal af de af importmedlemmerne afgivne stemmer.

2. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

3. Når der med henblik på anvendelse af konventionen og denne protokol henvises til medlemmer, som er anført i tillæg A eller B til konventionen, skal ethvert medlem, hvis regering har tiltrådt konventionen på betingelser, foreskrevet af Rådet eller i denne protokol i henhold til stk. 1, litra b), i denne artikel, anses for at være anført i de respektive tillæg.

Artikel 8

Foreløbig anvendelse

Enhver signatarregering kan hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse af denne protokol. Enhver anden regering, som opfylder de nødvendige betingelser for at undertegne denne protokol, eller hvis ansøgning om tiltrædelse er godkendt af Rådet, kan ligeledes hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse. Enhver regering, som deponerer en sådan erklæring, skal anvende denne protokol foreløbigt og anses foreløbigt som part i denne.

Artikel 9

Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft mellem de regeringer, der har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse i henhold til artikel 6, 7, og 8 i denne protokol inden den 18. juni 1975, på følgende betingelser:

- a) den 19. juni 1975, for så vidt angår alle bestemmelser i konventionen undtagen artikel 3—9 og artikel 21, og
- b) den 1. juli 1975, for så vidt angår artikel 3—9 og artikel 21 i konventionen,

forudsat at ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne eller erklæringerne om foreløbig anvendelse er blevet deponeret senest den 18. juni 1975 på vegne af regeringer, der repræsenterer eksportmedlemmer, som er tillagt mindst 60 % af de i tillæg A anførte stemmer, og importmedlemmer, som er tillagt mindst 50 % af de i tillæg B anførte stemmer, eller som ville have været tillagt disse stemmeprocenter, såfremt de havde været parter i konventionen på denne dato.

2. Denne protokol træder i kraft på datoen for deponeringen af et ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrument for enhver regering, som deponerer et sådant instrument efter den

19. juni 1975 i henhold til bestemmelserne herom i denne protokol, idet dog ingen del af nævnte protokol træder i kraft for en sådan regering, før den pågældende del træder i kraft for andre regeringer i henhold til stk. 1 eller 3 i denne artikel.

3. Hvis denne protokol ikke træder i kraft i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, kan de regeringer, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, efter inbyrdes aftale beslutte, at den skal træde i kraft mellem de regeringer, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter, eller erklæringer om foreløbig anvendelse.

Artikel 10

Meddelelse fra depositarregeringen

Regeringen for Amerikas forenede Stater skal som depositarregering give alle undertegnende og tiltrædende regeringer meddelelse om enhver undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse, indgåelse, foreløbig anvendelse og tiltrædelse af denne protokol samt om

Til bekræftelse heraf undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil af deres respektive regeringer eller myndigheder, underskrevet denne protokol på de ud for deres underskrifter anførte datoer.

Teksterne til denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk har samme gyldighed. Originaleksemplarerne deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater, der fremsender en bekræftet genpart deraf til alle regeringer, som har undertegnet eller tilrådt denne protokol, og til rådets eksekutivsekretær.

PROTOKOL OM YDERLIGERE FORLÆNGELSE AF KONVENTIONEN OM FØDEVAREHJÆLP AF 1971

PARTERNE I DENNE PROTOKOL ER —

i betragtning af, at konventionen om fødevarehjælp af 1971 (i det følgende benævnt »konventionen«), som er et led i den internationale hvedeoverenskomst af 1971, der blev forlænget ved protokol i 1974, udløber den 30. juni 1975 —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel I

Konventionens forlængelse udløb og ophævelse

Med forbehold af bestemmelserne i artikel II i denne protokol forbliver konventionen i kraft mellem parterne

enhver notifikation og opsigelse der modtages i henhold til artikel 27 i konventionen, og om enhver erklæring og notifikation, der modtages i henhold til artikel 28 i konventionen.

Artikel 11

Bekræftet genpart af protokollen

Snarest muligt efter denne protokols endelige ikrafttræden skal depositarregeringen til generalsekretæren for De forenede Nationer fremsende en bekræftet genpart af denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk til registrering i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt. Enhver ændring i denne protokol skal ligeledes meddeles til generalsekretæren for De forenede Nationer.

Artikel 12

Præambelns sammenhæng med protokollen

Denne protokol omfatter præambelen til protokollen om yderligere forlængelse af den internationale hvedeoverenskomst af 1971.

i nævnte protokol indtil den 30. juni 1976, idet denne protokol dog, såfremt en ny overenskomst om fødevarehjælp træder i kraft inden den 30. juni 1976, kun forbliver i kraft, indtil ikrafttrædelsesdatoen for den nye overenskomst.

Artikel II

Bestemmelser i konventionen der betragtes som uvirksomme:

Bestemmelserne i artikel II, stk 1, 2 og 3, i artikel III, stk. 1, og artikel VI—XIV i konventionen betragtes som uvirksomme fra den 1. juli 1975.

*Artikel III***International fødevarehjælp**

1. Parterne i denne protokol er enige om af yde fødevarehjælp til udviklingslandene i form af hvede, grovere kornarter og heraf udvundne produkter, som er egnede til menneskeføde og af en antagelig type og kvalitet, eller kontante beløb svarende til de årlige minimumsmængder, som er anført i stk. 2 nedenfor.

2. Det årlige minimumsbidrag for hver af parterne i denne protokol fastsættes således:

	<i>tons</i>
Argentina	23 000
Australien	225 000
Canada	495 000
Amerikas forenede Stater	1 890 000
Finland	14 000
Japan	225 000
Sverige	35 000
Schweiz	32 000.

3. Med henblik på denne protokols anvendelse skal alle parter, som har undertegnet denne protokol i overensstemmelse med artikel V, stk. 2, eller som har tiltrådt denne protokol i overensstemmelse med artikel VII, anses som opført i artikel III, stk. 2, med det minimumsbidrag, som fastsættes for pågældende part i overensstemmelse med de herfor gældende bestemmelser i artikel V eller artikel VII i denne protokol.

*Artikel IV***Komiteen for Fødevarehjælp**

Det nedsættes en komité for fødevarehjælp, som skal være sammensat af de i artikel III, stk. 2, i denne protokol anførte parter samt andre, der bliver parter i nævnte protokol. Komiteen udpeger en formand og en næstformand.

*Artikel V***Undertegnelse**

1. Denne protokol skal fra den 25. marts 1975 til og med den 14. april 1975 stå åben i Washington for undertegnelse af regeringerne for Argentina, Australien, Canada, Amerikas forenede Stater, Finland, Japan, Sverige og Schweiz under forudsætning af, at de undertegner såvel denne protokol som protokollen om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971.

2. Denne protokol skal ligeledes på samme betingelser stå åben for undertegnelse af parterne i konventionen om fødevarehjælp af 1967 eller i konventionen om fødevarehjælp af 1971, som forlænget ved protokol, og

af parter, der midlertidig anses som parter i konventionen om fødevarehjælp af 1971, som forlænget ved protokol, og som ikke er anført i stk. 1 i denne artikel, under forudsætning af, at deres bidrag mindst svarer til det, som de forpligtede sig til at yde i henhold til konventionen om fødevarehjælp af 1967, eller senere ved konventionen om fødevarehjælp af 1971, som forlænget ved protokol.

*Artikel VI***Ratifikation, accept, godkendelse eller indgåelse**

Denne protokol skal ratificeres, accepteres, godkendes eller indgås af hver af de undertegnende parter i overensstemmelse med disses forfatningsmæssige eller institutionelle procedurer under forudsætning af, at hver enkelt også ratificerer, accepterer, godkender eller indgår protokollen om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater senest den 18. juni 1975, idet Komiteen for Fødevarehjælp dog kan indrømme enhver undertegnende part, som på denne dato ikke har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

*Artikel VII***Tiltrædelse**

1. Denne protokol skal stå åben for tiltrædelse af enhver part, der er omhandlet i artikel V i nævnte protokol, under forudsætning af, at hver af disse også tiltræder protokollen om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971, samt under forudsætning af, at bidraget for så vidt angår de i artikel V, stk. 2, omhandlede parter mindst svarer til det, som de forpligtede sig til at yde i henhold til konventionen om fødevarehjælp af 1967 eller senere i henhold til konventionen om fødevarehjælp af 1971, som forlænget ved protokol. Tiltrædelsesinstrumenterne i henhold til dette stykke skal deponeres senest den 18. juni 1975, idet Komiteen for Fødevarehjælp dog kan indrømme enhver part, som på denne dato ikke har deponeret sit tiltrædelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

2. Komiteen for Fødevarehjælp kan godkende, at denne protokol tiltrædes som bidragyder af regeringen for ethvert medlem af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation, på sådanne betingelser, som Komiteen for Fødevarehjælp anser for passende, forudsat at denne regering på samme tid også tiltræder protokollen om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 såfremt den ikke allerede er part i denne protokol.

3. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

*Artikel VIII***Foreløbig anvendelse**

Enhver af de i artikel V i denne protokol omhandlede parter kan hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse af denne protokol, forudsat at den også deponerer en erklæring om foreløbig anvendelse af protokollen om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971. Enhver anden part, hvis ansøgning om tiltrædelse er godkendt, kan ligeledes hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse, forudsat at den også deponerer en erklæring om foreløbig anvendelse af protokollen om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971, medmindre den allerede er part i nævnte protokol, eller den allerede har deponeret en erklæring om foreløbig anvendelse af nævnte protokol. Enhver part, som deponerer en sådan erklæring, skal anvende denne protokol foreløbigt og anses foreløbigt som part i denne.

*Artikel IX***Ikrafttræden**

1. Denne protokol træder i kraft for de parter, der har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter:

- a) den 19. juni 1975, for så vidt angår alle bestemmelser undtagen artikel II i konventionen og artikel III i protokollen, og
- b) den 1. juli 1975, for så vidt angår artikel II i konventionen og artikel III i protokollen,

under forudsætning af, at alle andre regeringer, som er anført i artikel V stk. 1, i denne protokol, har deponeret sådanne instrumenter eller en erklæring om foreløbig anvendelse senest den 18. juni 1975, og at protokollen om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 er i kraft. Nærværende protokol vil for enhver anden part, som deponerer sit ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrument efter protokollens ikrafttræden, træde i kraft på datoen for deponeringen.

2. Hvis denne protokol ikke træder i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 i denne artikel, kan de parter, som senest den 19. juni 1975 har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, efter indbyrdes aftale beslutte, at den skal træde i kraft imellem de parter, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, forudsat af protokollen om yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 er i kraft, eller de kan træffe sådanne andre foranstaltninger, som de skønner, at forholdene nødvendiggør.

*Artikel X***Meddelelse fra depositarregeringen**

Regeringen for Amerikas forenede Stater skal som depositarregering give alle parter, som har undertegnet eller tiltrådt denne protokol, meddelelse om enhver undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse, indgåelse, foreløbig anvendelse og tiltrædelse af denne protokol.

*Artikel XI***Bekræftet genpart af protokollen**

Snarest muligt efter denne protokols endelige ikrafttræden skal depositarregeringen til generalsekretæren for De forenede Nationer fremsende en bekræftet genpart af denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk til registrering i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt. Enhver ændring i denne protokol skal ligeledes meddeles til generalsekretæren for De forenede Nationer.

*Artikel XII***Præambelns sammenhæng med protokollen**

Denne protokol omfatter præambelen til protokollerne om yderligere forlængelse af den internationale hvedeoverenskomst af 1971.

Erklæringer eller forbehold**DELEGATIONEN FOR KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER**

18. juni 1975

Jeg har den ære at meddele Dem, at Ministerrådet for Det europæiske Fællesskab i forbindelse med protokollen vedrørende yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel 1971 ikke accepterer det forbehold vedrørende Det europæiske økonomiske Fællesskab, som Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker fremsatte ved undertegnelsen af denne protokol den 8. april 1975, og som den gentog i tilslutningsdokumentet af 23. april 1975, der den 6. maj 1975 blev deponeret hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

DET FORENEDE KONGERIGE

18. juni 1975

Hendes Majestæt dronningens ambassadør har den ære at meddele udenrigsministeren for Amerikas forenede Stater, at regeringen for Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland i forbindelse med protokollen vedrørende yderligere forlængelse af konventionen om hvedehandel 1971 ikke accepterer det forbehold vedrørende Det europæiske økonomiske Fællesskab, som Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker fremsatte ved undertegnelsen af denne protokol den 8. april 1975, og som den gentog i tilslutningsdokumentet af 23. april 1975, der den 6. maj 1975 blev deponeret hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil af deres respektive regeringer eller myndigheder, underskrevet denne protokol på de ud for deres underskrifter anførte datoer.

Teksterne til denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk har samme gyldighed. Originaleksemplarerne deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater, der fremsender bekræftede genparter deraf til alle parter, som har undertegnet eller tiltrådt denne protokol.

PROTOKOLLER

om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarehjælp,
som udgør den internationale hvedeoverenskomst af 1971

PRÆAMBEL

Konferencen, der har til opgave at udarbejde teksterne til protokollerne om tredje forlængelse af de konventioner, der udgør Den internationale Hvedeoverenskomst af 1971 har —

i betragtning af, at Den internationale Hvedeoverenskomst af 1949 blev ændret, fornyet eller forlænget i 1953, 1956, 1959, 1962, 1965, 1966, 1967, 1968, 1971, 1974 og 1975, og

i betragtning af, at Den internationale Hvedeoverenskomst af 1971, der består af to separate retsakter, konventionen om hvedehandel af 1971 og konventionen om fødevarehjælp af 1971, som begge på ny blev forlænget ved protokol i 1975, udløber den 30. juni 1976 —

udarbejdet teksterne til protokollerne om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 og om tredje forlængelse af konventionen om fødevarehjælp af 1971.

PROTOKOL OM TREDJE FORLÆNGELSE AF KONVENTIONEN OM HVEDEHANDEL AF 1971

REGERINGERNE FOR PARTERNE I DENNE PROTOKOL
ER —

i betragtning af, at konventionen om hvedehandel af 1971 (i det følgende benævnt »konventionen«), som er et led i Den internationale Hvedeoverenskomst af 1971, der på ny blev forlænget ved protokol i 1975, udløber den 30. juni 1976 —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Konventionens forlængelse, udløb og ophævelse**

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 2 i denne protokol forbliver konventionen i kraft mellem parterne i denne protokol, indtil den 30. juni 1978, idet nævnte protokol dog, såfremt en ny international hvedeoverenskomst træder i kraft inden den 30. juni 1978, kun forbliver i kraft, indtil ikrafttrædelsesdatoen for den nye overenskomst.

*Artikel 2***Bestemmelser i konventionen, der betragtes
som uvirksomme**

Følgende bestemmelser i konventionen betragtes som uvirksomme fra den 1. juli 1976:

- a) stk. 4 i artikel 19;
- b) artikel 22—26 inklusive;
- c) stk. 1 i artikel 27;
- d) artikel 29—31 inklusive.

*Artikel 3***Definitioner**

Enhver henvisning i denne protokol til »regering« eller »regeringer« skal forstås som omfattende Det europæiske økonomiske Fællesskab (i det følgende benævnt »Fællesskabet«). Som følge heraf skal enhver henvisning i denne protokol til en regerings undertegnelse eller »deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrumenter« eller »tiltrædelsesinstrument« eller »erklæring om foreløbig anvendelse«, når det drejer sig om Fællesskabet forstås som indbefattende undertegnelse ved eller erklæring om foreløbig anvendelse fra Fællesskabets kompetente myndighed på dettes vegne og deponering af det instrument, som ifølge Fællesskabets institutionelle procedure er påkrævet for indgåelse af en international overenskomst.

*Artikel 4***Finansiering**

Det første bidrag fra et eksport- eller importmedlem, der tiltræder denne protokol i henhold til artikel 7, stk.

1, litra b), skal fastsættes af Rådet på grundlag af det antal stemmer, som medlemmet får tildelt, og den resterende periode af det løbende høstår: desuagtet sker der ingen ændring af de bidrag, som er fastsat for de øvrige eksport- og importmedlemmer for det pågældende høstår.

Artikel 5

Undertegnelse

Denne protokol skal fra den 17. marts 1976 til og med den 7. april 1976 stå åben i Washington for undertegnelse af regeringer for lande, som den 17. marts 1976 er parter i konventionen, forlænget ved protokol, eller foreløbigt anses som parter i denne, eller som er medlemmer af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation, og som er anført i tillæg A eller B til konventionen.

Artikel 6

Ratifikation, accept, godkendelse eller indgåelse

Denne protokol skal ratificeres, accepteres, godkendes eller indgås af hver signatarregering i overensstemmelse med dennes forfatningsmæssige eller institutionelle procedure. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater senest den 18. juni 1976, idet Rådet dog kan indrømme enhver signatarregering, som på denne dato ikke har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller indgåelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

Artikel 7

Tiltrædelse

1. Denne protokol skal:
 - a) indtil den 18. juni 1976 stå åben for tiltrædelse af regeringen for ethvert medlemsland, der på denne dato er anført i tillæg A eller B til konventionen, idet Rådet dog kan indrømme en regering, som på denne dato ikke har deponeret sit instrument, en eller flere forlængelser af fristen, og
 - b) efter den 18. juni 1976 stå åben for tiltrædelse af regeringen for ethvert land, der er medlem af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation på betingelser, som Rådet anser for passende med mindst to tredjedele flertal af de af eksportmedlemmerne afgive stemmer og med mindst to tredjedele flertal af de af importmedlemmerne afgivne stemmer.

2. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

3. Når der med henblik på anvendelse af konventionen og denne protokol henvises til medlemmer, som er anført i tillæg A eller B til konventionen, skal ethvert medlem, hvis regering har tiltrådt konventionen på betingelser foreskrevet af Rådet eller i denne protokol i henhold til stk. 1, litra b), i denne artikel, anses for at være anført i de respektive tillæg.

Artikel 8

Foreløbig anvendelse

Enhver signatarregering kan hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse af denne protokol. Enhver anden regering, som opfylder de nødvendige betingelser for at undertegne denne protokol, eller hvis ansøgning om tiltrædelse er godkendt af Rådet, kan ligeledes hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse. Enhver regering, som deponerer en sådan erklæring, skal anvende denne protokol foreløbigt og anses foreløbigt som part i denne.

Artikel 9

Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft mellem de regeringer, der har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses-, eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse i henhold til artikel 6, 7 og 8 i denne protokol inden den 18. juni 1976, på følgende betingelser:

- a) den 19. juni 1976, for så vidt angår alle bestemmelser i konventionen undtagen artikel 3—9 og artikel 21, og
- b) den 1. juli 1976, for så vidt angår artikel 3—9 og artikel 21 i konventionen,

forudsat at ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne eller erklæringerne om foreløbig anvendelse er blevet deponeret senest den 18. juni 1976 på vegne af regeringer, der repræsenterer eksportmedlemmer, som er tillagt mindst 60 % af de i tillæg A anførte stemmer og importmedlemmer, som er tillagt mindst 50 % af de i tillæg B anførte stemmer, eller som ville have været tillagt disse stemmeprocenter, såfremt de havde været parter i konventionen på denne dato.

2. Denne protokol træder i kraft på datoen for deponeringen af et ratifikations-, accept-, godkendelses-,

indgåelses- eller tiltrædelsesinstrument for enhver regering, som deponerer et sådant instrument efter den 19. juni 1976 i henhold til bestemmelserne herom i denne protokol, idet dog ingen del af nævnte protokol træder i kraft for en sådan regering, før den pågældende del træder i kraft for andre regeringer i henhold til stk. 1 eller 3 i denne artikel.

3. Hvis denne protokol ikke træder i kraft i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, kan de regeringer, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, efter indbyrdes aftale beslutte, at den skal træde i kraft mellem de regeringer, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse.

Artikel 10

Meddelelse fra depositarregeringen

Regeringen for Amerikas forenede Stater skal som depositarregering give alle undertegnende og tiltrædende regeringer meddelelse om enhver undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse, indgåelse, foreløbig

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil af deres respektive regeringer eller myndigheder, underskrevet denne protokol på de ud for deres underskrifter anførte datoer.

Teksterne til denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk har samme gyldighed. Originaleksemplarerne deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater, der fremsender en bekræftet genpart deraf til alle regeringer, som har undertegnet eller tiltrådt denne protokol, og til Rådets eksekutivsekretær.

PROTOKOL OM TREDJE FORLÆNGELSE AF KONVENTIONEN OM FØDEVAREHJÆLP AF 1971

PARTERNE I DENNE PROTOKOL ER —

i betragtning af, at konventionen om fødevarehjælp af 1971 (i det følgende benævnt »konventionen«), som er et led i Den internationale Hvedeoverenskomst af 1971, der blev forlænget ved protokol i 1975, udløber den 30. juni 1976 —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel I

Konventionens forlængelse, udløb og ophævelse

Med forbehold af bestemmelserne i artikel II i denne protokol forbliver konventionen i kraft mellem parterne i nævnte protokol indtil den 30. juni 1978, idet denne protokol dog, såfremt en ny overenskomst om fødevarehjælp træder i kraft inden den 30. juni 1978, kun

anvendelse og tiltrædelse af denne protokol samt om enhver notifikation og opsigelse, der modtages i henhold til artikel 27 i konventionen, og om enhver erklæring og notifikation, der modtages i henhold til artikel 28 i konventionen.

Artikel 11

Bekræftet genpart af protokollen

Snarest muligt efter denne protokols endelige ikrafttræden skal depositarregeringen til generalsekretæren for De forenede Nationer fremsende en bekræftet genpart af denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk til registrering i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt. Enhver ændring i denne protokol skal ligeledes meddeles til generalsekretæren for De forenede Nationer.

Artikel 12

Præambelns sammenhæng med protokollen

Denne protokol omfatter præambelen til protokollerne om tredje forlængelse af den internationale hvedeoverenskomst af 1971.

forbliver i kraft, indtil ikrafttrædelsesdatoen for den nye overenskomst.

Artikel II

Bestemmelser i konventionen, der betragtes som uvirksomme

Bestemmelserne i artikel II, stk. 1, 2 og 3, i artikel III, stk. 1, og artikel VI — XIV i konventionen betragtes som uvirksomme fra den 1. juli 1976.

Artikel III

International fødevarehjælp

1. Parterne i denne protokol er enige om at yde fødevarehjælp til udviklingslandene i form af hvede, grovere

kornarter og heraf udvundne produkter, som er egnede til menneskeføde og af en antagelig type og kvalitet, eller kontante beløb svarende til de årlige minimumsmængder, som er anført i stk. 2 nedenfor.

2. De årlige minimumsbidrag for hver af parterne i denne protokol fastsættes således:

	tons
Argentina	23 000
Australien	225 000
Canada	495 000
Det europæiske økonomiske Fællesskab	1 287 000
Amerikas forenede Stater	1 890 000
Finland	14 000
Japan	225 000
Sverige	35 000
Schweiz	32 000.

3. Med henblik på denne protokols anvendelse skal alle parter, som har undertegnet denne protokol i overensstemmelse med artikel V, stk. 2, eller som har tiltrådt denne protokol i overensstemmelse med artikel VII, stk. 2 og 3, anses som opført i artikel III, stk. 2, med det minimumsbidrag, som fastsættes for den pågældende part i overensstemmelse med de herfor gældende bestemmelser i artikel V eller artikel VII i denne protokol.

Artikel IV

Komiteen for Fødevarerhjælp

Der nedsættes en komite for fødevarerhjælp, som skal være sammensat af de i artikel III, stk. 2, i denne protokol anførte parter samt andre, der bliver parter i nævnte protokol. Komiteen udpeger en formand og en næstformand.

Artikel V

Undertegnelse

1. Denne protokol skal fra den 17. marts 1976 til og med den 7. april 1976 stå åben i Washington for undertegnelse af regeringerne for Argentina, Australien, Canada, Amerikas forenede Stater, Finland, Japan, Sverige, Schweiz, og Det europæiske økonomiske Fællesskab og dets medlemsstater under forudsætning af, at de undertegner såvel denne protokol som protokollen om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971.

2. Denne protokol skal ligeledes på samme betingelser stå åben for undertegnelse af alle parter i konventionen om fødevarerhjælp af 1967, som ikke er anført i stk. 1 i denne artikel, under forudsætning af, at deres bidrag mindst svarer til det, som de forpligtede sig til at yde i henhold til konventionen om fødevarerhjælp af 1967.

Artikel VI

Ratifikation, accept, godkendelse eller indgåelse

Denne protokol skal ratificeres, accepteres, godkendes eller indgås af hver af de undertegnende parter i overensstemmelse med disses forfatningsmæssige eller institutionelle procedurer under forudsætning af, at hver enkelt også ratificerer, accepterer, godkender eller indgår protokollen om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971. Ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Amerikas forenede Stater senest den 18. juni 1976, idet Komiteen for Fødevarerhjælp dog kan indrømme enhver undertegnende part, som på denne dato ikke har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

Artikel VII

Tiltrædelse

1. Denne protokol skal stå åben for tiltrædelse af enhver part, der er omhandlet i artikel V i nævnte protokol, under forudsætning af, at hver af disse også tiltræder protokollen om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971, samt under forudsætning af, at bidrager for så vidt angår de i artikel V, stk. 2, omhandlede parter, mindst svarer til det, som de forpligtede sig til at yde i henhold til konventionen om fødevarerhjælp af 1967. Tiltrædelsesinstrumenterne i henhold til dette stykke skal deponeres senest den 18. juni 1976, idet Komiteen for Fødevarerhjælp dog kan indrømme enhver part, som på denne dato ikke har deponeret sit tiltrædelsesinstrument, en eller flere forlængelser af fristen.

2. Komiteen for Fødevarerhjælp kan godkende, at denne protokol tiltrædes som bidragsyder af regeringen for ethvert medlem af De forenede Nationer, af dennes særorganisationer eller af Den internationale Atomenergiorganisation, på sådanne betingelser, som Komiteen for Fødevarerhjælp anser for passende, forudsat at denne regering på samme tid også tiltræder protokollen om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971, såfremt dem ikke allerede er part i denne protokol.

3. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos regeringen for Amerikas forenede Stater.

Artikel VIII

Foreløbig anvendelse

Enhver af de i artikel V i denne protokol omhandlede parter kan hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse af denne protokol, forudsat at den også deponerer en erklæring om foreløbig anvendelse af protokollen om tredje for-

længelse af konventionen om hvedehandel af 1971. Enhver anden part, hvis ansøgning om tiltrædelse er godkendt, kan ligeledes hos regeringen for Amerikas forenede Stater deponere en erklæring om foreløbig anvendelse, forudsat at den også deponerer en erklæring om foreløbig anvendelse af protokollen om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971, medmindre den allerede er part i nævnte protokol, eller den allerede har deponeret en erklæring om foreløbig anvendelse af nævnte protokol. Enhver part, der deponerer en sådan erklæring, skal anvende denne protokol foreløbigt og anses foreløbigt som part i denne.

Artikel IX

Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft for de parter, der har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses-, eller tiltrædelsesinstrumenter:

- a) den 19. juni 1976 for så vidt angår alle bestemmelser undtagen artikel II i konventionen og artikel III i protokollen, og
- b) den 1. juli 1976 for så vidt angår artikel II i konventionen og artikel III i protokollen,

under forudsætning af, at alle andre parter, som er anført i artikel V, stk. 1, i denne protokol, har deponeret sådanne instrumenter eller en erklæring om foreløbig anvendelse senest den 18. juni 1976, og at protokollen om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 er i kraft. Nærværende protokol vil for enhver anden part, som deponerer sit ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrument efter protokollens ikrafttræden, træde i kraft på datoen for deponeringen.

2. Hvis denne protokol ikke træder i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 i denne artikel, kan de parter, som senest den 19. juni 1976 har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses-,

eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, efter indbyrdes aftale beslutte, at den skal træde i kraft imellem de parter, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses-, indgåelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller erklæringer om foreløbig anvendelse, forudsat at protokollen om tredje forlængelse af konventionen om hvedehandel af 1971 er i kraft, eller de kan træffe sådanne andre foranstaltninger, som de skønner, at forholdene nødvendiggør.

Artikel X

Meddelelse fra depositarregeringen

Regeringen for Amerikas forenede Stater skal som depositarregering give alle parter, som har undertegnet eller tiltrådt denne protokol, meddelelse om enhver undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse, indgåelse, foreløbig anvendelse og tiltrædelse af denne protokol.

Artikel XI

Bekræftet genpart af protokollen

Snarest muligt efter denne protokols endelige ikrafttræden skal depositarregeringen til generalsekretæren for De forenede Nationer fremsende en bekræftet genpart af denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk til registrering i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt. Enhver ændring i denne protokol skal ligeledes meddeles til generalsekretæren for De forenede Nationer.

Artikel XII

Præambelns sammenhæng med protokollen

Denne protokol omfatter præambelen til protokollerne om tredje forlængelse af Den internationale Hvedeoverenskomst af 1971.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil af deres respektive regeringer eller myndigheder, underskrevet denne protokol på de ud for deres underskrifter anførte datoer.

Teksterne til denne protokol på engelsk, fransk, russisk og spansk har samme gyldighed. Originaleksemplarerne deponeres i arkiverne for regeringen for Amerikas forenede Stater, der fremsender bekræftet genpart deraf til alle deltagere, som har undertegnet eller tiltrådt denne protokol.

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 1979

om indgåelse af aftalen om en samordnet aktion med hensyn til luftforurenende stoffers
fysisk-kemiske adfærd (aktion COST 61a bis)

(80/177/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESKABER HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 78/889/EØF af
9. oktober 1978 om fastlæggelse af en samordnet aktion
for Det europæiske økonomiske Fællesskab på området
vedrørende luftforurenende stoffers fysisk-kemiske ad-
færd ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1,

under henvisning til udkast til afgørelse forelagt af
Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har i henhold til artikel 6, stk. 2, i afgø-
relse 78/889/EØF ført forhandlinger om en aftale med
visse tredjelande, som deltager i samarbejdet om viden-
skabelig og teknisk forskning (COST), med henblik på
at sikre samordningen mellem Fællesskabets aktion og
tilsvarende programmer i disse stater;

nævnte aftale bør godkendes —

Aftalen — Samordning Fællesskabet-COST — mellem
Det europæiske økonomiske Fællesskab, Sverige og
Østrig om en samordnet aktion med hensyn til luftforu-
renende stoffers fysisk-kemiske adfærd (aktion COST
61a bis) godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgø-
relse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges til at udpege de personer,
der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende
virkning for Fællesskabet.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1979.

På Rådets vegne

B. LENIHAN

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 311 af 4. 11. 1978, s. 10.

AFTALE

— samordning Fællesskabet-COST —

om en samordnet aktion med hensyn til luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfærd

(aktion COST 61a bis)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB,

i det følgende benævnt »Fællesskabet« samt

SVERIGE OG ØSTRIG,

i det følgende benævnt »deltagende ikke-medlemsstater«,

er —

ud fra følgende betragtninger:

En forskningsaktion vedrørende luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfærd, som blev iværksat i medfør af den aftale, der blev undertegnet den 23. november 1971 inden for rammerne af Det europæiske samarbejde om videnskabelig og teknisk Forskning (aktion COST 61a), har givet meget opmuntrende resultater;

en aktion for samordnet europæisk forskning på ovennævnte område, som viderefører og udvider aktion COST 61a, kan udgøre et effektivt bidrag til nedsættelse af miljøforureningen;

ved sin afgørelse af 9. oktober 1978 har Rådet for De europæiske Fællesskaber vedtaget en samordnet fællesskabsaktion med hensyn til luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfærd;

Fællesskabets medlemsstater og de deltagende ikke-medlemsstater, i det følgende benævnt »staterne« har til hensigt inden for rammerne af de regler og procedurer, der gælder for deres nationale programmer, at gennemføre det i bilag A beskrevne forskningsarbejde og er rede til at lade dette arbejde indgå i en samordning, som de finder vil medføre gensidige fordele;

iværksættelsen af det forskningsarbejde, der er omfattet af den samordnede aktion, kræver en finansiel indsats fra staternes side på 9,5 millioner europæiske regningsenheder —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Fællesskabet og de deltagende ikke-medlemsstater, i det følgende benævnt »de kontraherende parter«, deltager i perioden indtil den 3. november 1982 i en samordnet aktion med hensyn til luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfærd.

Aktionen består i at samordne programmet for Fællesskabets samordnede aktion med de tilsvarende programmer i de deltagende ikke-medlemsstater. De programmer, der er omfattet af denne aftale, er anført i bilag A.

Staterne er fortsat fuldt ud ansvarlige for den forskning, som udføres af deres nationale institutter og organer.

Artikel 2

Samordningen mellem de kontraherende parter finder sted i et EF/COST-samordningsudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden. Udvalgets sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt »Kommissionen«.

Udvalgets mandat og sammensætning er fastlagt i bilag B.

Artikel 3

For at sikre den størst mulige effektivitet ved gennemførelsen af den samordnede aktion udnævner Kommissionen i forståelse med de deltagende ikke-medlemsstater en projektleder.

Artikel 4

De kontraherende parters finansielle maksimumbidrag til samordningsudgifterne fastsættes til:

- 500 000 europæiske regningsenheder for Fællesskabet, for en fireårig periode fra den 4. november 1978 at regne,
- 22 000 europæiske regningsenheder for hver deltagende ikke-medlemsstat, for den i artikel 1, stk. 1, omhandlede periode.

Den europæiske regningsenhed er den, der er fastlagt ved den gældende finansforordning vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget og ved de finansielle bestemmelser truffet i henhold til denne forordning.

Reglerne for aftalens finansiering er anført i bilag C.

Artikel 5

1. Inden for udvalgets rammer udveksler staterne regelmæssigt alle formålstjenlige oplysninger vedrørende gennemførelsen af den forskning, som er omfattet af den samordnede aktion. De bestræber sig endvidere på at tilvejebringe enhver oplysning om lignende forskning, som planlægges eller udføres af andre organer. Disse oplysninger behandles fortroligt, såfremt den medlemsstat, som fremsender dem, anmoder derom.

2. I forståelse med udvalget udarbejder Kommissionen årlige aktivitetsrapporter på grundlag af de modtagne oplysninger og fremsender dem til staterne.

3. Ved afslutningen af den periode, som samordningsaktionen omfatter, fremsender Kommissionen i forståelse med udvalget til staterne en sammenfattende rapport om aktionens gennemførelse og dens resultat. Kommissionen offentliggør nævnte rapport seks måneder efter dens fremsendelse, medmindre en af staterne modsætter sig dette. I så fald behandles rapporten som fortrolig og uddeles efter anmodning og med udvalgets samtykke kun til de institutioner og virksomheder, hvis forsknings- eller produktionsaktiviteter berettiger deres adgang til resultaterne fra den forskning, som henhører under den samordnede aktion.

Artikel 6

1. Hver af de kontraherende parter giver hurtigst muligt efter undertegnelsen af denne aftale generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber notifikation om gennemførelsen af de procedurer, der i henhold til deres nationale bestemmelser er nødvendige for aftalens ikrafttræden.

2. For kontraherende parter, som har foretaget den i stk. 1 omhandlede notifikation, træder aftalen i kraft

den første dag i måneden efter den måned, i hvilken Fællesskabet og mindst én deltagende ikke-medlemsstat har foretaget nævnte notifikation.

For kontraherende parter, som foretager notifikationen efter aftalens ikrafttræden, træder aftalen i kraft på den første dag i den anden måned efter den måned, i hvilken notifikationen har fundet sted.

Kontraherende parter, som endnu ikke har foretaget nævnte notifikation på tidspunktet for aftalens ikrafttræden, kan uden stemmeret deltage i udvalgets arbejde i en periode på seks måneder efter aftalens ikrafttræden.

3. I en periode på seks måneder fra ikrafttrædelsesdatoen er aftalen åben for tiltrædelse for så vidt angår de øvrige europæiske stater, der deltog i ministerkonferencen i Bruxelles den 22. og 23. november 1971. Tiltrædelsesdokumenterne deponeres hos generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber. Stater, som tiltræder denne aftale, bliver kontraherende parter i henhold til artikel 1 på datoen for deponeringen af tiltrædelsesdokumentet.

4. Generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber giver hver af de kontraherende parter meddelelse om deponeringen af de i stk. 1 omhandlede notifikationer, om aftalens ikrafttrædelsesdato samt om deponeringen af de i stk. 3 omhandlede tiltrædelsesdokumenter.

Artikel 7

Denne aftale, der er udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for De europæiske Fællesskaber, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Det europæiske økonomiske Fællesskab,

for republikken Østrig,

for kongeriget Sverige,

BILAG A**Programmer omfattet af aftalen**

1. Undersøgelser vedrørende omdannelse og transport af luftforurenende stoffer:
 - a) undersøgelser i laboratorium,
 - b) undersøgelser i marken,
 - c) udarbejdelse af modeller.
2. Undersøgelser vedrørende lejring og absorption af luftforurenende stoffer.

BILAG B**Mandat for og sammensætning af EF/COST-samordningsudvalget luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfærd**

1. Udvalget skal:
 - 1.1. bidrage til den bedst mulige gennemførelse af aktionen ved at afgive udtalelse om alle forhold i forbindelse med aktionens forløb;
 - 1.2. vurdere resultaterne af aktionen og drage de nødvendige konklusioner vedrørende dens gennemførelse;
 - 1.3. påse, at den i artikel 5, stk. 1, i aftalen omhandlede udveksling af oplysninger finder sted;
 - 1.4. forelægge retningslinjer for projektlederen.
2. Udvalgets rapporter og udtalelser fremsendes til staterne.
3. Udvalget er sammensat af to delegerede fra Kommissionen, den ene som repræsentant for programmet for direkte aktion, den anden som koordinator for Fællesskabets samordnede aktion, af en delegeret fra hver deltagende ikke-medlemsstat, en delegeret fra hver medlemsstat som repræsentant for dennes nationale program, og af projektlederen. Hver delegeret kan lade sig bistå af sagkyndige.

BILAG C**Regler for finansiering**

- I. I disse bestemmelser fastsættes de regler for finansiering, som er omhandlet i artikel 4 i aftalen om en samordnet aktion med hensyn til luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfærd (aktion COST 61a bis).
- II. Ved hvert regnskabs begyndelse fremsender Kommissionen en indkaldelse af midler til hver af de deltagende ikke-medlemsstater. Disse indkaldelser af midler skal angive bidraget fra den pågældende ikke-medlemsstat udtrykt både i europæiske regningsenheder og i vedkommende stats valuta. Værdien af den europæiske regningsenhed er fastlagt ved finansforordningen vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget og fastsættes svarende til datoen for indkaldelse af midlerne.

Hver deltagende ikke-medlemsstat overfører det årlige bidrag i henhold til aftalen i begyndelsen af hvert år og senest den 31. marts. Bidraget fra hver deltagende ikke-medlemsstat beløber sig i alt maksimalt til 32 000 ERE. Enhver forsinkelse i indbetalingen af det årlige bidrag medfører, at den pågældende ikke-medlemsstat skal betale en rente, hvis sats er lig med den højeste diskontosats, der anvendes i staterne på forfaldsdagen. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse. Den således forhøjede sats anvendes i hele forsinkelsesperioden.
- III. De midler, der hidrører fra bidrag fra deltagende ikke-medlemsstater, godskrives den samordnede aktion og opføres på oversigten over indtægter i Kommissionens budget som indtægter i henhold til artikel 90, stk. 4, andet afsnit, i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget.
- IV. Den vejledende forfaldsplan for de samordningsudgifter, som er omhandlet i artikel 4 i aftalen, er gengivet som bilag.
- V. Den gældende finansforordning vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget finder anvendelse ved forvaltningen af bevillingerne; endvidere skal Kommissionen sikre, at denne forvaltning sker i overensstemmelse med de interne regler for budgettets gennemførelse.
- VI. Efter afslutningen af hvert regnskabsår udarbejdes en oversigt over bevillingerne til den samordnede aktion, som fremsendes til underretning til de deltagende ikke-medlemsstater.

FLERÅRIG FORFALDSPLAN VEDRØRENDE DEN SAMORDNEDE AKTION

Luftforurenende stoffers fysisk-kemiske adfærd
(Aktion COST 61a bis)

Budgetkonto 3371 »Iværksættelse af samordnede aktioner«

(i ERE)

	1979		1980		1981		1982		I alt	
	FB	BB	FB	BB	FB	BB	FB	BB	FB	BB
I. Første overslag over de samlede behov (tal, der er anført i forfaldsplanen for forpligtelser og bevillinger og i tabellen i bilag II i Kommissionens budget):										
— Personale	87 100	87 100	} 125 000	} 125 000	} 135 000	} 135 000	} 140 000	} 140 000	} 500 000	} 500 000
— Administration	12 900	12 900								
— Kontrakter										
I alt (beløb, der skal dækkes gennem bevillinger opført på konto 3371)	100 000	100 000	125 000	125 000	135 000	135 000	140 000	140 000	500 000	500 000
II. Revideret overslag over udgifterne under hensyntagen til yderligere behov som følge af deltagende ikke-medlemsstatertiltrædelse af aftalen:										
— Personale	87 100	87 100	} 125 000	} 125 000	} 135 000	} 135 000	} 140 000	} 140 000	} 500 000	} 500 000
— Administration	12 900	12 900								
— Kontrakter	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	44 000	44 000
I alt (nyt beløb)	100 000	100 000	125 000	125 000	135 000	135 000	140 000	140 000	500 000	500 000
III. Forskellen mellem I og II, der skal dækkes gennem bidrag fra deltagende ikke-medlemsstater	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	2 x 5 500	44 000	44 000

FB: forpligtelsesbevillinger.
BB: betalingsbevillinger.

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 1979

om indgåelse af aftalen om en samordnet aktion med hensyn til analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand (aktion COST 64b bis)

(80/178/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 78/888/EØF af 9. oktober 1978 om fastlæggelse af en samordnet aktion for Det europæiske økonomiske Fællesskab på området vedrørende analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1,

under henvisning til udkast til afgørelse forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har i henhold til artikel 6, stk. 2, i afgørelse 78/888/EØF ført forhandlinger om en aftale med visse tredjelande, som deltager i samarbejdet om videnskabelig og teknisk forskning (COST), med henblik på at sikre samordningen mellem Fællesskabets aktion og tilsvarende programmer i disse stater;

nævnte aftale bør godkendes —

Aftalen — Samordning Fællesskabet-COST — mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab, Norge, Portugal, Schweiz og Sverige om en samordnet aktion med hensyn til analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand (aktion COST 64b bis) godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1979.

På Rådets vegne

B. LENIHAN

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 311 af 4. 11. 1978, s. 6.

AFTALE

— samordning Fællesskabet-COST —

om en samordnet aktion med hensyn til analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand

(aktion COST 64b bis)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB,
i det følgende benævnt »Fællesskabet«, samt

NORGE, PORTUGAL, SCHWEIZ OG SVERIGE,
i det følgende benævnt »deltagende ikke-medlemsstater«,

ER —

ud fra følgende betragtninger:

En forskningsaktion vedrørende analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand, som blev iværksat i medfør af den aftale, der blev undertegnet den 23. november 1971 inden for rammerne af Det europæiske samarbejde om videnskabelig og teknisk forskning (aktion COST 64b), har givet meget opmuntrende resultater:

en aktion for samordnet europæisk forskning på ovennævnte område, som viderefører og udvider aktion COST 64b, kan udgøre et effektivt bidrag til nedsættelse af miljøforureningen;

ved sin afgørelse af 9. oktober 1978 har Rådet for De europæiske Fællesskaber vedtaget en samordnet fællesskabsaktion med hensyn til analyse af forurenende organiske mikroorganismer i vand;

Fællesskabets medlemsstater og de deltagende ikke-medlemsstater, i det følgende benævnt »staterne«, har til hensigt inden for rammerne af de regler og procedurer, der gælder for deres nationale programmer, at gennemføre det i bilag A beskrevne forskningsarbejde og er rede til at lade dette arbejde indgå i en samordning, som de finder vil medføre gensidige fordele;

iværksættelsen af det forskningsarbejde, der er omfattet af den samordnede aktion, kræver en finansiell indsats fra staternes side på 11 millioner europæiske regningsenheder —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Fællesskabet og de deltagende ikke-medlemsstater, i det følgende benævnt »de kontraherende parter«, deltager i perioden indtil den 3. november 1982 i en samordnet aktion med hensyn til analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand.

Aktionen består i at samordne programmet for Fællesskabets samordnede aktion med de tilsvarende programmer i de deltagende ikke-medlemsstater. De programmer, der er omfattet af denne aftale, er anført i bilag A.

Staterne er fortsat fuldt ud ansvarlige for den forskning, som udføres af deres nationale institutter og organer.

Artikel 2

Samordningen mellem de kontraherende parter finder sted i et EF/COST-samordningsudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden. Udvalgets sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt »Kommissionen«.

Udvalgets mandat og sammensætning er fastlagt i bilag B.

Artikel 3

For at sikre den størst mulige effektivitet ved gennemførelsen af den samordnede aktion udnævner Kommissionen i forståelse med de deltagende ikke-medlemsstater en projektleder.

Artikel 4

De kontraherende parters finansielle maksimumsbidrag til samordningsudgifterne fastsættes til:

- 480 000 europæiske regningsenheder for Fællesskabet, for en fireårig periode fra den 4. november 1978 at regne;
- 32 000 europæiske regningsenheder for hver deltagende ikke-medlemsstat, for den i artikel 1, stk. 1, omhandlede periode.

Den europæiske regningsenhed er den, der er fastlagt ved den gældende finansforordning vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget og ved de finansielle bestemmelser truffet i henhold til denne forordning.

Reglerne for aftalens finansiering er anført i bilag C.

Artikel 5

1. Inden for udvalgets rammer udveksler staterne regelmæssigt alle formålstjenlige oplysninger vedrørende gennemførelsen af den forskning, som er omfattet af den samordnede aktion. De bestræber sig endvidere på at tilvejebringe enhver oplysning om lignende forskning, som planlægges eller udføres af andre organer. Disse oplysninger behandles fortroligt, såfremt den medlemsstat, som fremsender dem, anmoder herom.
2. I forståelse med udvalget udarbejder Kommissionen årlige aktivitetsrapporter på grundlag af de modtagne oplysninger og fremsender dem til staterne.
3. Ved afslutningen af den periode, som samordningsaktionen omfatter, fremsender Kommissionen i forståelse med udvalget til staterne en sammenfattende rapport om aktionens gennemførelse og dens resultat. Kommissionen offentliggør nævnte rapport seks måneder efter dens fremsendelsen, medmindre en af staterne modsætter sig dette. I så fald behandles rapporten som fortrolig og uddeles efter anmodning og med udvalgets samtykke kun til de institutioner og virksomheder, hvis forsknings- eller produktionsaktiviteter berettiger deres adgang til resultaterne fra den forskning, som henhører under den samordnede aktion.

Artikel 6

1. Hver af de kontraherende parter giver hurtigst muligt efter undertegnelsen af denne aftale generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber notifikation om gennemførelsen af de procedurer, der i henhold til deres nationale bestemmelser er nødvendige for aftalens ikrafttræden.
2. For kontraherende parter, som har foretaget den i stk. 1 omhandlede notifikation, træder aftalen i kraft den første dag i måneden efter den måned, i hvilken

Fællesskabet og mindst én deltagende ikke-medlemsstat har foretaget nævnte notifikation.

For kontraherende parter, som foretager notifikationen efter aftalens ikrafttræden, træder aftalen i kraft på den første dag i den anden måned efter den måned, i hvilken notifikationen har fundet sted.

Kontraherende parter, som endnu ikke har foretaget nævnte notifikation på tidspunktet for aftalens ikrafttræden, kan uden stemmeret deltage i udvalgets arbejde i en periode på seks måneder efter aftalens ikrafttræden.

3. I en periode på seks måneder fra ikrafttrædelsesdatoen er aftalen åben for tiltrædelse for så vidt angår de øvrige europæiske stater, der deltog i ministerkonferencen i Bruxelles den 22. og 23. november 1971. Tiltrædelsesdokumenterne deponeres hos generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber. Stater, som tiltræder denne aftale, bliver kontraherende parter i henhold til artikel 1 på datoen for deponeringen af tiltrædelsesdokumentet.

4. Generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber giver hver af de kontraherende parter meddelelse om deponeringen af de i stk. 1 omhandlede notifikationer, om aftalens ikrafttrædelsesdato samt om deponeringen af de i stk. 3 omhandlede tiltrædelsesdokumenter.

Artikel 7

Denne aftale, der er udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for De europæiske Fællesskaber, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Det europæiske økonomiske Fællesskab,

for kongeriget Norge,

for republikken Portugal,

for Schweiz,

for kongeriget Sverige,

BILAG A**Programmer omfattet af aftalen**

1. Prøveudtagning og -behandling:
 - almindelig udvikling og vurdering af metoder
 - metoder til prøveudtagning af sedimenter og indikatororganismer
2. Gaschromatografianalyse
3. Sammenkobling af gaschromatografer og masse-spektrometre
4. Andre separationsteknikker:
 - udvikling af metoder til væskechromatografi
 - forbedring af udstyr
 - andre separationsteknikker
5. Databehandling og -indsamling:
 - spektrumsamling i klarskrift
 - oprettelse af et spektrumbibliotek
6. Opstilling af lister:
 - liste over forurenende stoffer
 - liste over data vedrørende omdannelse

BILAG B**Mandat for og sammensætning af EF/COST-samordningsudvalget analyse af forurenende organiske mikrostofer i vand**

1. Udvalget skal:
 - 1.1. bidrage til den bedst mulige gennemførelse af aktionen ved at afgive udtalelse om alle forhold i forbindelse med aktionens forløb;
 - 1.2. vurdere resultaterne af aktionen og drage de nødvendige konklusioner vedrørende dens gennemførelse;
 - 1.3. påse, at den i artikel 5, stk. 1, i aftalen omhandlede udveksling af oplysninger finder sted;
 - 1.4. forelægge retningslinjer for projektlederen.
 2. Udvalgets rapporter og udtalelser fremsendes til staterne.
 3. Udvalget er sammensat af to delegerede fra Kommissionen, den ene som repræsentant for programmet for direkte aktion, den anden som koordinator for Fællesskabets samordnede aktion, af en delegeret fra hver deltagende ikke-medlemsstat, en delegeret fra hver medlemsstat som repræsentant for dennes nationale program, og af projektlederen. Hver delegeret kan lade sig bistå af sagkyndige.
-

*BILAG C***Regler for finansiering**

- I. I disse bestemmelser fastsættes de regler for finansiering, som er omhandlet i artikel 4 i aftalen om en samordnet aktion med hensyn til analyse af forurenende organiske mikro-stoffer i vand (aktion COST 64b bis).
- II. Ved hvert regnskabs begyndelse fremsender Kommissionen en indkaldelse af midler til hver af de deltagende ikke-medlemsstater. Disse indkaldelser af midler skal angive bidraget fra den pågældende ikke-medlemsstat udtrykt både i europæiske regningsenheder og i vedkommende stats valuta. Værdien af en europæiske regningsenhed er fastlagt ved finansforordningen vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget og fastsættes svarende til datoen for indkaldelse af midlerne.

Hver deltagende ikke-medlemsstat overfører det årlige bidrag i henhold til aftalen i begyndelsen af hvert år og senest den 31. marts. Bidraget fra hver deltagende ikke-medlemsstat beløber sig i alt maksimalt til 32 000 ERE. Enhver forsinkelse i indbetalingen af det årlige bidrag medfører, at den pågældende ikke-medlemsstat skal betale en rente, hvis sats er lig med den højste diskontosats, der anvendes i staterne på forfaldsdagen. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse. Den således forhøjede sats anvendes i hele forsinkelsesperioden.
- III. De midler, der hidrører fra bidrag fra deltagende ikke-medlemsstater, godskrives den samordnede aktion og opføres på oversigten over indtægter i Kommissionens budget som indtægter i henhold til artikel 90, stk. 4, andet afsnit, i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget.
- IV. Den vejledende forfaldsplan for de samordningsudgifter, som er omhandlet i artikel 4 i aftalen, er gengivet som bilag.
- V. Den gældende finansforordning vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget finder anvendelse ved forvaltningen af bevillinger; endvidere skal Kommissionen sikre, at denne forvaltning sker i overensstemmelse med de interne regler for budgettets gennemførelse.
- VI. Efter afslutningen af hvert regnskabsår udarbejdes en oversigt over bevillingerne til den samordnede aktion, som fremsendes til underretning til de deltagende ikke-medlemsstater.

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 1979

om indgåelse af aftalen om en samordnet aktion med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler (aktion COST 90)

(80/179/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 78/177/EØF af 20. februar 1978 om fastlæggelse af en samordnet aktion for Det europæiske økonomiske Fællesskab med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1,

under henvisning til udkast til afgørelse forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har i henhold til artikel 6, stk. 2, i afgørelse 78/177/EØF ført forhandlinger om en aftale med visse tredjelande, som deltager i samarbejdet om videnskabelig og teknisk forskning (COST), med henblik på at udvide den samordning, som nævnte afgørelse omhandler, til også at omfatte forskningsarbejde, der udføres i disse stater;

nævnte aftale bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen — Samordning Fællesskabet-COST — mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab, Schweiz og Sverige, om en samordnet aktion med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler (aktion COST 90) godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1979.

På Rådets vegne

B. LENIHAN

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 25. 2. 1978, s. 25.

AFTALE

— samordning Fællesskabet-COST —

om en samordnet aktion med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler

(aktion COST 90)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB,
i det følgende benævnt »Fællesskabet« samt

SCHWEIZ OG SVERIGE,

i det følgende benævnt »deltagende ikke-medlemsstater«,

ER —

ud fra følgende betragtninger:

En aktion for samordnet europæisk forskning vedrørende levnedsmiddelteknologi kan udgøre et effektivt bidrag til en mere økonomisk udnyttelse af de nationale ressourcer;

et forskningsprogram vedrørende levnedsmiddelteknologi er blevet foreslået af den svenske delegation inden for rammerne af Det europæiske samarbejde om videnskabelig og teknisk Forskning (COST);

ved sin afgørelse af 20. februar 1978 har Rådet for De europæiske Fællesskaber vedtaget en samordnet fællesskabsaktion med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler;

Fællesskabets medlemsstater og de deltagende ikke-medlemsstater, i det følgende benævnt »staterne«, har til hensigt inden for rammerne af de regler og procedurer, der gælder for deres nationale programmer, at gennemføre det i bilag A beskrevne forskningsarbejde og er rede til at lade dette arbejde indgå i en samordning, som de finder vil medføre gensidige fordele;

iværksættelsen af det forskningsarbejde, der er omfattet af den samordnede aktion, kræver en finansiell indsats fra staternes side på 9 millioner europæiske regningsenheder —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Fællesskabet og de deltagende ikke-medlemsstater, i det følgende benævnt »de kontraherende parter«, deltager i perioden indtil den 24. februar 1981 i en samordnet aktion med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler.

Aktionen består i at samordne programmet for Fællesskabets samordnede aktion med de tilsvarende pro-

grammer i de deltagende ikke-medlemsstater. De programmer, der er omfattet af denne aftale, er anført i bilag A.

Staterne er fortsat fuldt ud ansvarlige for den forskning, som udføres af deres nationale institutter og organer.

Artikel 2

Samordningen mellem de kontraherende parter finder sted i et EF/COST-samordningsudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden. Udvalgets sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt »Kommissionen«.

Udvalgets mandat og sammensætning er fastlagt i bilag B.

Artikel 3

For at sikre den størst mulige effektivitet ved gennemførelsen af den samordnede aktion udnævner Kommissionen i forståelse med de deltagende ikke-medlemsstater en projektleder.

Artikel 4

De kontraherende parters finansielle maksimumbidrag til samordningsudgifterne fastsættes til:

- 250 000 europæiske regningsenheder for Fællesskabet, for en treårig periode fra den 25. februar 1978 at regne;
- 10 000 europæiske regningsenheder for hver deltagende ikke-medlemsstat, for den i artikel 1, stk. 1, omhandlede periode.

Den europæiske regningsenhed er den, der er fastlagt ved den gældende finansforordning vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget og ved de finansielle bestemmelser truffet i henhold til denne forordning.

Reglerne for aftalens finansiering er anført i bilag C.

Artikel 5

1. Inden for udvalgets rammer udveksler staterne regelmæssigt alle formålstjenlige oplysninger vedrørende gennemførelsen af den forskning, som er omfattet af den samordnede aktion. De bestræber sig endvidere på at tilvejebringe enhver oplysning om lignende forskning, som planlægges eller udføres af andre organer. Disse oplysninger behandles fortroligt, såfremt den medlemsstat, som fremsender dem, anmoder derom.
2. I forståelse med udvalget udarbejder Kommissionen årlige aktivitetsrapporter på grundlag af de modtagne oplysninger og fremsender dem til staterne.
3. Ved afslutningen af den periode, som samordningsaktionen omfatter, fremsender Kommissionen i forståelse med udvalget til staterne en sammenfattende rapport om aktionens gennemførelse og dens resultat. Kommissionen offentliggør nævnte rapport seks måneder efter dens fremsendelse, medmindre en af staterne modsætter sig dette. I så fald behandles rapporten som fortrolig og uddeles efter anmodning og med udvalgets samtykke kun til de institutioner og virksomheder, hvis forsknings- eller produktionsaktiviteter berettiger deres adgang til resultaterne fra den forskning, som henhører under den samordnede aktion.

Artikel 6

1. Hver af de kontraherende parter giver hurtigst muligt efter undertegnelsen af denne aftale generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber notifikation om gennemførelsen af de procedurer, der i henhold til deres nationale bestemmelser er nødvendige for aftalens ikrafttræden.
2. For kontraherende parter, som har foretaget den i stk. 1 omhandlede notifikation, træder aftalen i kraft den første dag i måneden efter den måned, i hvilken

Fællesskabet og mindst én deltagende ikke-medlemsstat har foretaget nævnte notifikation.

For kontraherende parter, som foretager notifikationen efter aftalens ikrafttræden, træder aftalen i kraft på den første dag i den anden måned efter den måned, i hvilken ratifikationen har fundet sted.

Kontraherende parter, som endnu ikke har foretaget nævnte notifikation på tidspunktet for aftalens ikrafttræden, kan uden stemmeret deltage i udvalgets arbejde i en periode på seks måneder efter aftalens ikrafttræden.

3. I en periode på seks måneder fra ikrafttrædelsesdatoen er aftalen åben for tiltrædelse for så vidt angår de øvrige europæiske stater, der deltog i ministerkonferencen i Bruxelles den 22. og 23. november 1971. Tiltrædelsesdokumenterne deponeres hos generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber. Stater, som tiltræder denne aftale, bliver kontraherende parter i henhold til artikel 1 på datoen for deponeringen af tiltrædelsesdokumentet.

4. Generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber giver hver af de kontraherende parter meddelelse om deponeringen af de i stk. 1 omhandlede notifikationer, om aftalens ikrafttrædelsesdato samt om deponeringen af de i stk. 3 omhandlede tiltrædelsesdokumenter.

Artikel 7

Denne aftale, der er udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for De europæiske Fællesskaber, som fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

For Det europæiske økonomiske Fællesskab,

for Schweiz,

for kongeriget Sverige,

BILAG A**Programmer omfattet af aftalen****1. Reologi af levnedsmiddelvæsker (viskositet)**

- 1.0. ikke noget specielt produkt
- 1.1. mælkeprodukter
- 1.2. sødede produkter
- 1.3. kornprodukter
- 1.4. frugtprodukter

2. Sorption (vands virkning)

- 2.0. ikke noget specielt produkt
- 2.2. sødede produkter
- 2.4. frugtprodukter
- 2.6. kødprodukter

3. Termiske egenskaber

- 3.0. ikke noget specielt produkt
 - 3.4. frugtprodukter
 - 3.5. grønsagsprodukter
 - 3.6. kødprodukter
 - 3.7. fiskeprodukter
-

BILAG B**Mandat for og sammensætning af EF/COST-samordningsudvalget behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler****1. Udvalget skal:**

- 1.1. bidrage til den bedst mulige gennemførelse af aktionen ved at afgive udtalelse om alle forhold i forbindelse med aktionens forløb;
- 1.2. vurdere resultaterne af aktionen og drage de nødvendige konklusioner vedrørende dens gennemførelse;
- 1.3. påse, at den i artikel 5, stk. 1, i aftalen omhandlede udveksling af oplysninger finder sted;
- 1.4. forelægge retningslinjer for projektlederen;
- 1.5. kan for hver af de tre i bilag A definerede fysiske egenskaber nedsætte et underudvalg, som drager omsorg for programmets gennemførelse.

2. Udvalgets rapporter og udtalelser fremsendes til staterne.

- 3. Udvalget er sammensat af en delegeret fra Kommissionen som koordinator for Fællesskabets samordnede aktion, af en delegeret fra hver deltagende ikke-medlemsstat, en delegeret fra hver medlemsstat som repræsentant for dennes nationale program, og af projektlederen. Hver delegeret kan lade sig bistå af sagkyndige.
-

BILAG C

Regler for finansiering

- I. I disse bestemmelser fastsættes de regler for finansiering, som er omhandlet i artikel 4 i aftalen om en samordnet aktion med hensyn til behandlings indvirkning på de fysiske egenskaber ved levnedsmidler (aktion COST 90).
- II. Ved hvert regnskabsårs begyndelse fremsender Kommissionen en indkaldelse af midler til hver af de deltagende ikke-medlemsstater. Disse indkaldelser af midler skal angive bidraget fra den pågældende ikke-medlemsstat udtrykt både i europæiske regningsenheder og i vedkommende stats valuta. Værdien af den europæiske regningsenhed er fastlagt ved finansforordningen vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget og fastsættes svarende til datoen for indkaldelse af midlerne.

Hver deltagende ikke-medlemsstat overfører det årlige bidrag i henhold til aftalen i begyndelsen af hvert år og senest den 31. marts. Bidraget fra hver deltagende ikke-medlemsstat beløber sig i alt maksimalt til 10 000 ERE. Enhver forsinkelse i indbetalingen af det årlige bidrag medfører, at den pågældende ikke-medlemsstat skal betale en rente, hvis sats er lig med den højste diskontosats, der anvendes i staterne på forfaldsdagen. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse. Den således forhøjede sats anvendes i hele forsinkelsesperioden.
- III. De midler, der hidrører fra bidrag fra deltagende ikke-medlemsstater, godskrives den samordnede aktion og opføres på oversigten over indtægter i Kommissionens budget som indtægter i henhold til artikel 90, stk. 4, andet afsnit, i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget.
- IV. Den vejledende forfaldsplan for de samordningsudgifter, som er omhandlet i artikel 4 i aftalen, er gengivet som bilag.
- V. Den gældende finansforordning vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget finder anvendelse ved forvaltningen af bevillingerne; endvidere skal Kommissionen sikre, at denne forvaltning sker i overensstemmelse med de interne regler for budgettets gennemførelse.
- VI. Efter afslutningen af hvert regnskabsår udarbejdes en oversigt over bevillingerne til den samordnede aktion, som fremsendes til underretning til de deltagende ikke-medlemsstater.

RÅDETS AFGØRELSE

af 20. december 1979

om indgåelse af overenskomsten mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Østrig der er forhandlet i henhold til artikel XXVIII i GATT, vedrørende visse varer fra levnedsmiddelindustrien

(80/180/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Østrig har under henvisning til artikel XXVIII i Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT) meddelt, at det har til hensigt at trække toldindrømmelserne tilbage for visse varer, hvis hovedleverandør er Det europæiske økonomiske Fællesskab;

Kommissionen har ført forhandlinger med Østrig i henhold til artikel XXVIII i GATT; den er nået frem til en tilfredsstillende overenskomst med dette land —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Overenskomsten mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Østrig, der er forhandlet i henhold til

artikel XXVIII i GATT, vedrørende visse varer fra levnedsmiddelindustrien godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til overenskomsten er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne overenskomsten med bindende virkning for Fællesskabet.

Artikel 3

Resultatet af forhandlingerne notificeres de kontraherende parter i Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1979.

På Rådets vegne

J. TUNNEY

Formand

BILAG

OVERENSKOMST

mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Østrig, der er forhandlet i henhold til artikel XXVIII i GATT, vedrørende visse varer fra levnedsmiddelindustrien

Østrigs delegation og delegationen fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har afsluttet deres forhandlinger i henhold til artikel XXVIII om ændring eller tilbagetrækning af de i liste XXXII-Østrig fastsatte indrømmelser som anført i vedlagte rapport.

Genève, den 2. oktober 1979

(med forbehold af ratifikation)

For Østrigs delegation

*For delegationen fra
Kommissionen for
De europæiske Fællesskaber*

RESULTATER AF FORHANDLINGER I HENHOLD TIL ARTIKEL XXVIII OM ÆNDRING
ELLER TILBAGETRÆKNING AF INDRØMMELSER I LISTE XXXII-ØSTRIG

ÆNDRINGER I LISTE XXXII-ØSTRIG

A. Indrømmelser, der skal trækkes tilbage

aa) Oprindeligt forhandlet i henhold til Geneve-protokollen (1967)

Pos.	Varebeskrivelse	Bundne toldsatser i den gældende liste
		% af værdi eller schilling pr. 100 kg
ex 07.02	Kartofler (også kogte), frosne	20 %
19.02	Maltekstrakt; næringsmidler til børn, til diætisk brug eller til madlavning, fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakao, når dette udgør mindre end 50 vægtprocent:	
	B. Andre varer:	
	1. Næringsmidler på basis af mælk eller æg	27 %
	2. I andre tilfælde	29 %
		dog mindst 280 sch. pr. 100 kg

Pos.	Varebeskrivelse	Bundne told-satser i den gældende liste
19.05	Varer fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. puffed rice, corn flakes o.lign).	20 %
20.02	Grønsager, tilberedede eller konserveret på anden måde end i eddike eller eddikesyre: A. I hermetisk tillukkede beholdere af bruttovægt på 15 kg og derunder: 5. Andre varer: ex b) Kartoffler	370 sch.
21.07	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet: B. Andre varer, undtagen — sirup og andre sukkeropløsninger tilsat smagsstoffer eller farvestoffer — ekstrakter blandet med andre stoffer med henblik på fremstillingen af foderstoffer	30 % dog mindst 280 sch. pr. 100 kg
ex 22.02	Limonader, også kulsyreholdige, og andre ikke alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grønsagssaft henhørende under pos. 20.07; undtagen varer på basis af mælk	22 %
23.03	Roeaffald, bagasse og andre restprodukter fra sukkerfremstilling; mask, bærmælk og andre restprodukter fra øl- og alkohol-fremstilling; restprodukter fra stivelsesfremstilling og lignende restprodukter: B. Andre varer	fri

bb) Oprindeligt forhandlet i henhold til Torquay-listerne

Pos.	Varebeskrivelse	Bundne told-satser i den gældende liste
		% af værdi eller schilling pr. 100 kg
ex 19.08	A. Kiks, tilsat sukker	980 sch.
	B. Kiks, ikke tilsat sukker	770 sch.

C. Nedsættelse eller ændring af bundne toldsætter i gældende lister

Pos.	Varebeskrivelse	Bundne toldsætser i den gældende liste	Nye bundne toldsætser
		% af værdi eller schilling pr. 100 kg	% af værdi eller schilling pr. 100 kg
09.01	Kaffe, rå eller brændt, også coffeinfri; skaller og hinder af kaffe; kaffeerstatning med indhold af kaffe, uanset blandingsforholdet: B. Brændt kaffe	30 %	15 %
18.04	Kakaosmør	8 %	5 %
20.02	Grønsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end i eddike eller eddikesyre: A. I hermetisk tillukkede beholdere af bruttovægt på 15 kg og derunder: 5. Andre varer: ex b) Kartoffler	—	10 % + ve
21.02	Ekstrakter, essenser og koncentreter af kaffe, te eller maté samt varer fremstillet på basis af sådanne ekstrakter, essenser og koncentreter; brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger samt ekstrakter, essenser og koncentreter deraf: A. Ekstrakter af kaffe, i fast form	24 %	12 %

Bemærkning:

Forkortelsen »ve« angiver, at Østrig forbeholder sig ret til yderligere af opkræve et variabelt element, der fra tid til anden fastsættes i henhold til landets bestemmelser om varer forarbejdet på basis af landbrugsprodukter

D. Nye indrømmelser for positioner, der ikke findes i gældende lister

Pos.	Varebeskrivelse	Bundne toldsætser i den gældende liste	Nye bundne toldsætser
		% af værdi eller schilling pr. 100 kg	% af værdi eller schilling pr. 100 kg
ex 23.07	Varer henhørende under denne position (foderstoffer med tilsætning af melasse eller sukker; andet tilberedt dyrefoder) inden for et årligt kontingent på 5 200 t, undtagen: — »fish solubles« og »whale solubles« — varer med et samlet sukkerindhold, udtrykt som invertsukker, på 40 vægtprocent og derover, eller med et stivelsesindhold, der bestemmes efter Ewers modificerede polarimetriske metode, på 40 vægtprocent og derover, eller med et lactoseindhold på 2 vægtprocent og derover Kontingentåret begynder den 1. januar hver år.	30 %	15 %

RÅDETS DIREKTIV

af 20. december 1979

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder og om ophævelse af direktiv 71/354/EØF

(80/181/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til Rådets direktiv 71/354/EØF af 18. oktober 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 76/770/EØF ⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Måleenheder er nødvendige ved anvendelse af ethvert måleinstrument til at udtrykke enhver foretaget måling og enhver størrelsesangivelse; måleenheder anvendes inden for de fleste af menneskets virkefelter; det er nødvendigt at sikre den størst mulige utvetydighed med hensyn til deres anvendelse; det er derfor nødvendigt at udstede regler for deres anvendelse i Fællesskabet inden for det økonomiske samkvem, det offentlige sundhedsvæsen, i forbindelse med den offentlige sikkerhed samt med foranstaltninger af administrativt art;

inden for den internationale transport findes der imidlertid internationale økonomiske og aftaler, som har bindende virkning for Fællesskabet eller medlemsstaterne; disse konventioner og aftaler må overholdes;

i medlemsstaternes lovgivning er anvendelsen af måleenheder fastlagt gennem bestemmelser, der er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden, hvilket udgør en hindring for samhandelen; derfor er en harmonisering af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser påkrævet for at fjerne disse hindringer;

måleenhederne er genstand for internationale resolutioner truffet af Generalkonferencen for Mål og Vægt (CGPM), der er oprettet ved den i Paris den 20. maj 1875 undertegnede meterkonvention, som alle medlemsstaterne har tilsluttet sig; disse resolutioner har ført til indførelsen af »Det internationale system for Måleenheder« (SI);

den 18. oktober 1971 vedtog Rådet direktiv 71/354/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning for gennem indførelse på fællesskabsplan af det internationale enhedssystem at fjerne hindringerne for samhandelen; direktiv 71/354/EØF blev ændret ved tiltrædelsesakten og ved direktiv 76/770/EØF;

disse fællesskabsbestemmelser har ikke fjernet alle hindringer på dette område; i henhold til direktiv 76/770/EØF skal situationen for de måleenheder, betegnelser og symboler, der er anført i kapitel D i bilaget til nævnte direktiv, gennemgås inden den 31. december 1979; det har endvidere vist sig nødvendigt at tage situationen for visse andre måleenheder op til fornyet overvejelse;

for at undgå betydelige vanskeligheder er det nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode med henblik på at afskaffe de måleenheder, som ikke er forenelige med det internationale system; det er imidlertid nødvendigt at tillade de medlemsstater, der måtte ønske det, hurtigst muligt på deres område at gennemføre bestemmelserne i kapitel I i bilaget; det er derfor nødvendigt på fællesskabsplan at begrænse denne overgangsperiode, samtidig med at det tillades medlemsstaterne at undlade at udnytte denne overgangsperiode fuldt ud;

under overgangsperioden er det nødvendigt, at der hersker klarhed med hensyn til anvendelsen af måleenheder i samhandelen mellem medlemsstaterne, især for at beskytte forbrugerne; den forpligtelse, der pålægges medlemsstaterne til at acceptere anvendelse af supplerende angivelser på varer og udstyr importeret fra de andre medlemsstater i denne overgangsperiode, synes velegnet til dette formål;

⁽¹⁾ EFT nr. L 243 af 29. 10. 1971, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 204.

⁽³⁾ EFT nr. C 81 af 28. 3. 1979, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 127 af 21. 5. 1979, s. 80.

⁽⁵⁾ Udtalelse afgivet den 24./25. 10. 1979 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

systematisk anvendelse af en sådan løsning for alle måleinstrumenter, og blandt andet for medicinske instrumenter, er imidlertid ikke nødvendigvis ønskelig; medlemsstaterne bør derfor på deres område kunne kræve, at måleinstrumenterne er forsynet med størrelsesangivelser i en enkelt forskriftsmæssig måleenhed;

dette direktiv berører ikke den fortsatte fremstilling af varer, der allerede er på markedet; det vedrører imidlertid markedsføring og anvendelse af varer og udstyr, der er forsynet med størrelsesangivelser i måleenheder, som ikke længere er forskriftsmæssige, og som er nødvendige ved supplerende eller udskiftning af løse dele eller dele af varer, udstyr og måleinstrumenter, der allerede er på markedet; det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne tillader markedsføring og anvendelse af sådanne varer og udstyr til supplerende eller udskiftning, selv om de er forsynet med størrelsesangivelser i måleenheder, der ikke længere er forskriftsmæssige, således at varer, udstyr eller måleinstrumenter, der allerede er på markedet, fortsat kan anvendes;

Den internationale Standardiseringsorganisation (ISO) vedtog den 1. marts 1974 en international standard vedrørende gengivelse af SI-enheder og andre enheder til anvendelse i systemer med begrænsede tegnsæt; følgelig bør Fællesskabet vedtage løsninger, som allerede er godkendt på bredere internationalt plan i ISO-standard 2955 af 1. marts 1974;

fællesskabsbestemmelserne vedrørende måleenheder findes spredt i flere fællesskabstekster; da spørgsmålet om måleenheder er af stor betydning, er det nødvendigt at kunne henvise til en enkelt fællesskabstekst; dette direktiv indeholder derfor samtlige fællesskabsbestemmelser på dette område, hvorfor direktiv 71/354/EØF bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved forskriftsmæssige måleenheder, som skal benyttes ved størrelsesangivelser, forstås i dette direktiv

- a) de i kapitel I i bilaget anførte enheder;
- b) de i kapitel II i bilaget anførte enheder, indtil en af medlemsstaterne fastsætter dato, dog senest den 31. december 1985;
- c) de i kapitel III i bilaget anførte enheder, men kun i de medlemsstater, hvor de var tilladt den 21. april

1973, og indtil en dato, der fastsættes af disse medlemsstater. Denne dato må ikke overskride den yderste frist, som inden 31. december 1989 fastsættes af Rådet på grundlag af traktatens artikel 100.

Artikel 2

- a) Forpligtelserne i henhold til artikel 1 vedrører de måleinstrumenter, der anvendes, de målinger, der udføres, og de størrelsesangivelser, som udtrykkes i måleenheder, inden for det økonomiske samkvem, det offentlige sundhedsvæsen og i forbindelse med den offentlige sikkerhed samt med foranstaltninger af administrativ art.
- b) Dette direktiv berører ikke anvendelsen inden for søfart, luftfart eller jernbanetrafik, af andre enheder end dem, hvis anvendelse gøres påbudt ved dette direktiv når disse andre enheder er fastsat ved internationale konventioner eller aftaler, som er bindende for Fællesskabet eller medlemsstaterne.

Artikel 3

1. I dette direktiv forstås ved supplerende angivelse det forhold, at en angivelse udtrykt ved en enhed, der er opført under kapitel I i bilaget ledsages af en eller flere angivelser, udtrykt ved enheder, der ikke er opført under kapitel I.
2. Det er tilladt at anvende supplerende angivelser indtil den 31. december 1989.
3. Medlemsstaterne kan dog kræve, at der på måleinstrumenterne kun forekommer størrelsesangivelser i én forskriftsmæssig måleenhed.
4. Angivelser, der er udtrykt i de under kapitel I opførte enheder, skal være fremhævet. Specielt må angivelser i måleenheder, der ikke er opført under kapitel I, anføres med skrifttegn, der højst er lige så store som de skrifttegn, der benyttes til den tilsvarende angivelse med enheder, der er opført under kapitel I.
5. Adgangen til at anvende supplerende angivelser kan udvides til også at gælde ud over den 31. december 1989.

Artikel 4

Det er tilladt at anvende måleenheder, der ikke eller ikke længere er forskriftsmæssige

— for så vidt angår varer og udstyr, der allerede er bragt i handelen og/eller taget i brug på datoen for dette direktivs vedtagelse;

- for så vidt angår løsdele til eller dele af varer og udstyr, der er nødvendige for at supplere eller udskifte løsdele til eller dele af ovennævnte varer og udstyr.

Det kan dog kræves, at de forskriftsmæssige måleenheder benyttes til aflæsningsangivelser på måleinstrumenter.

Artikel 5

Den internationale standard ISO 2955 af 1. marts 1974 »Information processing — Representations of S.I. and other units for use in systems limited character sets« finder anvendelse inden for det område, der omfattes af standardens punkt 1.

Artikel 6

Direktiv 71/354/EØF ophæves pr. 1. oktober 1981.

Uanset direktiv 71/354/EØF kan medlemsstaterne dog på de i artikel 1 i dette direktiv anførte betingelser tillade eller fortsat godkende, at nedenstående måleenheder anvendes også efter den 31. december 1979:

millimeter kviksløvsøjle	(kapitel II)
poise	(kapitel II)
stokes	(kapitel II)
yard	(kapitel III)
square yard	(kapitel III)
therm	(kapitel III).

Artikel 7

- a) Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1981 de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. oktober 1981.

- b) Efter meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne desuden omsorg for, at Kommissionen underrettes om ethvert forslag til administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de påtænker at udstede på det af dette direktiv omfattede område, i så god tid, at Kommissionen kan fremsætte sine bemærkninger dertil.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1979.

På Rådets vegne

J. TUNNEY

Formand

BILAG

KAPITEL I

FORSKRIFTSMÆSSIGE MÅLEENHEDER OMHANDLET I ARTIKEL 1, LITRA a)

1. SI-ENHEDER OG DERES DECIMAL-MANGEFOLD OG DECIMALDELE

1.1. SI-grundenheder

Størrelse	Enhed	
	navn	symbol
længde	meter	m
masse	kilogram	kg
tid	sekund	s
elektrisk strøm	ampere	A
termodynamisk temperatur	kelvin	K
stofmængde	mol	mol
lysstyrke	candela	cd

Definitionerne for SI-grundenhederne er følgende:

Grundenheden for længde

En meter er defineret som længden af 1 650 763,73 bølgelængder i det tomme rum af strålingen fra Krypton-86-atomet ved overgang mellem niveauerne $2p_{10}$ og $5d_5$.

(11. CGPM — 1960 — resolution 6)

Grundenheden for masse

Et kilogram er masseenheden; den er lig massen af den internationale kilogramprototype.

(3. CGPM — 1901 — s. 70 i mødereferatet)

Grundenheden for tid

Et sekund er defineret som varigheden af 9 192 631 770 perioder af strålingen fra cæsium-133 atomet ved overgang mellem grundtilstandens to hyperfinstruktur-niveauer.

(13. CGPM — 1967 — resolution 1)

Grundenheden for elektrisk strøm

En ampere er defineret som styrken af en konstant strøm, der — når den løber i to parallelle, uendeligt lange ledere med forsvindende lille cirkulært tværsnit, som har en indbyrdes afstand på 1 meter og er anbragt i det tomme rum — bevirker, at den ene leder påvirker den anden med kraften 2×10^{-7} newton for hver meter.

(CIPM — 1946 — resolution 2, godkendt af den 9. CGPM — 1948)

Grundenheden for termodynamisk temperatur

En kelvin, enheden for den termodynamiske temperatur, er brøkdelen $1/273,16$ af vands tripelpunkts termodynamiske temperatur.

(13. CGPM — 1967 — resolution 4)

Grundenheden for stofmængde

Et mol er den stofmængde af et system, der indeholder lige så mange elementære dele, som der er atomer i 0,012 kilogram kulstof 12.

Ved brug af moler må de elementære dele specificeres; der kan være atomer, molekyler, ioner, elektroner, andre partikler eller specificerede grupper af sådanne partikler.

(14. CGPM — 1971 — Resolution 3)

Grundenheden for lysstyrke

En candela er defineret som lysstyrken i en given retning af en lyskilde, som udsender monochromatisk lys med en frekvens på 540×10^{12} hertz, og hvis strålingsstyrke i denne retning er $1/683$ watt pr. steradian

(16. CGPM — 1979 — resolution 3)

1.1.1. Særligt navn og symbol for SI-temperaturenheden ved angivelse af celsius-temperaturer

Størrelse	Enhed	
	navn	symbol
Celsius temperatur	Grad celsius	°C

Celsius-temperaturen t er lig med differencen $t = T - T_0$ mellem to termodynamiske temperaturer T og T_0 , hvor $T_0 = 273,15\text{K}$. Et interval eller en forskel i temperatur kan udtrykkes enten i kelvin eller i grader Celsius. Enheden grad Celsius er lig enheden kelvin.

1.2. Andre SI-enheder**1.2.1. Supplerende SI-enheder**

Størrelse	Enhed	
	navn	symbol
Vinkel (plan vinkel)	radian	rad
Rumvinkel	steradian	sr

(11. CGPM — 1960 — resolution 12)

Definitionerne for de supplerende SI-enheder er følgende:

Planvinkelenhed

Radianen er den plane vinkel mellem 2 radier, som på omkredsen af en cirkel afskærer en bue med samme længde som radius.

(International standard ISO 31-I, december 1965)

Rumvinkelenhed

Steradianen er den rumvinkel, som med toppunktet i centrum af en kugle på hvis overflade den afskærer et areal, der er lig arealet af et kvadrat, hvis side er lig kuglens radius.

(International standard ISO 31-I, december 1965)

1.2.2. Afledte SI-enheder

Enhederne, som afledes kohærent af SI-grundenheder og supplerende SI-enheder, udtrykkes algebraisk som produktet af effekten af SI-basisenheder og/eller supplerende SI-enheder med en numerisk faktor lig med 1.

1.2.3. SI-enheder med særlige navne og symboler

Størrelse	Enhed		Udtrykt i	
	navn	symbol	andre SI-enheder	SI-grund og/eller supplerende enheder
Frekvens	hertz	Hz		s^{-1}
Kraft	newton	N		$m \cdot kg \cdot s^{-2}$
Tryk, mekanisk spænding	pascal	Pa	$N \cdot m^{-2}$	$m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-2}$
Energi, arbejde, varmemængde	joule	J	$N \cdot m$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2}$
Effekt ⁽¹⁾ energistrøm	watt	W	$J \cdot s^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3}$
Elektricitetsmængde, elektrisk ladning	coulomb	C		$s \cdot A$
Elektrisk spænding, elektrisk potential, elektromotorisk kraft	volt	V	$W \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-1}$
Elektrisk resistans	ohm	Ω	$V \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-2}$
Konduktans	siemens	S	$A \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^3 \cdot A^2$
Elektrisk kapacitans	farad	F	$C \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^4 \cdot A^2$
Magnetisk flux	weber	Wb	$V \cdot s$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Magnetisk induktion	tesla	T	$Wb \cdot m^{-2}$	$kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Induktans	henry	H	$Wb \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-2}$
Lysstrøm	lumen	lm		$cd \cdot sr$
Belysningsstyrke	lux	lx	$lm \cdot m^{-2}$	$m^{-2} \cdot cd \cdot sr$
Aktivitet, ioniserende stråling	becquerel	Bq		s^{-1}
Absorberet dosis, afsat energi pr. masseenhed, kerma, indeks for absorberet dosis	gray	Gy	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
Dosisækvivalent	sievert	Sv	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$

⁽¹⁾ Enheders særlige betegnelse: betegnelsen voltampere, symbol »VA«, for angivelse af tilsyneladende effekt for vekselstrøm, og betegnelsen var, symbol »var«, for angivelse af reaktiv effekt. Betegnelse var findes ikke i CGPM's resolutioner.

Enheder, der er afledt af SI-grundenhederne eller af supplerende SI-enheder, kan udtrykkes ved enhederne i kapitel I.

Navnlig kan afledte SI-enheder udtrykkes ved anvendelse af de specielle navne og symboler i foranstående tabel. For eksempel kan SI-enheden for den dynamiske viskositet udtrykkes som $m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-1}$ eller $N \cdot s \cdot m^{-2}$ eller $Pa \cdot s$.

1.3. Præfixer og deres symboler til angivelse af en række decimale over- og underenheder

Multiplum	Præfix	Symbol	Multiplum	Præfix	Symbol
10 ¹⁸	exa	E	10 ⁻¹	deci	d
10 ¹⁵	peta	P	10 ⁻²	centi	c
10 ¹²	tera	T	10 ⁻³	milli	m
10 ⁹	giga	G	10 ⁻⁶	micro	μ
10 ⁶	mega	M	10 ⁻⁹	nano	n
10 ³	kilo	k	10 ⁻¹²	piko	p
10 ²	hekto	h	10 ⁻¹⁵	femto	f
10 ¹	deca	da	10 ⁻¹⁸	atto	a

Navnene og symbolerne for decimale over- og underenheder af enheden for masse dannes ved, at præfixerne sættes foran ordet »gram« og symbolerne foran symbolet »g«.

Til betegnelse af decimale over- og underenheder af en i en brøk udtrykt afledet enhed kan der forbindes præfixer med en enhed, enten i brøkens tæller eller nævner eller i dem begge.

Sammensatte præfixer, dvs. præfixer, der dannes ved, at flere af ovennævnte præfixer sættes sammen, må ikke anvendes.

1.4. Tilladte særlige navne og symboler for decimale over- og underenheder af SI-enheder

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	relation
Volumen	liter	l eller L ⁽¹⁾	1 l = 1 dm ³ = 10 ⁻³ m ³
Masse	ton	t	1 t = 1 Mg = 10 ³ kg
Tryk	bar	bar ⁽²⁾	1 bar = 10 ⁵ Pa

⁽¹⁾ De to symboler »l« og »L« kan begge benyttes for enheden liter.
(16. CGPM — 1979 — Res. 5)

⁽²⁾ Enhed, der i brochuren fra Det internationale bureau for Mål og Vægt er optaget blandt de enheder, der er midlertidigt tilladt.

Anmærkning: De under punkt 1.3 anførte præfixer og deres symboler kan også anvendes på enheder og symboler i tabellen under punkt 1.4.

2. ENHEDER, DER ER DEFINERET UD FRA SI-ENHEDER, MEN IKKE ER DECIMALE OVER-
ELLER UNDERENHEDER AF DISSE

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	relation
Vinkel (planvinkel)	omdrejning (*) ⁽¹⁾ (a)		1 hel vinkel = 2π rad
	nygrad (*) eller gon (*)	gon (*)	1 gon = $\frac{\pi}{200}$ rad
	grad (vinkel)	°	1° = $\frac{\pi}{180}$ rad
	minut (vinkel)	'	1' = $\frac{\pi}{10\,800}$ rad
	sekund (vinkel)	''	1'' = $\frac{\pi}{648\,000}$ rad
Tid	minut	min	1 min = 60 s
	time	h	1 h = 3 600 s
	døgn	d	1 d = 86 400 s

⁽¹⁾ Mærket (*) efter et navn eller symbol for en enhed betyder, at disse endnu ikke er optaget i CGPM's, CIPM's eller BIPM's for-
tegnelse. Dette gælder for hele bilaget.

(a) Der findes intet internationalt symbol.

Anmærkning: De under punkt 1.3 anførte præfixer må kun benyttes i forbindelse med enheds-
navnene nygrad og gon og symbolerne kun i forbindelse med symbolet gon.

3. ENHEDER, DER ER DEFINERET UAFHÆNGIGT AF DE SYV SI-GRUNDENHEDER

Atommasseenheden er 1/12 af massen af ¹²C.

Elektronvolten er den kinetiske energi, en elektron optager ved at gennemløbe en potentialdifference
på 1 volt i det tomme rum.

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	værdi
Masse af et atom	atommasseenhed	u	1 u $\approx$ $1,660\,565\,5 \times 10^{-27}$ kg
Energi	elektronvolt	eV	1 eV $\approx$ $1,602\,189\,2 \times 10^{-19}$ J

Værdien af disse enheder i forhold til SI-enhederne er behæftet med usikkerhed.

Ovenstående værdier er taget fra tidsskriftet CODATA nr. 11 af december 1973 fra the Internatio-
nal Council of Scientific Unions.

Anmærkning: Præfixer og symboler under punkt 1.3 kan også anvendes på disse to enheder og på
symbolerne for dem.

4. ENHEDER OG BETEGNELSE FOR ENHEDER, DER KUN ER TILLADT INDEN FOR SÆRSKILTE ANVENDELSESOMRÅDER

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	værdi
Optiske systemers brydeevne	dioptri (*)		1 dioptri = 1 m^{-1}
Masse af ædelstene	metrisk karat		1 metr. karat = $2 \times 10^{-4} \text{ kg}$
Areal af grunde og jorder	ar	a	1 a = 10^2 m^2
Masse pr. længdeenhed af textilfibre og garner	tex (*)	tex (*)	1 tex = $10^{-6} \text{ kg} \cdot \text{m}^{-1}$

Anmærkning: Præfixerne under punkt 1.3 kan også anvendes for disse enheder. Mangefoldet 10^2 a hedder dog »hektar«.

5. SAMMENSATTE ENHEDER

Ved at kombinere de i kapitel I, nævnte enheder fås sammensatte enheder.

KAPITEL II

FORSKRIFTSMÆSSIGE MÅLEENHEDER OMHANDLET I ARTIKEL 1, LITRA b).

STØRRELSER, NAVNE PÅ ENHEDER, SYMBOLER OG VÆRDIER

Størrelse	Enhed		
	navn	symbol	værdi
Blodtryk	millimeter kviksølv (*)	mm Hg (*)	1 mm Hg = 133,322 Pa
Planvinkel		° (*) (1)	1 ° = $\frac{\pi}{200}$ rad
Radionuklidens aktivitet	curie	Ci	1 Ci = $3,7 \times 10^{10}$ Bq
Energidosis	rad	rad (2)	1 rad = 10^{-2} Gy
Dosisækvivalent	rem (*)	rem (*)	1 rem = 10^{-2} Sv
Strålingsdosis, X eller γ -stråling	røntgen	R	1 R = $2,58 \times 10^{-4}$ C · kg ⁻¹
Dynamisk viskositet	poise	P	1 P = 10^{-1} Pa · s
Kinematisk viskositet	stokes	St	1 St = 10^{-4} m ² · s ⁻¹

(1) Symbol for grad.

(2) Når ordet rad kan føre til forveksling med radiansymbolet kan rd anvendes som symbol for rad

Anmærkning: Præfixerne og symbolerne under punkt 1.3 i kapitel I gælder også for enheder og symboler under nærværende punkt. Undtagen for millimeter kviksølv og symbolet herfor, samt for symbolet °.

Intil det i artikel 1, litra b), angivne tidspunkt kan enhederne i kapitel II kombineres indbyrdes eller med enhederne i kapitel I, således at man får sammensatte enheder.

KAPITEL III

FORSKRIFTSMÆSSIGE MÅLEENHEDER OMHANDLET I ARTIKEL 1, LITRA c)

STØRRELSE, NAVNE PÅ ENHEDER, SYMBOLER OG VÆRDIER

Længde

Inch	1 in	= $2,54 \times 10^{-2}$ m
Foot	1 ft	= 0,3048 m
Fathom ⁽¹⁾	1 fm	= 1,829 m
Mile	1 mile	= 1609 m
Yard	1 yd	= 0,9144 m

Overtlade

Square foot	1 sq ft	= $0,929 \times 10^{-1}$ m ²
Acre	1 ac	= 4047 m ²
Square yard	1 sq yd	= 0,8361 m ²

Volumen

Fluid ounce	1 fl oz	= $28,41 \times 10^{-4}$ m ³
Gill	1 gill	= $0,1421 \times 10^{-3}$ m ³
Pint	1 pt	= $0,5683 \times 10^{-3}$ m ³
Quart	1 qt	= $1,137 \times 10^{-3}$ m ³
Gallon	1 gal	= $4,546 \times 10^{-3}$ m ³

Masse

Ounce (avoirdupois)	1 oz	= $28,35 \times 10^{-3}$ kg
Troy ounce	1 oz tr	= $31,10 \times 10^{-3}$ kg
Pound	1 lb	= 0,4536 kg

Energi

Therm	1 therm	= $105,506 \times 10^6$ J
-------	---------	---------------------------

⁽¹⁾ Anvendes udelukkende i skibsfarten.

Indtil den dato, der skal fastsættes i henhold til artikel 1, litra c), kan enhederne i kapitel III kombineres indbyrdes eller med enheder i kapitel I, således at man får sammensatte enheder.

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. november 1979

om en procedure i henhold til artikel 85 i EØF-traktaten

(IV/29.672 — FLORAL)

(Den tyske og den franske tekst er de eneste autentiske)

(80/182/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 85,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 ⁽¹⁾, særlig artikel 3 og 15,

under henvisning til den procedure, som Kommissionen den 27. september 1978 har indledt med hensyn til det fra den 10. maj 1968 praktiserede og efter Kommissionens optagelse af undersøgelser den 10. juli 1978 anmeldte samarbejde mellem de franske virksomheder Générale des Engrais S.A., Compagnie Française de l'Azote S.A. og Société Chimique des Charbonnages S.A. samt den tyske handelsvirksomhed Franz Schiffer inden for rammerne af FLORAL Düngemittelverkaufsgesellschaft mbH,

efter høring af de deltagende virksomheder i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17 og Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 ⁽²⁾,

under henvisning til den fra Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål den 25. juli 1979 i henhold til artikel 10 i forordning nr. 17 afgivne udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

I — De faktiske omstændigheder

1. Produkterne

Denne procedure drejer sig om samarbejdet mellem tre førende franske producenter af gødningsmidler i forbin-

delse med udførselen af fuldgødning til Forbundsrepublikken Tyskland via selskabet FLORAL GmbH.

Den pågældende fuldgødning er en gødning med flere næringsstoffer af typen NPK, som indeholder nitrogen-, fosfat- og kaligødningskomponenter, nemlig i forholdet 13:13:21 og 15:15:15 (resten er fyldstoffer).

2. De deltagende producenter

a) Générale des Engrais S. A. (herefter benævnt »GESA«) er retssuccessor for Société de Produits Chimiques Péchiney-Saint-Gobain, og det er opstået ved sammenlægning af gødningsaktiviteterne hos Rhône-Poulenc og Péchiney-Ugine-Kuhlmann. GESA fremstiller nitrogengødning og gødning med flere næringsstoffer. Dets omsætning i gødning androg i 1977 1,5 milliarder ffr. GESA har 7 fabrikker, som fremstiller gødning med flere næringsstoffer, bl.a. i Rouen/Grand Quevilly (Nordvestfrankrig), Madeleine og, indtil 1977 i Chauny (Nordfrankrig), Riemest (Belgien) og via sit nederlandske datterselskab Zuid-Chemie i Sas van Gent (Nederlandene).

GESA erhvervede i 1978 majoriteten i holdingselskabet SOPAC, som kontrollerer 61 % af kapitalen i Gardinierkoncernen; yderligere 36 % indehaves af virksomheden SOPIA. SOPIA's kapital fordeles på virksomheden UGCA ⁽³⁾ og andelsselskaber (80 %) og på familien Gardinier (20 %). Gardinier fremstiller nitrogen- og fosfatgødning samt gødning med flere næringsstoffer.

b) Compagnie Française de l'Azote S.A. (herefter benævnt »COFAZ«) er oprettet på grundlag af afta-

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

⁽³⁾ Union des Groupements de Coopératives Agricoles.

ler mellem Pierrefitte-Auby og Total pen. COFAZ fremstiller nitrogengødning og gødningsmidler med flere næringsstoffer. Dets omsætning i gødningsmidler androg i 1977 1,3 milliarder ffr. COFAZ har fabrikker for fremstilling af gødningsmidler med flere næringsstoffer bl.a. i Feuchy og Le Havre (Nordvestfrankrig).

- c) Charbonnages de France og Houillères de Bassin's gødningsaktiviteter er sammensluttet under Société Chimique des Charbonnages S.A. (herefter benævnt »CdF«). Entreprise Minière et Chimique (EMC), som kontrolleres af Azote et Produits Chimiques (APC), besidder en andel på 37,5 %. EMC sidder inde med en andel på 70 % i Société Commerciale de Potasse et d'Azote (SCPA), som fremstiller kaligødningsmidler. APC deltager på lige fod (50 %) sammen med den tyske gødningsproducent BASF i virksomheden Produits et Engrais Chimiques du Rhin (PEC Rhin), som har en fabrik for fremstilling af gødning med flere næringsstoffer i Ottmarsheim (Alsace) (produktionen indledtes i 1978). CdF har fabrikker til fremstilling af gødning med flere næringsstoffer bl.a. i Mazingarbe, Grand Quevilly (Nordvestfrankrig) og, indtil 1975 i Carling (Østfrankrig). Selskabet ejer Chemische Werke Saar-Lothringen GmbH (CSL), som fremstiller og afsætter gødningsmidler i Saarland. Omsætningen inden for CdF-koncernen androg i 1977 1,8 milliarder ffr.

De pågældende tre producenter er de største producenter af gødningsmidler i Frankrig. Andre producenter er Société Chimique de la Grande Paroisse, et datterselskab af Air Liquide, Société Atlantique d'Engrais Chimiques, et datterselskab af den amerikanske virksomhed Grace, Reno, et datterselskab af den tyske Oetker-gruppe, Société d'Engrais Chimiques et Organiques, et datterselskab af de belgiske producenter Prayon og Carbochimique og Ets. Lecoester, et datterselskab af den nederlandske producent UKF.

3. Organisationen af afsætningen i almindelighed

Uafhængigt af samarbejdet om eksporten af gødning med flers næringsstoffer til Forbundsrepublikken Tyskland (se under punkt 4) afsætter de tre deltagende producenter i dag deres gødningsmidler individuelt inden for Fællesskabet. Indtil 1967 havde alle franske producenter overdraget afsætningen af deres nitrogenholdige enkeltgødninger i ind- og udland til det af dem oprettede Comptoir Français de l'Azote (CFA). Dette salgssyndikat omfattedes af de klagepunkter som Kommissionen tilstillede medlemmerne af CFA — herunder de tre deltagende virksomheder og de tidligere indehavere Auby, Pierrefitte, Péchiney-Ugine — den 15. marts 1967, og hvori den konstaterede, at den mellem medlemmerne af CFA indgåede aftale om fælles salg af enkeltgødning faldt ind under traktatens artikel 85, stk. 1, og ikke kunne opnå fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3. På grundlag af meddelelsen af klage-

punkterne besluttede de pågældende virksomheder den 28. juli 1967 at opgive de påklagede former for praksis. Virksomheder den 28. juli 1967 at opgive de påklagede former for praksis. Virksomhederne udelukkede salget i andre medlemsstater fra CFA's kompetence og gennemførte det nu selv. Med hensyn til det således vedrørende afsætningen i indland og i tredjelande begrænsede samarbejde meddelte Kommissionen ved beslutning af 6. november 1968 ⁽¹⁾ negativattest i medfør af artikel 2 i forordning nr. 17.

I 1969 beslutte medlemmerne af CFA også at gennemføre salget af deres nitrogenenkeltgødninger i Frankrig uden at koble CFA ind. Derimod afvikledes salget til tredjelande stadigvæk via CFA, idet salg til visse tredjelande foregik gennem NITREX i Zürich.

Medlemmerne af CFA har altid solgt de af dem fremstillede gødningsmidler med flere næringsstoffer inden for Fællesskabet uafhængigt af hinanden. Imidlertid udvikledes den internationale handel med disse gødningsmidler langsommere, end det var tilfældet med enkeltgødninger. Med henblik på eksport til lande uden for Fællesskabet stiftedes i begyndelsen af 70'erne selskabet Complexport, hvor også de tre af den foreliggende procedure omfattede producenter er medlemmer. Lerverancer til visse tredjelande sker gennem det i Zürich etablerede COMPLEX, som også andre europæiske producenter benytter ved afviklingen af deres eksportforretninger til disse tredjelande.

4. Organisationen af salget af gødning med flere næringsstoffer til Tyskland

Dan 10. maj 1968 stiftedes ALFA GmbH af følgende virksomheder:

- Société des Produits Chimiques d'Auby (nu COFAZ)
- Société Chimique des Charbonnages (CdF)
- Société Produits Chimiques Péchiney-Saint-Gobain (nu GESA)
- Pierrefitte, Société Général d'Engrais et de Produits Chimiques (nu COFAZ)
- Franz Schiffer i sin egenskab af forhandler af gødningsmidler.

Forud for stiftelsen af ALFA var der forhandlinger mellem hr. Schiffer og AUBY vedrørende fremme af eksporten til Tyskland, hvilket medførte, at der optoges forbindelse med yderligere producenter.

Den 6. juli 1970 indgik producenterne GESA, COFAZ og CdF aftale om at ændre firmabetegnelsen for selskabet ALFA til FLORAL GmbH uden at ændre det i

(1) EFT nr. L 276 af 14. 11. 1968, s. 29.

vedtægterne fastlagte formål, som fortsat var at købe eller producere gødningsmidler med henblik på videre salg til Tyskland.

Kapitalen i FLORAL indehaves for øjeblikket med hver 30 % af GESA, COFAZ og CdF, medens de resterende 10 % indehaves af hr. Schiffer. I henhold til en kontrakt af 10. maj 1968 blev denne forretningsfører i selskabet ALFA og derpå i FLORAL. Forretningsføreren skal underrette selskabsdeltagerne om alle transaktioner og indhente deres samtykke til vigtigere forretninger (f.eks. indgåelse af forretninger på lang sigt). Tab og fortjeneste deles af selskabsdeltagerne i forhold til deres andele.

Den 10. maj 1968, 1. maj 1972 og 1. maj 1975 blev der mellem ALFA hhv. FLORAL og firmaet Franz Schiffer, som tilhører hr. Schiffer, indgået salgsaftaler. Disse aftaler gav F. Schiffer eneforhandling for FLORAL-produkter i den vestlige og sydlige del af Forbundsrepublikken Tyskland (mod nord begrænset af Münster-området) og sikrede firmaet forsyningen med de pågældende produkter i en bestemt mængde.

Det er endelig fastsat i den nævnte aftale, at mærket FLORAL anmeldes på firmaet F. Schiffer's vegne, og at produkterne afsættes under dette varemærke, idet den pågældende franske producents mærke også skal anføres på emballagen.

5. De pågældende virksomheders markedsstilling

Frankrig er næst efter Det forenede Kongerige den største producent af gødning med flere næringsstoffer i Fællesskabet. Produktionen androg — som det fremgår af bilag I — i 1977/78 547 500 t N (vægten af nitrogenandelen i gødning med flere næringsstoffer). GESA/Gardinier, COFAZ og gruppen CdF/ACP/EMC er langt de største franske producenter; i Frankrig har de en produktionsandel på mere end $\frac{2}{3}$. Sammenlignet med den samlede produktion i Fællesskabet (ca. 3 mill t N) svarer dette til en andel på over 10 %.

Den tyske produktion af gødning med flere næringsstoffer, som hovedsagelig sikres af VEBA/Ruhrstickstoff, BASF og Hoechst, androg i 1977/78 365 400 t N (jf. bilag II). I 1977/78 var i Tyskland forbruget på 379 000 t N, i Frankrig på 627 000 t N. De to lande importerer større kvanta. De to lande er imidlertid også betydningsfulde eksportører: fra Tyskland eksporterendes gennemsnitligt i årene 1968/69 til 1977/78 120 000 t N (= 29 % af produktionen), fra Frankrig 65 000 t N (= 11,7 % af produktionen). I ingen af landene er den forhåndenværende produktionskapacitet — bortset fra undtagelser i meget korte perioder — fuldt udnyttet.

I tabel i bilag III findes der oplysninger om eksporten fra Frankrig til Tyskland og omvendt. Den franske eksport til Tyskland steg i perioden 1969—1972 betydeligt, men den var i 1977 ikke meget større end i 1972 (1972 102 000 t og 1977 110 000 t). I sammenligning hermed er eksporten fra Tyskland til Frankrig ringere; den svinger mellem 38 000 t (1970 og 1974) og 84 000 t (1976).

Den franske eksport til Tyskland udgjorde i 1976/77 $\frac{2}{3}$ af den franske eksport inden for Fællesskabet og 38 % af den samlede eksport. Af eksporten til Tyskland, som i 1976/77 var på ca. 110 000 t, faldt ca. halvdelen på koncerninterne leverancer fra PEC Rhin til et af dets moderselskaber BASF, ca. 40 000 t på de deltagende producenters leverancer fra franske fabrikker ⁽¹⁾ og kun en ringe del på franske forhandleres leverancer. Ingen af de øvrige franske producenter eksporterede til Tyskland.

Leverancerne androg i 1968/69 12 000 t gødning med flere næringsstoffer, steg i de følgende år og er siden 1976/77 nået op på ca. 50 000 t om året. I årene 1968/69 til 1971/72 har de tre deltagende producenter udelukkende leveret deres til Tyskland bestemte kvanta gennem ALFA/FLORAL eller F. Schiffer. Fra 1972/73 eksporterede GESA og COFAZ årligt ca. 2 000 t (= 4,5 % af den samlede eksportmængde) til en anden aftager nemlig Deutsche Raiffeisen Warenzentrale GmbH. CdF har ligeledes i årene 1972/73—1977/78 udelukkende leveret via FLORAL/Schiffer. Først i salgsåret 1978/79 — efter at Kommissionen havde påbegyndt undersøgelser — steg de individuelle leverancer betydeligt.

Af alle leverancer til FLORAL/Schiffer fladt 68 % på CdF, 18 % på GESA og 14 % på COFAZ. De tre deltageres leveranceandele modsvarer altså ikke deres selskabsandele (hver 30 %).

De leverede produkter adskiller sig ikke fra hinanden kvalitetsmæssigt. De leveres med lastvogn, medens de tyske producenter fortinsvis leveres med tog eller skib til nærmeste banegård eller havn. Den emballerede vare er ud over producentens mærke kendetegnet med mærket »FLORAL«. Aftagerne er ca. 30 centralandelsvirksomheder og gødningsgrossister.

6. Priser

De produkter, som de tre franske producenter leverede til FLORAL og til Schiffer til forskellige priser, videre solgtes til ensartede priser og på ensartede betingelser.

⁽¹⁾ Differencen mellem disse 40 000 t og de i tabel IV viste mængder blev leveret fra GESAs belgiske fabrik.

Disse priser og betingelser blev tilpasset de tyske producenter. De tyske producenter anvender i lighed med de franske listepreiser, som gradueres månedlig, og som indbefatter transportomkostningerne. På disse listepreiser ydes samme rabatter, dispositionspremier, skonto og bonus. Leveringsbetingelserne er også ens. På importeret geduring ydes sædvanligvis en rabat på 2 %.

For gødning med flere næringsstoffer, som indeholder lige dele nitrogen-, phosphat- og kalikomponenter og som udgjorde den største del af de deltagende virksomheders leverancer er priserne i Tyskland sammen med priser i Nederlandene de højeste i Fællesskabet. De ligger 5—10 %, ofte indtil 15 % over de franske priser ⁽¹⁾. I den af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor udfærdigede sammenligning (bilag V) udregnes der for detailhandelsleddets vedkommende (emballerede varer inklusive transportomkostninger) forskelle i den angivne størrelsesorden. Der findes kun en undtagelse for 1974/75, hvor efterspørgsel og priser på verdensmarkedet steg betydeligt som følge af oliekrisen, og hvor de franske priser i højere grad end de tyske blev drevet i vejret. Alligevel havde disse midlertidigt højere priser i Frankrig ingen tilbagegang, men tværtimod en vækst af eksporten til Tyskland som følge. Verdensmarkedspriserne er derefter igen faldet og ligger i dag igen almindeligvis klart ofte omkring 20 % under de i Fællesskabet anvendte priser, de er meget forskellige fra eksportland til eksportland.

Parterne har fremlagt beregninger, hvoraf det fremgår, at salgsindtægterne på det tyske marked helt igennem har været ringere end dem, de ville have opnået, hvis de havde solgt samme kvanta inden for samme salgsperiode på det franske indenlandske marked. Imidlertid bliver sammenligningen for det første fordrejet, fordi der inddrages ekstra transportomkostninger og den provision, som betales til hr. Schiffer; lader man disse to elementer ude af betragtning, lå den tyske pris i 1976/77 11,4 % over den franske (den i bilag V vedlagte sammenligning viser for kalenderåret 1977 11,4 %), i 1977/78 7,7 % (bilag V for kalenderåret 1978: 10,6 %). For det andet lå den franske sammenligningspris, som de deltagende virksomheder har lagt til grund, over den pris, som efter Kommissionens konstatationer beregnedes ved levering til franske grossister efter fradrag af alle hemmelige årsafslutnings- »konkurrencerabatter« og godtgørelser.

7. Transportomkostninger

Både i Frankrig og i Tyskland er fragtudgifterne til nærmeste banegård eller havn indbefattet i salgspriserne (franko-station-priser). Fragtomkostningsandelen ansættes i Tyskland til ca. 30 DM/t, hvilket svarer til en

gennemsnitsdistance på ca. 275 km ved transport med tog; skibsfragt er betydelig billigere; den andrager mindre end halvdelen.

I Frankrig ansættes den gennemsnitlige fragtandel til ca. 55 ffr. (ca. 25 DM) hvilket svarer til en gennemsnitlig distance på 310 km med tog eller lastvogn; også her er skibsfragt væsentlig billigere. Omkostningerne ved 100 km transport med tog beløber sig således i Frankrig til gennemsnitlig 8 DM i Tyskland til 10,90 DM. De gennemsnitlige transportomkostninger er altså ca. en tredjedel højere i Tyskland end i Frankrig.

I forhold til detailhandelsprisen udgør gennemsnitfragten i Tyskland ca. 6,8 %, i Frankrig ca. 6,6 %.

Deltagerne har fremlagt en sammenligning af de faktiske fragtomkostninger, hvoraf det fremgår, at togtransporten på samme distance på 300 km koster ... ffr. i Frankrig ⁽²⁾, men i Tyskland (omregnet) ... ffr. De tilsvarende tal for lastvognstransport er: ... ffr. Eksportører en fransk producent til Tyskland, tæller altså gennemløbsfragten for afstande fra den enkelte franske fabrik til den tyske grænse væsentligt mindre end fragten for samme distance fra den tyske grænse.

8. Parternes anbringender

Parterne mener, at artikel 85, stk. 1, ikke kan anvendes, at forudsætningerne for en ikke-anvendelseserklæring i henhold til artikel 85, stk. 3, i hvert tilfælde foreligger, og at det på ingen måde er rimeligt at pålægge bøder. De har særlig henvist til den lille andel på 2 %, som deres udførsel via FLORAL udgør af det tyske forbrug af gødning med flere næringsstoffer.

Formålet med samarbejdet har ifølge parterne været at fremme de deltagende producenters eksport til Tyskland. Medens de tidligere næsten ikke eksporterede, var leverancerne trods alt i forbindelse med samarbejdet steget til 50 000 t. Transportomkostningerne fra fjernliggende fabrikker udgjorde en naturlig leveringsgrænse, som svarede til den grænse, der var optrukket i salgskontrakten mellem FLORAL og Schiffer. Levering ad søvejen, som var væsentligt billigere end transport med tog eller lastvogn, kom ikke i betragtning for aftagerne af FLORAL; disse aftagere, som for det meste lå ugunstigt i forhold til en jernbanestation, lagde vægt på franco-

⁽¹⁾ Hvad angår GESAs eksport fra dens belgiske fabrik Riemst bør tilføjes, at de belgiske indlandspriser almindeligvis er lavere end de franske.

⁽²⁾ I den offentliggjorte udgave af denne beslutning udelades visse oplysninger herefter i medfør af bestemmelserne i artikel 21 i forordning nr. 17 om bevarelse af forretningshemmeligheder.

huslevering med lastvogn. Adgangen til det tyske marked, som er karakteriseret af en produktion, som langt overstiger forbruget, og som tvinger til eksport, er i det hele taget vanskelig.

Den fælles anvendelse af FLORAL-afsætningsnettet formindsker salgsmkostningerne. Hvis det var muligt for deltagerne individuelt at levere til andre eksportmarkeder i Fællesskabet som f.eks. Nederlandene og Belgien, skyldtes det, at det drejede sig om geografisk overskuelige lande, og at de pågældende land eller over fabrikker i nærheden. Det er navnlig nødvendigt til stadsighed at være på det tyske marked som følge af en anden forbrugeradfærd (navnlig tilbøjeligheden til at indgå kontrakter vedrørende 90 % af årsforbruget ved begyndelsen af hvert salgsår).

9. Ændring af medlemsskabet i FLORAL

Den 19. oktober 1979 overdrog de tre franske producenter alle deres andele i FLORAL til den fjerde selskabsdeltager, hr. Schiffer. Hr. Schiffer blev dermed eneste selskabsdeltager i FLORAL GmbH. Med henblik på denne løsning har de tre producenter fra gødnings-salgsåret 1979/80 forøget deres individuelle eksport — uden om FLORAL — til Tyskland.

FLORAL har bestræbt sig på også at få leveret gødning med flere næringsstoffer fra andre kilder. Men i det på denne løsning har de tre producenter fra gødnings-salgsåret 1979/80 forøget deres individuelle eksport — uden om FLORAL — til Tyskland.

II — ANVENDELSE AF TRAKTATENS ARTIKEL 85

I henhold til artikel 85, stk.1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet uforenelige med fællesmarkedet og forbudt.

1. Vedtagelser og samordnet praksis mellem virksomheder

Samarbejdet mellem de deltagende virksomheder og deres tidligere indehavere, som kommer til udtryk ved den fælles stiftelse og den fælles ledelse af FLORAL (tidligere ALFA), bygger på en aftale eller i hvert fald på en samordnet praksis, som går ud på, at de tre franske producenters eksportforretninger til Tyskland foretages

gennem den af dem stiftede og kontrollerede salgsvirksomhed. Forud for stiftelsen af det fælles datterselskab foregik der drøftelser mellem AUBY (nu COFAZ), og hr. Schiffer, hvor det ansås for nyttigt at inddrage andre producenter i samarbejdet for at give det et bredere grundlag. De tre franske producenters lige store deltagelse i FLORAL (tidligere ALFA) forudsætter aftaler mellem deltagerne, som ikke nødvendigvis behøver at være skriftlige aftaler.

Også for deltagernes aktivitet inden for den fælles salgsvirksomhed er en permanent aftale en forudsætning. De deltagende franske producenter har ganske vist ikke udtrykkeligt forpligtet sig til udelukkende at foretage deres eksportforretninger til Tyskland gennem FLORAL (tidligere ALFA). Alligevel har de faktisk indtil 1974/75 afviklet deres samlede eksport og derefter langt den største del af deres eksport (alene bortset fra ringe mængder til en enkelt anden aftager) gennem det fælles salgsselskab. De begyndte først at øge deres individuelle eksport til Tyskland, efter at Kommissionen havde indledt sine undersøgelser. Selv uden en udtrykkelig eksklusiv aftale kan det ikke forventes, at de tre producenter i deres rolle som moderselskaber påfører deres fælles datterselskab konkurrence. Det kan ikke undgås, at de, såfremt de overhovedet overvejer anden eksport til Tyskland ud over leverancerne gennem FLORAL, tager hensyn til den inden for FLORAL med de andre parter fastsatte fælles afsætningspolitik og sørger for, at eventuelle transaktioner bringes i overensstemmelse ved denne fælles besluttede afsætningspolitik.

Det forhold, at opdelingen af de fra de tre producenter via FLORAL afsatte mængder ikke er i overensstemmelse med deres kapitalandele, er uden betydning for anvendelsen af artikel 85, stk. 1. Den omstændighed, at driftsresultatet i den fælles salgsvirksomhed fordeles ligeligt i overensstemmelse med kapitalandelene mellem de tre franske producenter, tvinger dem — selv uden fastlæggelse af kvoter — til på forhånd at koordinere deres eksportinteresser vedrørende gødning med flere næringsstoffer.

2. Begrænsning af konkurrencen inden for fællesmarkedet

Samarbejdet mellem de deltagende virksomheder begrænser konkurrencen for de tre franske producenters vedkommende i forbindelse med eksporten af gødning med flere næringsstoffer til Tyskland.

Uden den fælles salgsvirksomhed ville de være i stand til at tilbyde gødning med flere næringsstoffer i Tyskland i indbyrdes konkurrence. De råder over tilstrækkeligt store produktionsmængder og fremstillingsanlæg, som

kan påtage sig eksporten til Tyskland. Auby overvejede i 1968 at eksportere via firmaet Schiffer, selv om anlæggene ikke ligger så nær ved den tyske grænse som f.eks. anlæggene hos CdF. CdF eksporterede efter lukningen af fabrikken i Carling i 1975, og inden produktionen optoges i Ottmarsheim, yderligere væsentlige mængder, som stammende fra fjernere beliggende fabrikker. Fragtomkostningerne for transporten i Frankrig er mindst 1/3 lavere end fragtomkostningerne i Tyskland; en længere distance i Frankrig ville altså kun medføre en ubetydelig forhøjelse af de samlede fragtomkostninger.

Der kan ligeledes gennemføres transport med skib fra nogle gunstigt beliggende fabrikker som f.eks. Ottmarsheim (CdF) og Riemst/Belgien (GESA), hvilket gør det muligt at foretage leverancer helt til Nordtyskland, som er undtaget fra den afsætningszone, som er indrømmet firmaet Schiffer. Det kan udmærket være tilfældet, at FLORAL's kunder lægger vægt på levering med lastvogn. Dette betyder imidlertid ikke, at ikke også andre aftagere i Tyskland er interesseret i levering med lastvogn — og at de franske producenter ikke også individuelt kunne gennemføre sådanne leverancer med lastvogn og skib uden for FLORAL's kundekreds.

Når de tre franske producenter i enighed tager afstand herfra, kan dette kun skyldes deres kollektive binding inden for FLORAL, som er det af dem kontrollerede salgsselskab. Når, som de pågældende har anført, levering med lastvogn er en mærkedsføringsmulighed, som de tyske producenter har ladet stå åben, kan undladelsen af at levere med skib, som ville føre de franske producenter ind i direkte konkurrence i forhold til de tyske producenter, kun forklares ved, at de franske producenter i enighed har afstået fra at konkurrere både med datterselskabet og med de tyske konkurrenter for at gøre det muligt for nævnte fælles datterselskab at føre en salgspolitik, der ikke forstyrres af de tyske producenter.

Koordineringen af de tre franske producenters eksport til Tyskland giver sig udslag i, at de tyske aftagere ser sig stillet over for et ensartet tilbud: produkterne fra de franske producenter tilbydes gennem FLORAL og Schiffer til samme priser og på samme betingelser. Dette følger uundgåeligt, for så vidt der er tale om uemballede varer, af udbudet af ubegrænset substituerbar vare og, for så vidt der er tale om varer emballeret i sække, af benyttelsen af det fælles supplerende varemærke »FLORAL«.

Ud over det således standardiserede tilbud har de tyske aftagere praktisk taget ingen mulighed for at købe ind direkte hos de tre producenter. En forespørgsel fra en grossist i Köln blev den 6. juli 1977 afvist af COFAZ, fordi COFAZ allerede rådede over en afsætningskanal og i betragtning af sine fabrikkers geografiske beliggen-

hed ikke i øjeblikket ønskede at forøge sit salg. CdF har ligeledes afvist direkte leverance til en tysk aftager. Disse leveringsnægtelser er kun en logisk følge af samarbejdet mellem de franske producenter inden for FLORAL: Så længe de tre franske producenter er de toneangivende deltagere i det fælles salgsselskab FLORAL, kan det ikke forventes, at de forsyner tyske aftagere uden om FLORAL; i bekræftende fald ville de så ikke anvende gunstigere priser eller betingelser end FLORAL.

De tre franske producenter har ikke alene kanaliseret og standardiseret deres leverancer til Tyskland, men har også begrænset dem geografisk, idet de via FLORAL har pålagt Schiffer kun at sælge deres gødningsmidler i en bestemt zone. Denne zone er ikke kun bestemt på grundlag af fragtomkostningerne, for for det første omfatter denne zone lokaliteter, som ligger væsentligt længere væk fra de franske fabrikker end den distance på 310 km, som deltagerne anså for forsvarlig maksimumsdistance, for det andet tager denne beregning hverken hensyn til de gunstige fragtrater for transport i Frankrig (som er forskellige fra fabrik til fabrik) eller til skibstransport og for det tredje ville det ikke være nødvendigt at foretage en nøjagtig geografisk afgrænsning af salgsområdet, såfremt fragtomkostningerne var prohibitive fra en vis afstand.

De tre franske producenters konkurrencehensigter er altså på forhånd begrænset geografisk ved en fælles aktion, uden at der foreligger økonomisk tvingende grunde herfor. Hertil kommer, at dette geografisk begrænsede udbud i kraft af den fælles fastlagte salgspolitik foregår til ens priser, som er tilpasset de tyske indenlandske priser. Yderligere må det tages i betragtning, at den særlig gunstige skibsfragt ikke er valgt som transportmiddel, men derimod lastvognstransporten. De tre franske producenter har altså i fællesskab afpasset deres konkurrencehensigter på det tyske marked, så de kommer mindst mulig i konflikt med de tyske producenters markedsinteresser. Sammen med den praktiske afståelse fra at foretage individuelle konkurrencehandlinger uden for FLORAL udgør dette den konkurrencebegrænsede virkning af deltagernes samarbejde.

3. Påvirkning af handelen mellem medlemsstater

Samarbejdet mellem deltagerne kan påvirke handelen mellem medlemsstater. Ved samarbejdet organiseres eksporten fra Frankrig (med hensyn til GESA også fra Belgien) til Tyskland.

Dette medfører, at de tre franske producenter afstår fra at eksportere til Tyskland uden om FLORAL's salgsnet. Dermed gøres de tre franske producenters tilbud vedrørende eksport til en anden medlemsstat ensartede, og

konkurrencen mellem dem på det tyske marked udelukkes. Handelen mellem medlemsstaterne udvikler sig altså på en anden baggrund, end det ville have været tilfældet uden dette samarbejde.

4. Mærkbarhed af konkurrencebegrænsningen og påvirkningen af handelen

Deltagerne har henvist til, at eksporten fra de tre deltagende franske producenter til Tyskland kun udgør ca. 2 % af det tyske forbrug af gødningsmidler med flere næringsstoffer. De kvanta, som de franske, producenter inden for FLORAL faktisk har leveret til Tyskland, er imidlertid ikke den eneste målestok for påvirkningen af markedet.

De tre deltagende producenter er de største producenter i Frankrig. Selv om man går ud fra Fællesskabets samlede produktion, er deres produktionshandel betydeligt (mere end 10 %). De råder over en uudnyttet produktionskapacitet, over store produktionsmængder, som kan bruges til eksport, samt over fabrikker, hvorfra eksport til Tyskland kan gennemføres. Transportomkostningerne for leverancer til store dele af Tyskland er ikke større end for leverancer i Frankrig, især når der tages hensyn til de bestående, men ikke udnyttede muligheder for skibstransport.

Der bør endvidere tages hensyn til den konkurrence-mæssige struktur på det tyske marked, som er berørt af eksport-kooperationen. Antallet af konkurrenter på det tyske marked er meget lille; langt de største er Ruhrstickstoff, BASF og Hoechst. De har tilsammen på dette marked en overlegen position, man kan som producenter af gødning med flere næringsstoffer i størrelse sammenlignes med de tre franske deltagere.

Når der ud af de få leverandører på et sådant oligopolistisk marked er tre store virksomheder, der standardiserer deres tilbud i forbindelse med et fælles salgsselskab, indsnævres dette oligopol yderligere, og konkurrencen svækkes. Imod denne antagelse taler ikke det forhold, at de deltagende virksomheder hidtil havde en sammenlignet ringe markedsandel på det tyske marked. selv relativt ringe mængder kan, når leverandørerne uafhængigt af hinanden bringer dem i omsætning, påvirke markedsforholdene mærkbart. Den opnåede markedsandel forekom de tre franske producenter stor nok til at begrunde planlægningen af et samarbejde med henblik på en standardisering af deres tilbud og virkeliggørelsen heraf, og intet tyder på, at deres indflydelse på dette marked ikke kunne forstærkes på grund af ændringer i konkurrencebetingelserne, markedsstrukturen og deres individuelle afsætningspolitik.

Modsat de deltagende virksomheders anbringender kan spørgsmålet om mærkbar konkurrenceindskrænkning ikke gøres afhængigt af, hvorvidt deres eksport til Tyskland har givet større eller mindre fortjeneste end i tilfælde af salg på det franske hjemmemarked, om priserne på eksportmarkedet altså var højere eller lavere end på hjemmemarkedet. Som De europæiske Fællesskabers Domstol har fastslået ⁽¹⁾, refererer en sådan prissammenlignende argumentation til en situation, der kan ændre sig fra år til år på grund af forandringer i konkurrencebetingelser og markedsstruktur såvel i det samlede fællesskabsmarked som på de forskellige nationale markeder, hvorimod den konkurrencebegrænsende sammenlægning af eksporttilbud er bestemt til at vare ved. Iøvrigt er den pris, som en virksomhed — der arbejder på forskellige markeder — kan opnå på et bestemt marked, ikke eneafgørende, men derimod den samlede opnåede gennemsnitspris (blandingspris kalkulation). Derfor ville i hvert fald en sammenligning med eksporten til andre medlemslande og fremfor alt, til tredjelande være nødvendig; med undtagelse af 1974/75 blev der i disse tredjelande opnået betydeligt mindre priser end i Fællesskabet; sammenlignet hermed indbragte eksporten til Tyskland (bortset fra 1974/75) uden tvivl større fortjeneste. Hertil kommer endelig, at den prissammenligning, som de deltagende virksomheder har fremlagt, ikke tager hensyn til alle elementer (jfr. I, 6, tredje afsnit) og derfor når frem til et andet resultat end den prissammenligning, der er udfærdiget af Det statistiske Kontor. Trods visse nødvendige forbehold på grund af valutaomregninger og produktforskelle, når denne frem til repræsentative konstateringer, som stemmer overens med Kommissionens resultater.

Samarbejdets virkninger for konkurrencen og handelen mellem medlemsstaterne er altså mærkbar.

5. Anvendelse af artikel 85, stk. 3

I henhold til artikel 85, stk. 3, kan bestemmelserne i stk. 1 erklæres uanvendelige på

- enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder,
- enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og
- enhver samordnet praksis eller kategori heraf,

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller

⁽¹⁾ Dom af 1. februar 1978 i sag 19/77, »Miller International« Samling 1978, s. 131, (præmis 14).

økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne rimelig andel af fordelene herved, og uden at der

- a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål;
- b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

1. De former for samordnet praksis, der ligger til grund for samarbejdet mellem de pågældende virksomheder, anmeldtes først til Kommissionen den 10. juli 1978, efter at den havde indledt undersøgelserne. For tiden inden dette tidspunkt kommer en fritagelse i henhold til artikel 6, stk. 1 pkt. 2 i forbindelse med artikel 4, stk. 1 i forordning nr. 17 ikke i betragtning; der foreligger ikke en af undtagelserne efter artikel 6, stk. 2, jfr. artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 17.

2. De saglige forudsætninger for en fritagelse er ikke opfyldt for såvidt angår tiden efter anmeldelsen.

- a) De former for praksis, som den foreliggende procedure vedrører, indebærer hverken for produktionen eller for salget fordele, som ville kunne udligne de uheldige virkninger for konkurrencen, som opstår på grund af konkurrencebegrænsningen mellem kontrahenterne.

Produktionen af varer berøres ikke, da hver deltagende virksomhed har bibeholdt sit samlede produktionsprogram i fuldt omfang.

Med hensyn til fordelingen af varer må det siges, at det i betragtning af det meget stramme og integrerede salgssystem inden for gødningssektoren i hele Fællesskabet (andelsselskaber, grossister, importører osv.) ikke kan ses, hvorledes det fælles salg bidrager til en forbedring af fordelingen af varerne. Endvidere er Kommissionen heller ikke af de pågældende virksomheder blevet underrettet om omstændigheder, og den har heller ikke selv kendskab til omstændigheder, som viser, at der i Fællesskabet — særlig i Tyskland — er vanskeligheder i forbindelse med produktionsplanlægning, oplagring, transport og viderelevering, som ikke uden videre kunne løses individuelt af en hvilken som helst virksomhed af samme størrelse som de pågældende producenter, og som nødvendiggjorde indførelse af et fælles salgssystem.

Det har endvidere vist sig, at de deltagende virksomheder råder over tilstrækkelige erfaringer og midler til uafhængigt af hinanden af afsætte deres gødningsmidler i andre lande i Fællesskabet, også i forholdsvis ringe mængder. Vanskeligheder, som måtte have foreligget i begyndelsestiden i 1968/69 — da eksporten var meget ringe og skulle fremmes — kan ikke længere anføres til retfærdiggørelse af

det indtil i dag vedvarende samarbejde. CdF var i stand til at stifte sit eget datterselskab i Saarland og oprette eget afsætningsnet for dette ved at tilkoble den eksisterende engroshandel. De deltagende virksomheder har i andre medlemsstater uafhængigt af hinanden fundet afsætningskanaler og sælger individuelt også nitrogenenkeltgødning — omend i ringe mængder. Virksomheder af deres størrelsesorden kan ikke gøre gældende, at de er henvist til det indbyrdes samarbejde.

Kommissionen kan ikke følge de pågældende virksomheders påstand om, at nitrogenholdige enkeltgødninger og gødninger med flere næringsstoffer kræver adskilte afsætningsnet. Disse produkter er i lang tid blevet solgt sideløbende i en gros- og detailhandelsleddet. Såfremt besparelsen i salgsomkostninger er det afgørende kriterium, måtte det i første række anføres i forbindelse med en rationalisering af salget inden for en og samme virksomhedskoncern og ikke i forbindelse med en rationalisering af salgsnettene for forskellige indbyrdes konkurrerende virksomheder.

- b) Derudover giver de pågældende producenter ikke forbrugerne en rimelig andel af fordelene derved, da den økonomiske fordel, der kunne opnås ved at sænke indkøbspriserne, ikke kommer de tyske forhandlere og forbrugere til gode, fordi de af FLORAL på det tyske marked anvendte priser praktisk taget svarer til de indenlandske konkurrenters priser eller kun i ringe grad ligger under disse. Det fremgår heraf, at de tyske forbrugere ikke har nogen rimelig fordel af det indførte system, men tværtimod må påtage sig de mængdemæssige og prismæssige ulemper ved den stramme kanalisering og det standardiserede udbud. Forudsætningerne for en fritagelse er derfor ikke opfyldt.

6. Anvendelse af forordning nr. 17, artikel 3

Både for tiden 10. maj 1968 — 10. juli 1978, datoen for anmeldelsen, og for tiden derefter skal det konstateres, at de pågældendes samarbejde er en overtrædelse af bestemmelserne i artikel 85. Det skal pålægges de pågældende at bringe den konstaterede overtrædelse til ophør.

De deltagende franske producenter har den 19. oktober 1979 overdraget deres andel i FLORAL til hr. Schiffer. De opgav herved den fælles kontrol med og forretningsførelse af dette selskab, som skal indtage en stilling som uafhængig grossist/importør. Kommissionen skal dog overvåge, at samarbejdet faktisk er ophævet, og at det nuværende konkurrencebegrænsende samarbejde faktisk bringes til ophør, nemlig senest ved udløbet af det løbende salgssår 1979/80. Den skal yderligere have opmærksomheden henledt på, at deres nuværende

samarbejde ikke erstattes af andre former for samordnet praksis. De deltagende virksomheders forpligtende ophævelse af deres deltagelse gør derfor ikke kravet i artikel 3 i denne beslutning overflødig.

7. Bøder

I henhold til artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning nr. 17 kan Kommissionen pålægge virksomheder bøder på mindst 1 000 og højst 1 000 000 regningsenheder eller ud over dette beløb indtil 10 % af omsætningen i det sidste regnskabsår, såfremt de forsætligt eller uagtsomt har overtrådt bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 1. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der ud over overtrædelsens grovhed også tages hensyn til dens varighed.

- a) De tre franske producenter, som denne beslutning er rettet imod, har siden 10. maj 1968 overtrådt bestemmelserne i artikel 85, stk. 1. Overtrædelserne er enten begået af dem selv eller deres forgængere, hvis adfærd kan tilregnes dem. COFAZ har nemlig efter de selskabsretlige forandringer uforandret videreført Aubys Pierretittes forretningsvirksomhed, mens GESA videreførte Pechiney — St. Gobain's forretningsvirksomhed og de er indtrådt i de rettigheder og forpligtelser som blev grundlagt inden for rammerne af ALFA/FLORAL. De har i det mindste begået denne overtrædelse ved nagtsomhed. De burde have vidst, at koordineringen af deres eksport af gødning med flere næringsstoffer til Tyskland inden for rammerne af en fælles grundlagt og fælles ledet salgsorganisation ville opfylde forudsætningerne for anvendelse af art. 85, stk. 1.

De tre franske producenter eller deres forgængere vidste, at Kommissionen havde været af den opfattelse, at salgssyndikater for eksport inden for Fællesskabet i gødningsmiddelsektoren faldt ind under artikel 85, stk. 1, og ikke kunne fritages. Kommissionen havde i detaljer i forbindelse med proceduren med CFA kun kort før stiftelsen af FLORAL (ALFA) meddelt dem grundene hertil og havde forlangt, at overtrædelsen — som det skete den 28. juli 1967 — bragtes til ophør. På Kommissionens forlangende har de dengang deltagende producenter ikke alene ophævet deres forpligtelse til udelukkende at gennemføre deres eksport via CFA, men har også frataget CFA kompetencen vedrørende eksport til andre medlemsstater. Dette betød, at medlemmerne af CFA ikke længere måtte gøre brug af CFA's formidling ved fælles eksport inden for Fællesskabet. Kommissionen ville dermed undgå, at eksklusivbindingerne erstattedes af former for samordnet praksis uden formel eksklusivitet.

Den omstændighed, at proceduren mod CFA vedrørte nitrogenenkeltgødning og ikke gødning med

flere næringsstoffer, fritager ikke deltagerne fra klagen om uagtsomhed. De måtte have været klar over, at den valgte form for det fælles salg af gødning med flere næringsstoffer på baggrund af bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, ikke kan bedømmes anderledes, end det var tilfældet for nitrogenenkeltgødning. Begrænsningen af samarbejdet til et enkelt eksportmarked i Fællesskabet kunne lige så lidt give anledning til anden bedømmelse som begrænsningen af det fælles salg til forholdsvis små mængder.

- b) Hvad angår overtrædelsens grovhed skal det på den ene side tages i betragtning, at sammenlægningen af udbudet fra de tre største producenter i en medlemsstat på markedet i en anden medlemsstat i praksis udelukker konkurrencen mellem dem på dette marked. På den anden side er virkningerne for forbrugerne forholdsvis begrænset.

De tre franske producenter ville være i stand til at øve et større konkurrencepres ved hjælp af en individuel eksportpolitik med hensyn til mængde, pris og transportmidler. Kommissionen går ud fra, at en individuel optræden hos de franske producenter med stor sandsynlighed ville have forbedret konkurrencestrukturen på en væsentlig del af det fælles marked eller ville have bidraget til en forbedring. Det er dog umuligt at kvantificere dette større konkurrencepres, som udgår fra en individuel eksportpolitik. Kommissionen vil derfor ved fastsættelsen af bødens størrelse gå ud fra den forholdsvis ringe omsætning, som de deltagende virksomheder virkeligt har opnået gennem FLORAL, uden dog helt at kunne se bort fra deres betydning for det samlede marked for gødning med flere næringsstoffer.

Kommissionen tager hensyn til den omstændighed, at de deltagende producenter uden at afvente Kommissionens beslutning har ophævet deres deltagelse i FLORAL og dermed taget et første skridt til at bringe overtrædelsen til ophør.

- c) Med hensyn til overtrædelsens varighed skal tiden 10. maj 1968 — 10. juli 1978, datoen for anmeldelsen, tages i betragtning. Tiden efter anmeldelsen er i henhold til artikel 15, stk. 5, i forordning nr. 17 ladt ude af betragtning.
- d) De tre franske producenter havde lige store andele i FLORAL's driftsresultat. Den ligelige udbyttefordeling opvejer skævheden i den mængdemæssige afsætning via FLORAL. Deltagernes samlede omsætning i gødningsmiddelsektoren er ikke så forskelligartet, at bøder af forskellig størrelse ville være berettigede af den grund. Det forekommer derfor hensigtsmæssigt, at hver af de tre franske producenter pålægges en bøde på 85 000 ERE, dvs. 493 944,35 ffr.

Det forekommer ikke at være påkrævet at pålægge handelsvirksomheden Schiffer, som er eneindehaver af FLORAL, en bøde, fordi den spillede en underordnet rolle ved realiseringen af de tre franske producenters konkurrencebegrænsende samarbejde —

Beløbet skal indbetales inden tre måneder fra tidspunktet for denne beslutnings fremsendelse til de berørte virksomheder, på følgende konto tilhørende Kommissionen for De europæiske Fællesskaber: Société Générale, Direction de l'Etranger, Boîte Postale 317-09, 75454 Paris Cedex 09, Konto nr. 5.770.006.5.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Aftalen og den samordnede praksis mellem Générale des Engrais S.A., Compagnie Française de l'Azote S.A., Société Chimique des Charbonnages S.A. og hr. Franz Schiffer vedrørende den fælles stiftelse og ledelse af FLORAL Düngemittelverkaufsgesellschaft mbH (tidligere ALFA GmbH) samt med henblik på fælles eksport af gødningsemidler med flere næringsstoffer til Forbundsrepublikken Tyskland har fra den 10. maj 1968 været en overtrædelse af bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 2

Den ved anmeldelsen af 10. juli 1978 begærede fritagelse i henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, afslås.

Artikel 3

De i artikel 6 nævnte virksomheder forpligtes til at bringe den i artikel 1 konstaterede overtrædelse til ophør.

Artikel 4

Der pålægges følgende bøder:

1. Générale des Engrais S.A. på femogfirs tusinde (85 000) europæiske regningsenheder, dvs. 493 944,35 ffr.,
2. Compagnie Française de l'Azote S.A. på femogfirs tusinde (85 000) europæiske regningsenheder, dvs. 493 944,35 ffr.,
3. Société Chimique des Charbonnages S.A. på femogfirs tusinde (85 000) europæiske regningsenheder, dvs. 493 944,35 ffr.,

Artikel 5

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes efter artikel 192 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 6

Beslutningen er rettet til følgende virksomheder:

1. Compagnie Française de l'Azote SA
4, avenue Velasquez
Boîte Postale 198-08
F 75361 Paris Cedex 08
2. Générale des Engrais S.A.
47, rue de Villiers
F 92527 Neuilly-sur-Seine
3. CdF Chimie
Société Chimique des Charbonnages S.A.
Tour Aurore
Place des Reflets, Cedex 5
F 92080 Paris Défense 2
4. Hr. Franz Schiffer
Am Güterbahnhof
D 6601 Hanweiler
5. FLORAL Düngemittelverkaufsgesellschaft mbH
D 6601 Kleinblittersdorf 2

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 1979.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Det franske marked for gødning med flere næringsstoffer

	Produktion	+ Import	= Samlet udbud	- Indenlandsk forbrug	= Overskud (eksport)
1968/1969	424,1	81,6	505,7	465,7	40,-
1969/1970	479,-	75,1	554,1	503,5	50,6
1970/1971	519,-	109,1	628,1	589,1	39
1971/1972	554,5	118,6	673,1	633,1	40,-
1972/1973	618,4	133,7	752,1	706,-	46,1
1973/1974	693,1	135,4	828,5	760,9	67,6
1974/1975	590,2	100,-	690,2	562,5	127,7
1975/1976	491,4	145,4	636,8	573,7	63,1
1976/1977	531,9	173,8	705,7	638,2	67,5
1977/1978	547,5	173,2	720,7	626,6	94,1
	5 449,1				635,7

Kilde: Chambre syndicale nationale des Fabricants d'Engrais composés.

BILAG II

Det tyske marked for gødning med flere næringsstoffer

	Produktion	+ Import	= Samlet udbud	- Indenlandsk forbrug	= Overskud (eksport)
1968/69	412,4	23	435,4	290,6	144,8
1969/70	433,2	32	465,2	334,3	130,9
1970/71	430,8	28	458,8	367,6	91,2
1971/72	406,4	45,9	452,3	336,7	115,6
1972/73	458,2	29,7	487,9	321,2	166,7
1973/74	463,2	27,9	491,1	318	173,1
1974/75	466,8	36,3	503,1	367,1	136
1975/76	309,8	45,3	355,1	313,8	41,3
1976/77	371,4	78,6	450	361,7	88,3
1977/78	365,4	126,4	491,8	378,9	112,9
	4 117,6			1 200,8	

Kilde: Statistisches Bundesamt Wiesbaden.

BILAG III

Eksport af gødning med flere næringsstoffer fra Frankrig til Tyskland og omvendt

(i tons)

År	Bestem- melse	Eksport fra Frankrig til			Eksport fra Tyskland til		
		Tyskland (*)	Fællesskabet	Øvrige lande	Frankrig	Fællesskabet	Øvrige lande
1969		34 045 (29,8 %)	114 335	172 530	25 095	80 226	625 080
1970		41 659 (26,2 %)	158 967	277 306	37 650	74 590	510 525
1971		75 902 (45 %)	166 837	209 932	64 425	109 551	480 565
1972		102 047 (66,1 %)	154 489	220 248	45 065	89 411	430 652
1973		97 879 (55,3 %)	177 057	254 134	66 057	216 965	585 754
1974		146 395 (61,1 %)	239 794	426 926	38 424	206 687	560 003
1975		123 598 (72,4 %)	170 798	328 093	47 212	226 103	413 380
1976		111 989 (66,6 %)	168 246	291 879	84 092	210 977	355 429
1977		109 988 (54 %)	203 668	381 941	59 048	321 608	637 720

Kilde: De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor.

(*) Procentsatserne viser den andel, eksporten til Tyskland udgør af den samlede eksport inden for Fællesskabet.

BILAG IV

De pågældende producenters eksport til Tyskland (*)

(i tons)

Salgsår	Enkelt N	NPK		
	Andre	FLORAL ⁽¹⁾	Andre	I alt
1968/1969				
1969/1970				
1970/1971				
1971/1972				
1972/1973				
1973/1974				
1974/1975				
1975/1976			(²)	
1976/1977				
1977/1978				
1978/1979				
1979/1980 ⁽³⁾				

(*) I den offentliggjorte udgave af denne beslutning udelades visse oplysninger herefter i medfør af bestemmelserne i artikel 21 i forordning nr. 17 om bevarelse af forretningshemmeligheder.

Kilde: Oplysninger fra de pågældende virksomheder

⁽¹⁾ Inkl. leverancerne til hr. F. Schiffer.

⁽²⁾ Heraf ... tons til en fransk eksportør.

⁽³⁾ Eksportkontrakter ved begyndelsen af gødningskampagnen.

BILAG V

Prissammenligning ⁽¹⁾ for gødning med flere næringsstoffer: 17 : 17 : 17

(Pris i RE pr. 100 kg vare — uden afgifter)

År	Tyskland	Belgien	Frankrig	Irland	Italien	Luxemburg	Nederlandene	Det Forenede Kongerige	Variationer % D/F
1969	—	—	8,77	—	11,07	—	8,95	—	(¹) + 2,1
1970	—	—	7,99	—	10,83	7,34	8,86	—	(¹) + 10,9
1971	—	8,38	8,19	8,73	10,49	7,90	9,27	—	(¹) + 13,2
1972	—	9,69	8,35	9,24	10,51	9,72	9,84	10,62	(¹) + 5,2
1973	11,31	9,99	10,33	8,71	9,12	9,27	10,61	9,99	+ 9,5
1974	14,71	13,05	15,96	13,88	13,09	13,06	14,02	14,28	— 8,5
1975	17,50	15,49	17,91	16,34	15,32	15,13	17,18	16,66	— 2,3
1976	18,46	17,78	17,03	16,33	15,69	17,51	18,11	15,25	+ 8,4
1977	18,87	16,36	16,94	16,61	15,87	17,54	18,60	15,71	+ 11,4
1978	19,64	17,43	17,75	16,58	16,22	16,09	18,73	16,98	+ 10,6

(¹) % Kalkuleret i forhold til Nederlandene, hvor værdierne ligger tæt op ad de tyske.

Kilde: Eurostat.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. december 1979

om en procedure efter EØF-traktatens artikel 85

(sag nr. IV/29.266 m.fl. — aftaler om levering af rørsukker)

(Den engelske tekst er den eneste autentiske)

(80/183/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 85,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 ⁽¹⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til de begæringer om negativattest og anmeldelse, der er indgivet til Kommissionen den 16. juli 1976, 15. februar 1977 og 26. august 1977 af Tate and Lyle Refineries Ltd, England, og Manbré Sugars Ltd, England, i henhold til artikel 2 og 4 i forordning nr. 17 angående aftaler, som de to selskaber i fællesskab havde indgået med producenter af rørsukker i visse afrikanske-, vestindiske- og Stillehavsstater (AVS), i visse oversøiske lande og territorier (OLT) samt Indien,

under henvisning til offentliggørelse i hovedtræk af indholdet af anmeldelserne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 229 af 27. september 1978 i medfør af artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 8. november 1978 om at indlede en procedure,

under henvisning til udtalelse fra Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, indhentet den 14. februar 1979 ifølge artikel 10 i forordning nr. 17, og

ud fra følgende betragtninger:

I. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

Virksomhederne

1. Tate & Lyle Refineries Ltd er et datterselskab af Tate & Lyle Ltd, som er et selskab, der er indregistreret i Det forenede Kongerige. Manbré sugars Ltd er et datterselskab af Manbré and Garton Ltd, som ligeledes er indregistreret i Det forenede Kongerige. I perioden fra

den 16. juli 1976 til den 26. august 1977 anmeldte Tate & Lyle Refineries Ltd og Manbré sugars Ltd 14 aftaler til Kommissionen og begærede enten negativattest eller fritagelse efter EØF-traktatens artikel 85, stk. 3. Aftalerne havde de to selskaber i fællesskab indgået med 14 stater, heraf 11 blandt underskriverne af Lomé-konventionen AVS-EØF, indgået mellem stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) samt EØF. De resterende tre var henholdsvis 2 oversøiske lande og territorier og Indien.

Aftalerne

2. Tate & Lyle Ltd har somere erhvervet aktiemajoriteten i Manbré and Garton Ltd. I betragtning af, at Tate & Lyle Refineries Ltd og Manbré Sugars Ltd tidligere i fællesskab havde indgået hver af nævnte aftaler, benævnes de herefter »de købende selskaber«. Navnene på de stater, med hvilke aftalerne blev indgået, og de sagsnumre, som Kommissionen har givet hver enkelt anmeldelse, er angivet nedenfor i alfabetisk orden:

Sagsnummer	Stat
29.266	Barbados
29.267	Belize
29.506	Congo
29.270	Fidji
29.268	Guyana
29.271	Indien
29.272	Jamaica
29.381	Malawi
29.273	Mauritius
29.274	St. Kitts
29.275	Swaziland
29.276	Tanzania
29.269	Trinidad og Tobago
29.277	Uganda.

Aftalerne behandles under ét i denne sag, da deres formål og virkning bør ses i sammenhæng.

Produktet

3. Sukker fremstilles ved raffinering af råsukker fra sukkerrør eller sukkerroer. Fremstillingen kan opdeles i

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

to trin: 1. fremstilling af råsukker fra enten sukkerrør eller sukkerroer og 2. raffinering af dette råsukker til brunt eller hvidt handelssukker. På det første trin anvendes der ved bearbejdningen af sukkerrør eller sukkerroer til råsukker forskellige teknikker, hvorimod der på det andet trin eller ved raffineringen anvendes samme teknik. Fremstillingen af råsukker, dvs. det første trin, sker sædvanligvis i nærheden af dyrkningsområderne. Dette betyder, at rørsukkeret gennemgår sin første bearbejdning i Afrika, Vestindien eller Stillehavslande, hvor det dyrkes, og råsukkeret afskibes derefter til raffinaderier, der er beliggende i nærheden af det marked, hvor handelssukkeret skal sælges. De to processer er således forskellige. Med hensyn til råsukker fremstillet af sukkerroer sker begge processer sædvanligvis i samme fabrik, som normalt er beliggende i nærheden af det sted, hvor sukkerroerne dyrkes. Stedet for etableringen af raffineringsfaciliteterne til bearbejdning af råsukker står derfor i forbindelse med det traditionelle handelsmønster. Råsukker på basis af sukkerrør fremstilles således i den producerende stat, hvorimod raffinering af dette råsukker sker i nærheden af afsætningsområderne; for så vidt angår de aftaler, om denne beslutning vedrører i Det forenede Kongerige, er disse raffineringsfaciliteter beliggende i eller i nærheden af havnebyer (London, Liverpool osv.).

Denne beslutning vedrører det første trin i sukkerfremstillingen, nemlig råsukker fremstillet på basis af sukkerrør, der dyrkes i de i afsnit 2 nævnte 14 stater (i det følgende benævnt »de eksporterende stater«), og forholdet mellem dette råsukker og det samlede marked for råsukker inden for Fællesskabet. De aftaler, der behandles i denne beslutning, skal bidrage til at sikre forsyning af råsukker til raffinering i »de køvende selskaber« i Det forenede Kongerige. Deres raffinaderier, som er nævnt i det foregående, og som er beliggende i eller i nærheden af havnebyer, har traditionelt anvendt råsukker fra »de eksporterende stater« som råvarer. I alle de øvrige EF-medlemsstater (bortset fra Italien og Frankrig) dækkes markedsbehovene næsten udelukkende med sukkerroer, der dyrkes i de pågældende stater og bearbejdes og raffineres dér. I Domstolens afgørelse i sagen Coöperatieve vereniging »Suiker Unie« UA med flere ⁽¹⁾ analyseres Fællesskabets sukkermarked.

4. I Frankrig indføres der hvert år ca. 350 000 tons råsukker fremstillet af sukkerrør fra de franske oversøiske departementer Guadeloupe, Guyana, Martinique og Réunion til raffinaderier i Nantes, Bordeaux og Marseilles.

Fremstilling og bearbejdning af sukkerrør er af væsentlig betydning for disse franske departementers økonomi. For disse gælder der derfor særlige bestemmelser ⁽²⁾:

- a) råsukker fremstillet i disse territorier sælges inden for Fællesskabet i henhold til princippet om fællesskabspræference og uden forskelsbehandling af de pågældende virksomheder;
- b) disse departementers produktion er anført særskilt i den franske kvote (i produktionsåret 1974/75 havde Frankrig f.eks. en samlet kvote på 2 996 000 tons hvidt sukker, fordelt med 2 530 000 tons til Frankrig og 446 000 tons (hvidt sukker, ækvivalent) til de franske oversøiske departementer);
- c) de omfattes af bestemmelserne vedrørende EUGFL, garantisektionen;
- d) når der er forskel mellem dels den raffineringsmargen for råsukker, der anvendes ved fastsættelsen af interventionspriserne og tærskelpriserne for råsukker, dels den margin, der er nødvendig for referenceråsukkerets raffinering, opkræves der ved sidstnævntes overgang til fri omsætning en differenceafgift, som fastsættes for det pågældende sukkerproduktionsår, undtagen når det indføres til direkte forbrug eller raffineres i en sukkerroefabrik. Der udbetales et differencebeløb svarende til denne afgift i forbindelse med råsukker, som fremstilles i de franske oversøiske departementer inden for rammerne af maksimumkvoten, og som raffineres i et raffinaderi eller en anden produktionsenhed i Fællesskabet. Endvidere udbetales der et tilskud fra EUGFL, garantisektionen, til raffinering af sukker fra de franske oversøiske departementer;
- e) Frankrig kan midlertidigt yde departementerne tilpasningsstøtte med henblik på at bidrage til forbedring af produktiviteten.

II — ØKONOMISK OG JURIDISK VURDERING

Økonomisk baggrund

5. Fra 1951 indtil datoen for tiltrædelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskab (1. januar 1973) dækkedes det meste af Det forenede Kongeriges forbrug af råsukker fremstillet af sukkerrør fra lande i det britiske Commonwealth i henhold til betingelserne i Commonwealth Sugar Agreement af 1951 (herefter benævnt »CSA«). Dette var en kollektiv aftale, der var indgået

⁽¹⁾ Samling 1975 — forenede sager 40-48, 50, 54-56, 111, 113 og 114/73, s. 2022-2923, præmisser 613-621.

⁽²⁾ Jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2623/75 af 13. oktober 1975 (EFT nr. L 268 af 17. 10. 1975, s. 1).

mellem sukkerproducenter i Commonwealth og den britiske regering. Den indeholdt bestemmelser om adgang på lang sigt til det britiske marked for bestemte mængder rå sukker fremstillet af sukkerrør fra hvert af de producerende lande til aftalt pris (»kvoter til aftalt pris«). Rå sukkeret fremstillet af sukkerrør indkøbtes af Sukkerrådet (Sugar Board), et britisk statsorgan, som derefter videresolgte det til de købende selskaber med henblik på raffinering til handelssukker og andre biprodukter.

Med CSA sikredes det, at Det forenede Kongerige årligt fik leveret ca. 1,74 mio tons rå sukker fremstillet af sukkerrør. Denne aftale og visse andre indenlandske britiske foranstaltninger førte til opbygning af en betydelig britisk raffineringsindustri for rørsukker med ca. 6 500 beskæftigede. Tilstedeværelsen af en sådan industri, der kunne raffinere rå sukker fremstillet af sukkerrør og derefter markedsføre det, sikrede de rørsukkerproducerende lande en stabil afsætning på længere sigt af rå sukker fremstillet af sukkerrør dyrket i disse lande.

6. I medfør af protokol nr. 17, der er knyttet som bilag til tiltrædelsesakten til EØF, var Det forenede Kongerige berettiget til i både 1973 og 1974 fra de eksporterende lande, der er parter i CSA at indføre sukker i mængder, som svarer til »kvoterne til aftalt pris« i henhold til denne aftale. Ifølge denne bemyndigelse kunne CSA fortsat anvendes indtil begyndelsen af 1975. Som følge af tiltrædelsen kunne de købende selskaber imidlertid ikke længere indføre »frit« sukker (dvs. Commonwealth-sukker, der ikke er omfattet af CSA), hvormed de tidligere kunne dække deres yderligere behov uden at betale importafgift til Fællesskabet. Dette var for de pågældende år ensbetydende med en øjeblikkelig nedskæring af leverancerne på ca. 70 000 tons. Med henblik på at sikre en retfærdig nedskæring fordelte Sukkerrådet leverancerne af rå sukker fremstillet af sukkerrør af mellem selskaberne i forhold til deres markedsandele for salget af sukker.

7. Med Rådet for De europæiske Fællesskabers bemyndigelse indgik Det forenede Kongerige i 1975 særlige forskudsarrangementer for 1975 med visse rørsukkerproducerende lande.

8. Lomé-konventionen AVS-EØF blev undertegnet den 28. februar 1975. Protokol nr. 3, der er knyttet som bilag til denne konvention⁽¹⁾, er udfærdiget med henblik på at sikre de sukkerekporterende AVS-stater visse fordele i form af adgang til Fællesskabets markeder til præferencesatser for bestemte mængder rørsukker.

I henhold til konventionens artikel 25 er Fællesskabet forpligtet til til garanterede priser at købe og indføre

nærmere aftalte mængder rørsukker, hvidt eller i rå tilstand, som har oprindelse i AVS-staterne, og som disse stater har forpligtet sig til at levere til Fællesskabet. I protokol nr. 3 fastsættes gennemførelsesbestemmelserne, som er indeholdt i forordning (EØF) nr. 3330/74⁽²⁾, som ændret ved Rådets forordning nr. 1487/76⁽³⁾. I medfør af Rådets forordning om oversøiske lande og territorier (OLT) (der trådte i kraft den 28. februar 1975⁽⁴⁾) (herunder Belize og St. Kitts) er protokollens bestemmelser endvidere blevet udvidet til også at omfatte disse lande og territorier. Og den 18. juli 1975⁽⁵⁾ blev der mellem Fællesskabet og republikken Indien indgået en aftale hvorved der opnåedes enighed om bestemmelser svarende til Lomé-konventionens for så vidt angår køb, indførsel og levering af sukker til Fællesskabet fra Indien til præferencesatser for nærmere aftalte mængder.

9. I henhold til præferenceordningerne under Lomé-konventionen AVS-EØF kan der hvert år fra 1975 til 1980 i Fællesskabet afgiftsfrit indføres 1,42 mio tons rå sukker fremstillet af rørsukker. Dette tal repræsenterer en væsentlig begrænsning af leverancerne af rå sukker fremstillet af rørsukker. Tidligere lå den årlige indførsel i henhold til CSA på 1,74 mio tons, og den nuværende kapacitet i denne meget kapitalintensive industri i Det forenede Kongerige er baseret på en import af dette omfang. De aftaler, der er denne sags genstand, er indgået med sukkerekporterere i 11 AVS-stater, 2, oversøiske territorier samt Indien med henblik på til de købende selskaber indtil 1980 årligt at levere 1 134 000 tons. Som det fremgår af tabellen i stk. 11, forbeholdt mange af de pågældende stater sig option for en mængde, som de kunne sælge til anden side, hvis de ønskede det. Selv om de købende selskaber måske vil kunne købe en del af eller hele denne optionsmængde, er det også muligt, at de ikke kan.

10. Leveringsforpligtelsen efter Lomé-konventionen gælder Fællesskabet som helhed og ikke længere specielt Det forenede Kongerige. De købende selskaber indgik de i denne beslutning omhandlede aftaler af økonomisk nødvendighed for deres fortsatte kommercielle eksistens. Ikke desto mindre er der tale om en betydelig manko, for så vidt som den mængde råvarer, der er sikret ved aftalerne, ikke nær svarer til selskabernes raffineringskapacitet. Denne er på næsten 1,7 mio tons, medens der ved disse aftaler er sikret 1,1 mio tons.

Juridisk baggrund

11. Hver af de aftaler, der omhandles i denne sag, er indgået frit mellem producent og køber. Som et repræ-

⁽¹⁾ EFT nr. L 25 af 30. 1. 1976, s. 1-40 og s. 114-115.

⁽²⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 9-10.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 268 af 17. 10. 1975, s. 43-44.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 190 af 23. 7. 1975, s. 36.

sentativt eksempel på den pågældende type af aftaler kan nævnes aftale nr. 29 266 af 29. april 1976 mellem Tate and Lyle og Manbré Sugars Ltd (køber) og Barbados Sugar Producers Association Inc., Barbados Sugar Factories Ltd og Barbados Sugar Exporters Association Inc. (sælger). Der er mellem Fællesskabet og Barbados (blandt andre AVS-stater ⁽¹⁾) indgået aftaler i form af en brevveksling vedrørende de garanterede priser for afsætningsårene 1976/77 og 1977/78. De vigtigste bestemmelser i aftalen er følgende:

a) Sælger er indforstået med at sælge og køber med at købe sukker for afskibning til Det forenede Kongerige i overensstemmelse med aftalens bestemmelser og med forbehold af sådanne fællesskabsforordninger, som fra tid til anden måtte være gældende i kontraktperioden.

b) Ifølge den del af aftalen, der omhandler definitioner, forstås ved:

— »leveringsperiode« her tolv måneders periode, der begynder 1. juli og slutter 30. juni hvert år, så længe aftalen løber;

— »aftalt mængde« den aftalte mængde, der for Barbados' vedkommende er fastsat i artikel 3, stk. 1, i protokollen, og som (i påkommende tilfælde) er tilpasset i henhold til protokollens artikel 7;

— »AVS-sukker« rørsukker, hvidt eller i rå tilstand, som har oprindelse i sukkereksporterende AVS-stater, og hvis afsætning i øjeblikket er underkastet protokollens bestemmelser;

— »repræsentativ kurs« den på det pågældende tidspunkt gældende i henhold til bestemmelserne inden for Fællesskabets fælles landbrugspolitik med henblik på at omregne interventionspriserne for sukker for Det forenede Kongerige fra regningsenheder til pund sterling;

— »monetære udligningsbeløb« det monetære udligningsbeløb, der i henhold til fællesskabsforordning modtages eller betales for hver ladning, der indtøres i Det forenede Kongerige.

c) I aftalens løbetid (som anses for påbegyndt den 28. februar 1975) forpligter sælger sig til at sælge AVS-rørsukker fremstillet i Barbados til køber leveret uemballeret i de mængder og på de vilkår, der er fastsat i aftalen, og køber forpligter sig til at indføre og raffinere sukkeret i Det forenede Kongerige med

henblik på forbrug i dette land eller andetsteds i Fællesskabet. Sukker, der sælges, i henhold til aftalen, skal på afskibningstidspunktet være en god gennemsnitsvare hidrørende fra samme eller foregående års høst.

d) Den mængde sukker, der i henhold til aftalens bestemmelser skal afskibes i den periode, der slutter 30. juni 1975, er den mængde, der er fastsat i protokollens artikel 3, stk. 3. (29 600 tons hvidt sukker) minus den mængde af særlige former for sukker, udtrykt i tons hvidt sukker, der afskibes i den pågældende periode.

e) For alle leverancer i henhold til aftalen indtil 31. december 1975 skulle der betales £ 260 pr. long ton. Sådanne leverancer ansås at omfatte alt sukker, der i henhold til bestemmelserne i aftalen blev afskibet i fartøjer, der afgik fra Barbados senest den 31. december 1975.

f) For alle leverancer efter den 31. december 1975 i henhold til aftalen er prisen, udtrykt pund i Sterling pr. long ton, den garanterede pris for rørsukker, der er indgået aftale for den pågældende leveringsperiode i henhold til artikel 5 og artikel 4, stk. 3, i protokol nr. 3.

g) Køber forpligter sig til i perioden 1. juli til 31. december 1975 at acceptere afskibning af en sådan mængde sukker, at den samlede mængde, der afskibes af Barbados i henhold til protokol nr. 3 i 1975, når op på den aftalte mængde.

h) Betaling skal ske i pund Sterling i London til en bank eller agent udpeget af sælger.

i) Bestemmelser vedrørende mængder og leveringstider kan ændres i overensstemmelse med tolerancegrænserne i de til enhver tid gældende fællesskabsregler og -forordninger.

j) Aftaler køber med en anden leverandør af AVS-sukker købsvilkår for AVS-sukker, der er gunstigere for sælger, end de vilkår, der er tilstået denne i henhold til aftalen, forpligter køber sig til omgående at tilbyde sælger tilsvarende vilkår. Betaler køber endvidere, ud over den garanterede pris (i medfør af artikel 5 og artikel 4, stk. 3, i protokol nr. 3), et andet tillæg end et særligt tillæg på et fast beløb til andre AVS-sukkerproducenter på baggrund af markedsvilkårene, skal samme tillæg tilbydes sælgeren.

k) Fra 1. januar 1976 binder aftalerne ikke parterne på en sådan måde, at der er tale om en fravigelse fra bestemmelserne i de ordninger, som skal indgås mellem Det forenede Kongeriges regering og sukkereksporterende AVS-stater i henhold til Rådets be-

(1) Den første dateret 14. juli 1976 blev offentliggjort i EFT nr. L 176, s. 3; og Rådets forordning (EØF) nr. 1654/76 om indgåelse af aftalen om garanterede priser for rørsukker i afsætningsåret 1976/77 findes i, EFT nr. L 176 af 1. juli 1976, s. 3; den anden dateret 6. juli 1977 blev offentliggjort i EFT L 168 af 6. juli 1977, s. 43, og Rådets forordning (EØF) nr. 1508/77, om indgåelse af denne aftale blev, offentliggjort i samme Tidende, s. 42.

slutning af 19. november 1974 for — hvis markedsvilkårene gør det hensigtsmæssigt — at sikre enten et tillæg til den garanterede pris eller en alternativ pris på et grundlag svarende til det i 1975 gældende med henblik på at skaffe Det forenede Kongerige jævnlige og tilstrækkelige forsyninger af AVS-sukker.

- l) Aftalen er gyldig til 30. juni 1980, medmindre sælger vælger ved skriftlig meddelelse til køber senest 1. juli 1979 at forlænge gyldighedsperioden til 30. juni 1982.

- m) Revideres protokol nr. 3 under en eventuel forlængelse af aftalens gyldighedsperiode, konsulterer parterne hinanden og foretager, om nødvendigt, hensigtsmæssige tilpasninger af aftalen.

De årlige »aftalte mængder«, der ifølge protokollen er fastsat til levering efter juni 1975, og de årlige mængder, som eksportørerne i hver af staterne skal levere til de købende selskaber i henhold til de enkelte aftaler, er følgende:

(i tons hvidt sukker) ⁽¹⁾

Sagsnummer	Stater i alfabetisk orden	»aftalt mængde«	mængde til »de købende selskaber«	optionsmængde	særlige former for sukker
29 266	Barbados	49 300	19 299	—	5 609
29 267	Belize	39 400	35 460	3 940	—
29 506	Congo	10 000	10 000	—	—
29 270	Fidji	163 600	163 600	—	—
29 268	Guyana	157 700	129 311	14 368	14 021
29 271	Indien	25 000	25 000	—	—
29 272	Jamaica	118 300	106 470	11 830	—
29 381	Malawi	20 000	5 000	—	—
29 273	Mauritius	487 200	440 464	64 736	—
29 274	St. Kitts	14 800	13 320	1 480	—
29 275	Swaziland	116 400	116 400	—	—
29 276	Tanzania	10 000	10 000	—	—
29 269	Trinidad og Tobago	69 000	54 528	6 059	8 413
29 277	Uganda	5 000	5 000	—	—

⁽¹⁾ Mængden af hvidt sukker beregnes ved hjælp af en formel, der anvendes på råsukker.

(Ovenstående fortegnelse indbefatter alle aftaler, der er omfattet af denne beslutning)

12. Som det fremgår, har to stater indgået aftale om at sælge mindre end halvdelen af den årlige »aftalte mængde«; seks stater har forbeholdt sig en »optionsmængde« svarende til ca. 10 % af den »aftalte mængde«, som de, hvis de ønsker det, kan sælge til andre købere; tre stater har tilbageholdt en yderligere mængde for levering af traditionelle særlige former for sukker til Fællesskabet, og seks stater har indgået aftale om at sælge hele deres »aftalte mængde« til de britiske raffinaderier. Om de sælgere, der har forbeholdt sig ret til at sælge 10 % til andre aftagere i Fællesskabet, agter at gøre det, afhænger af den økonomiske fordel, de kan opnå.

13. Den pris, som de købende selskaber skulle betale sukkerproducenter for leverancer indtil 31. december 1975, var £ 260 pr. long ton, hvilket er den pris, Det forenede Kongeriges regering med bemyndigelse fra Fællesskabet garanterede de producerende lande. For leverancer efter denne dato er den pris, der skal betales i henhold til aftalerne, den garanterede pris for råsukker, som er forhandlet i henhold til artikel 5, stk. 4, i protokol nr. 3. Denne pris er sammensat af tre elementer:

- i) et beløb, der ikke overstiger den pris, som Fællesskabet garanterer de eksporterende stater. (Denne pris — udtrykt i regningsenheder — føres der hvert

år forhandlinger om med de pågældende AVS-stater »inden for den i Fællesskabet opnåede prisramme under hensyntagen til alle relevante økonomiske faktorer«);

- ii) i visse tilfælde et mindre særligt tillæg i form af et engangsbeløb pr. ton sukker leveret i 1975 eller i form af et mindre beløb pr. ton leveret i hvert af de fem år, hvor garantien gælder, og
- iii) en andel af et eventuelt »pristillæg«, som de købende selskaber måtte opnå ved afsætningen af sukker, efter fradrag af en passende fortjeneste ved raffineringen.

14. Parterne har ikke fastsat videresalgspriserne. Med forbehold af gældende national lovgivning og fællesskabsbestemmelser afhænger salgspriserne for sukker, der raffineres på grundlag af råsukker fremstillet af sukkerrør, af markedsvilkårene i Fællesskabet. Den prisstruktur, der indgår som et led i aftalerne (se afsnit 13), gør det muligt for de eksporterende stater at drage fordel af markedspriser, der er højere end den af Fællesskabet garanterede pris.

15. Aftalerne er dateret 28. februar 1975, bortset fra aftalen med Malawi, der er dateret 1. juli 1976, og aftalen med folkerepublikken Congo, som er dateret 15. juli 1977. De er alle gyldige til den 30. juni 1980 og indeholder alle, bortset fra aftalen med Congo, en bestemmelse om, at de kan forlænges for 2 år. Denne gyldighedsperiode er den samme, som gælder for Lomé-konventionen, nemlig fem år fra datoen for ikrafttrædelsen, således at den udløber den 1. marts 1980. 18 måneder inden denne dato skal der indledes forhandlinger med henblik på at drøfte de bestemmelser, der skal træde i stedet. Protokol nr. 3, som denne beslutning vedrører, blev imidlertid ingået for en »ikke nærmere fastsat periode« (art. 1, stk. 1), og såfremt konventionen ophører med at gælde, har de sukkerekseporterende stater og Fællesskabet indgået aftale om, at de vedtager passende bestemmelser inden for institutionerne for at sikre den fortsatte anvendelse af protokol nr. 3. Efter 1. marts 1980 forbliver protokollens bestemmelser i kraft, eller den kan opsiges af Fællesskabet over for hver enkelt AVS-stat og af hver enkelt AVS-stat over for Fællesskabet med to års varsel (art. 10).

16. Det forhold, at denne protokol er gyldig i en ikke nærmere fastsat periode (art. 1, stk. 1), og at den almindelige beskyttelsesklausul i Lomé-konventionen (art. 10 ikke finder anvendelse på den (art. 1, stk. 1), beviser den betydning, som både Fællesskabet og de undertegnende stater tillægger protokollen.

17. Denne protokol undertegnedes af Fællesskabet på grundlag af EØF's sukkerpolitik, således som den finder

udtryk inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik garanterede priser og produktionskvoter for sukkerroesukker inden for medlemsstaterne er et led i denne sukkerpolitik.

I artikel 39 i traktaten anføres det, at den fælles landbrugspolitik blandt andet har til formål at stabilisere markederne, at sikre forsyningerne og at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer. Bestemmelserne i Lomé-konventionen, som gennemført ved bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3330/74, bidrager til at virkeliggøre disse mål ved at sikre producenter af sukkervarer inden for Fællesskabets geografiske område en yderligere forsyningskilde af råsukker uden for dette område.

18. Hvad systemet inden for Fællesskabet angår, er der tre kategorier af »kvoter«, som den sukkerproducerende industri i hver medlemsstat skal tage hensyn til. Der tildeles hvert år hver medlemsstat en »A-kvote« som fastsættes af Ministerrådet, og den nationale regering fordeler denne kvote mellem de pågældende sukkerproducenter i staten. Der sikres hver producent den fulde interventionspris — således som den hvert år fastsættes af Rådet (landbrugsministrene) — i forhold til »A-kvoten«. Der tildeles også hver producent en »B-kvote«, der udtrykkes om en procentdel af »A-kvoten« — og som årligt fastsættes af Rådet — hvorefter producenten også har ret til at modtage den fulde interventionspris; til gengæld er han forpligtet til at tilbagebetale en bestemt procentdel af denne pris — »produktionsafgift« — til Fællesskabet med henblik på at dække omkostningerne ved afsætningen af sådant sukker.

Den tredje kategori kaldes »C-kvote«-sukker, og selv om der ikke anføres nogen mængde, omfatter dette udtryk sukker, der produceres ud over »A- og B-kvoten«, og for hvilket der sikres ham en interventionspris. »C-kvote«-sukker skal før en bestemt dato hvert år afsættes af producenten til købere uden for Fællesskabet.

En producent, der ønsker at udføre A- og B-»kvotasukker« fra Fællesskabet, kan opnå eksportrestitutioner ifølge forordning (EØF) nr. 3330/74. Sådanne eksportrestitutioner betales til eksportører, der vinder i en licitation angående restitutioner fra EUGFL.

III. ANVENDELSE AF EØF-TRAKTATENS ARTIKEL 85, STK. 1

19. Ifølge EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, er alle aftaler mellem virksomheder og alle former for samord-

net praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, uforenelige med fællesmarkedet og forbudt.

20. Hver af de aftaler der er indgået mellem de købende selskaber og selskaberne i de eksporterende stater, er aftaler mellem virksomheder. For på rette måde at vurdere følgerne af aftalerne på baggrund af bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, er det nødvendigt at betragte dem under ét, idet de samlet rent faktisk lægger en begrænsning på en betydelig del af forsyningskilderne for rå sukker, der fremstilles af sukkerrør, og som er til rådighed for raffinaderier inden for Fællesskabet, og som ikke pålægges en importafgift. Hver af aftalerne var indgået for en periode af 5 år og kunne med en enkelt undtagelse fornyes af sælgeren for yderligere 2 år. De vedrører køb og salg og har til formål at sikre de stater, hvor sukkeret dyrkes, afsætningsmarkeder for en længere tid i Fællesskabet og at sikre købere i Det forenede Kongerige forsyninger i længere tid. De indeholder alle en bestemmelse om revision af prisen i opadgående retning, dersom en af sælgerne skulle opnå en bedre pris end de øvrige.

21. Der er imidlertid intet tegn på, at køberen på nogen måde var i stand til at udøve den magt, som er forbundet med et købsmonopol. »Protokolmængden« af rå sukker skal godkendes af Fællesskabet, men den skal ikke nødvendigvis være kommet ind i Fællesskabet gennem de eksisterende raffinaderier. Sælgerne har frit indgået disse aftaler; de indeholder ingen regler om konkurrencebegrænsende virkninger ud over de normale handelsmæssige forpligtelser, som sælgere og købere påtager sig over for hinanden i sådanne langfristede aftaler.

22. Sukkerroefabrikkerne synes at have en vis interesse i at få en del af præferencesukkeret, og det skal i denne forbindelse anføres, at aftalerne ikke hindrer, at der stilles forsyninger til rådighed for andre virksomheder, der måtte være interesserede i at raffinere rå sukker. Sådanne forsyninger kan stadig komme fra

1. de omkring 170 000 tons præferencesukker, for hvilket der i aftalerne ikke er indgået nogen fast forpligtelse (option og andre mængder), og
2. rå sukker, på basis af sukkerrør som fremstilles i de franske oversøiske departementer, og for hvilket der i visse langfristede kontrakter med franske raffinaderier ikke er indgået nogen forpligtelse.

23. Det bør anføres, at aftalerne er blevet indgået under omstændigheder, som erstattede de tidligere ordninger, hvorefter sådant rå sukker blev indført i Fællesskabet. Denne type langristede kontrakter er af den art, de pågældende territorier har ønsket, og de forekommer at være det bedste middel til at videreføre det traditionelle handelsmønster på baggrund af de ændrede omstændigheder, ligesom de falder inden for de i traktatens artikel 39 anførte mål.

24. I betragtning af det ovenfor anførte har aftalerne ikke til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet. De er følgelig ikke omfattet af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1.

Anvendelse af artikel 2 i forordning nr. 17

25. Kommissionen kan fastslå, at den efter de forhold, den har kendskab til, og under hensyntagen til gældende retsfor skrifter ikke finder anledning til at skride ind i henhold til traktatens artikel 85, stk. 1, og at en negativattest — der er af betydning, så længe både de faktiske og retlige omstændigheder forbliver som på for denne beslutning — kan gives til de pågældende aftaler.

26. Efter offentliggørelse i medfør af artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 i EFT nr. C 229 af 27. september 1978 har en tredjemand fremsendt bemærkninger til Kommissionen. De vedrører en EF-sukkerroefabrikants interesse i at få begrænsede forsyninger af *hvidt sukker* og påvirker ikke den vurdering af de faktiske eller retlige omstændigheder, som i denne beslutning er foretaget af de foreliggende aftaler —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kommissionen finder efter de forhold, den har kendskab til, ikke anledning til i medfør af artikel 85, stk. 1, i traktaten om oprettelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskab at skride ind over for de fjorten aftaler angående langtidslevering af rå sukker fremstillet på basis af sukkerrør, som Tate and Lyle Refineries Ltd og Manbré Sugars Ltd har indgået med de virksomheder, der er anført i bilaget til denne beslutning, og anmeldt på de datoer, der er anført i samme bilag.

Artikel 2

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 1979.

Denne beslutning er rettet til de virksomheder, der er anført i bilaget til denne beslutning, samt til

- Tate and Lyle Refineries Ltd, Leon House, High Street, Croydon, Det forenede Kongerige
- Manbré Sugars Ltd, Winslow Road, Hammersmith, London W.6, Det forenede Kongerige.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen

BILAG

<i>Dato for anmeldelsen</i>	<i>Virksomhed</i>	
16. 7. 1976	Barbados Sugar Producers' Association Inc. Eagle Hall, 13 Barbados	} in soli- dum
16. 7. 1976	Barbados Sugar Factories Ltd Inc., Eagle Hall, 13 Barbados	
16. 7. 1976	Barbados Sugar Exporters' Association, Bridgetown, Barbados	
16. 7. 1976	Belize Sugar Industries Ltd, Great Tower Street 21, London	
16. 7. 1976	The Fidji Sugar Corporation Ltd, Suva, Fidji	
16. 7. 1976	Bookers Sugar Company Ltd, (Guyana) Canon Street 83, London	
16. 7. 1976	The Sugar Industry Authority of Jamaica Kingston 10, Jamaica	
16. 7. 1976	The Mauritius Sugar Syndicate Plantation House, Port Louis, Mauritius	
16. 7. 1976	The St. Kitts (Basseterre) Sugar Factory Ltd Basse Terre, St. Kitts	
16. 7. 1976	The Swaziland Sugar Association Mbabane, Swaziland	
16. 7. 1976	Sugar Development Corporation Tanzania, Dar es Salam, Tanzania	
16. 7. 1976	Caroni Ltd (Trinidad and Tobago), Couva, Trinidad	
16. 7. 1976	Food and Beverages Ltd of Uganda, Kampala, Uganda	
19. 7. 1976	The State Trading Corporation of India Ltd, Chandralok, 36 Yanbath, New Delhi, Indien	
15. 2. 1977	The Sugar Corporation of Malawi Ltd, Limbe, Malawi	
26. 8. 1977	Société Congolaise Agro-Industrielle Nkayi, folkerepublikken Congo	

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. december 1979

om en procedure i henhold til artikel 85 i EØF-traktaten
(IV/223 — Transocean Marine Paint Association)

(Den engelske tekst er den eneste autentiske)

(80/184/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 85,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 ⁽¹⁾, særlig artikel 4, 6 og 8,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 27. juni 1967 ⁽²⁾, hvorved der i medfør af artikel 85, stk. 3, blev givet dispensation til Transocean Marine Paint Association indtil den 31. december 1972,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 21. december 1973 ⁽³⁾, ændret ved Kommissionens beslutning af 23. oktober 1975 ⁽⁴⁾, hvorved dispensationen blev forlænget til den 31. december 1978,

under henvisning til begæring af 7. december 1978 om yderligere forlængelse af dispensationen,

under henvisning til høring af de deltagende virksomheder i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17, jf. forordning nr. 99/63/EØF ⁽⁵⁾,

under henvisning til offentliggørelsen af forlængelsesbegæringens indhold i hovedtræk i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 i EFT nr. C 252 af 6. oktober 1979,

under henvisning til den af Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål den 28. november 1979 i henhold til artikel 10 i forordning nr. 17 afgivne udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. Transocean Marine Paint Association (Transocean), som er grundlagt i 1959, er en sammenslutning af mel-

lemstore fabrikanter af skibsmaling med det formål gennem fremstilling af skibsmaling af samme kvalitet samt markedsføring og reklame under fælles varemærke i en lang række lande at oprette et verdensomspændende salgs- og servicenet for derigennem at forbedre deres konkurrenceevne over for andre, væsentligt større sælgere af skibsmaling.

2. Følgende virksomheder (nævnt efter tidspunktet for deres medlemskab) er for tiden medlemmer af sammenslutningen:

Glasurit SA (tidligere Urruzola)	— Spanien
Astral SA	— Frankrig
FAC van der Linden & Co.	— Tyskland
Pacific Products, Inc.	— Filippinerne
Spartan Paints Pty. Ltd	— Australien
Croda Paints Ltd	— England
Veneziani Zonca Vernici SpA	— Italien
North Brunswick Coatings & Chemicals	— USA
Nippon Paint (Singapore) Co. Pte. Ltd	— Singapore
Sadolin Industri A/S	— Danmark
Durmus Yasar & Sons	— Tyrkiet
PT United Transocean Marine Paint Co.	— Indonesien
Pars Sadolin Chemical Co.	— Iran
Merethe Ring	— Norge
Galleon Paints (SA) (PTY) Ltd	— Sydafrika
Copalin SA	— Grækenland
Toa Paint Co. Ltd	— Japan
Sikkens B. V.	— Nederlandene
Consolidated Chemicals Ltd	— New Zealand

Følgende virksomheder har indgået licensaftaler med sammenslutningen:

Nippon Paint (Malaysia) Sdn. Bhd.	— Malaysia
Oy Sadolin AB	— Finland
Sadolin Paints (EA) Ltd	— Kenay
Antillian Paint Factory Ltd	— Nederlandske Antiller
Zorka Industries	— Jugoslavien
Montedison (Portugal) Ltd	— Portugal
Copalin Paint Factory	— Egypten.

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. 163 af 20. 7. 1967, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 19 af 23. 1. 1974, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 286 af 5. 11. 1975, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

3. Afsætningen af Transocean-skibsmaling på det internationale marked gik mærkbart tilbage, da den japanske fabrikant, Nippon Paint Co. Ltd, trådte ud af sammenslutningen. Inden for Fællesskabet ligger markedsandelen stadigvæk på under 10 %. Markedsandelene svinger mellem 5 og 13 % i de enkelte medlemslande; kun i Italien er den på 25 %. Selv om man tager hensyn til de virksomheder med hvem enkelte Transocean-medlemmer er økonomisk forbundet (jf. Kommissionens beslutning af 21. 12. 1973, EFT nr. L 19/1974, s. 20), ændrer dette ikke billedet væsentligt. Montedison, har interesser i Veneziani, men har i sektoren for skibsmaling kun en salgsvirksomhed i Portugal. AKZO, som er Astrals moderselskab, optræder på markedet for skibsmaling gennem et andet datterselskab, Sikkens som nu er blevet medlem af Transocean. Urruzola, et tidligere medlem af Transocean, som hører til BASF-koncernen, er blevet fusioneret med et andet af BASF's datterselskaber, Glasurit; BASF udøver kun virksomhed i skibsmalingsektoren gennem Glasurit SA i Spanien.

4. Transocean-koncernens største konkurrenter er International Red Hand, Hempel, Jotun, Sigma-Coatings og Berger Paints, som både tilsammen og på de enkelte markeder er stærkere end Transocean-koncernen.

5. Med hensyn til de vigtigste bestemmelser i Transocean's overenskomst og vedtægter henvises til fremstillingen i Kommissionens beslutning af 21. december 1973; artikel 5 og 8 er blevet ændret i overensstemmelse med kravet i artikel 2 i denne beslutning.

Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra tredjemand, efter at forlængelsesbegæringen i hovedtræk har været offentliggjort i EFT nr. C 252 af 6. oktober 1979.

II

6. Kommissionen finder, at den meddelte dispensation kan fornys i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 17, da betingelserne i artikel 85, stk. 3, stadig er opfyldt. Koordinering af medlemmernes individuelle salgsnet er også på nuværende tidspunkt et egnet og påkrævet middel til at udvide vareudbudet, til at forbedre afsætningsmulighederne for skibsmaling og til at konkurrere mere intensivt med de store fabrikanter af skibsmaling. Salgs- og servicenet for Transocean maling er blevet udbygget i de senere år, hvilket har medført fordele for forbrugerne.

7. De konkurrencebegrænsninger, som er indeholdt i Transocean's nuværende overenskomst og vedtægter, er nødvendige af hensyn til formålet med samarbejdet. Den tidligere vedtagne beskyttelse af de enkelte områder

er nu ophævet; provision skal nu kun betales i tilfælde af, at et Transoceanmedlem præsterer tjenesteydelser til et andet medlem, hvilket kan tillades i dette særlige tilfælde, der vedrører mellemstore virksomheders samarbejde over for konkurrencen fra større fabrikanter med en verdensomspændende organisation. Uden dette provisionssystem ville Transoceanmedlemmerne ikke være rede til at arbejde aktivt for salg af skibsmaling under det fælles Transocean-varemærke — i stedet for under deres eget varemærke — hvis ordren f.eks. ved bygning af skibe eller senere ved reparationer helt eller delvis udføres af et andet medlem, eller denne ordre medfører yderligere ordrer til andre medlemmer i andre lande.

8. En andel på under 10 % på et marked, hvor der findes talrige andre større og mere indflydelsesrige sælgere, er det for en væsentlig del af de pågældende varers vedkommende ikke muligt at udelukke konkurrencen.

9. Erfaringerne med anvendelse af Kommissioners tidligere beslutning af 21. december 1973, ændret ved beslutning af 23. oktober 1975, har vist, at de påbud, der blev fastsat heri, er tilstrækkelige til at sætte Kommissionen i stand til at kontrollere, om virkningerne af samarbejdet mellem Transocean-medlemmerne i en situation, hvor markedet hurtigt ændrer sig, er forenelige med konkurrencereglerne i traktaten.

10. Dispensationen bør derfor forlænges i otte år dvs. indtil den 31. december 1986, men suppleres med de i beslutningerne af 21. december 1973 og af 23. oktober 1975 fastsatte påbud —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den dispensation i henhold til artikel 85, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, som Kommissionen meddelte ved beslutning af 27. juni 1967 og af 21. december 1973 til aftalen om oprettelse af Transocean Marine Paint Association, som blev indgået den 1. januar 1979, forlænges til den 31. december 1986.

Artikel 2

Denne beslutning suppleres med følgende påbud:

1. Kommissionen skal straks have meddelelse om

- a) enhver ændring af og tilføjelse til aftalen;
- b) enhver bestyrelsesbeslutning og voldgiftskendelse i henhold til de konkurrencebegrænsende bestemmelser i aftalen, navnlig i artikel 3 og artikel 9;
- c) enhver ændring i medlemskredsen;
- d) enhver forbindelse og enhver forandring i sådanne nuværende eller fremtidige forbindelser i form af kapitalinteresser på mindst 25 % af kapitalen eller i form af fælles direktører eller leder
 - aa) indbyrdes mellem medlemmer af sammenslutningen,
 - bb) mellem et medlem af sammenslutningen og en anden virksomhed, for så vidt denne inden for det fælles marked direkte eller indirekte udøver virksomhed i malingssektoren, dvs. over virksomhed direkte i en eller flere medlemsstater eller gennem et datterselskab eller i form af joint venture.

2. En gang årligt tilsendes der Kommissionen en rapport om Transoceans virksomhed, navnlig om de opnåede forbedringer i produktionen og i salget af skibsmaling.

Veneziani Zonca Vernici SpA
Via Malaspina 8
PO Box 550
Triest 34147
Italien

Sadolin Industri A/S
Industrigrenen 4
PO Box 180
DK - 2635 Ishøj
Danmark

Glasurit SA
Apartado de Correos 17.001
Embajadores 225/233
Madrid - 5
Spanien

Pacific Products, Inc.
Box 406 MCC
Makati, Rizal
Manila
Philippinerne

Spartan Paints Pty. Ltd
594 St. Kilda Road
Melbourne 3004
Vic. Australien

North Brunswick Coatings & Chemicals
PO Box 494
New Brunswick, N.J. 08903
USA

Nippon Paint (Singapore) Co. Pte. Ltd
1, First Lokyang Road
Jurong Industrial Estate
Singapore 22
Republic of Singapore

Durmus Yasar & Sons
Sanayi Caddesi No. 37, Bornova
PO Box 594
Izmir
Tyrkiet

PT United Transocean Marine Paint Co. Ltd
Jalan Ancol Barat I/A5/C No. 12
PO Box 1561/JAK
Djakarta
Indonesien

Pars Sadolin Chemical Co.
PO Box 314-1658
Teheran
Iran

Merethe Ring Company
Tollbodgaten 28
PO Box 611 - Sentrum
Oslo 1
Norge

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Transocean Marine Paint Association gennem sammenslutningens generalsekretær, W. G. van Aalst, Mathenesserlaan 300, 3021 HV Rotterdam, Nederlandene, og til dets følgende medlemmer:

Sikkens BV
Zevenakkersweg 4
8191 AA Wapenveld
Nederlandene

Astral, Société de Peintures
164, rue Ambroise Croizat
PO Box 140
93204 Saint-Denis, Cedex 1
Frankrig

FAC van der Linden & Co.
Fritz Reuterstraße 32
2153 Hamburg-Neu Wulmstorf
Tyskland

Croda Paints Ltd
Bankside
Hull HU5 1SQ
Yorkshire
England

Galleon Paints (SA) (Pty.) Ltd
PO Box 121
Parow 7500
Sydafrika

Copalin SA
16, Salaminias Street
Rouf - Athen (T.T. 301/1)
Grækenland

Toa Paint Co., Ltd
1-29, 2-chome, Dojima-Hama
Kita-ku
Osaka 530
Japan

Consolidated Chemicals Ltd
686 Rosebank Road, Avondale
(Private Bag) Rosebank
Auckland 7
New Zealand

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1979.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen
